

EHLi KUR'AN

KOLLEKTİF ÇALIŞMA

RAHMAN VE RAHİM ALLAH'IN İSMİYLE

GİRİŞ

Bu kitaba başlarken; Allah'ın emrine karşı büyüklenmiş, isyan etmiş bu hatalarını ısrarla sürdürüp kafir olmuş ,taşa tutularak ve aşağılanarak kovulmaya müstahak olmuş, Allah'ın hakkında hüküm indirmedeği bir konuda kendince hüküm koyup kendini müstağni görüp büyüklenerek tağut'laşmış olan Şeytan'dan ve tüm vesveselerden Allah'a sığınırız. Allah'ın Rahman ve Rahim isimlerine sığınarak, bize rahmeti ile muamele etmesini dileyerek, Allah'ın adıyla başlarız.

Hamd (özülecek her ne varsa hepsinin kaynağı olan); insanlığın dünya ve ahirette mutluluğa ulaşabilmesi için razı olduğu ve O'nun katında din olarak kabul edilecek tek din olan İslam dinini, insanoğluna din olarak seçen ve buna giden yolda kaybolmaması için o'na yolu gösteren, son seçtiği Nebisi ve Resulu ile kitap gönderen ve insana bilmediklerini öğreten, yerin, göklerin ve her ikisinin arasındakilerin yöneticisi, düzenleyicisi, idarecisi, eğiticisi, kanun koyucusu olan, yarattığı varlıklar için en güzel kanun ve yasaları yapan, yarattığı insan için gerçeği-bâtılı, iyiyi-kötüyü, güzeli-çirkini, doğruyu-yanlışı, helali-haramı belirleyen, İlah olarak, Rabb olarak, Ma'bud olarak tek olan, razı edilmeye ve yolunda ölmeye tek layık olan, her şeyin üstünde güç ve kuvvet sahibi olan, mü'minlerin günahlarını bağışlayacak olan, her şeyin üstünde sevmeye layık olan , insanlığın hem dünya hemde ahirette kurtuluşu, mutluluğu, huzuru için; hayat nizamı/yaşam biçimi bir din gönderen, ta'zim edilecek, itaat edilecek, boyun eğilecek, yardımı istenecek ve ahirette hesap verilecek tek güç/otorite olan Allah' a aittir.

Allah'ın, selamı, rahmeti ve bereketi; insanlığın kurtuluşu için Allah'ın gönderdiği kitabı ve yaşam biçimi/dini İslamı tebliğ eden, İslamı en güzel şekilde yaşayıp bize bir beşerin nasıl yaşayacağını örnekliğini gösteren, İslami mücadelede izlenilmesi gereken Rabbani metodu, Allah'ın Nebisi olarak uygulayan, küfre, şirke, tağuta, tuğyana boyun eğmeyen, onları red'deden, taviz vermeyen, onlarla uzlaşmayan, Allah yolunda İslami şahsiyet elbisesini kuşanmış, arkadaşlarıyla beraber her türlü sıkıntı ve zorluğa karşı sabır ile direnen, Allah yolunda cihad eden ,Allah'ın beşer'den kulu olan, Resulu olan, uyarıcı, müjdeci olan, emir/devlet başkanı olan, komutan olan, emin olan, Nebisi Muhammed(as)'ın ve O'nun yolundan gidenlerin üzerine olsun.

Öncelikle Ehli Kur'an kavramını isim olarak neden seçtiğimizi, neden böyle bir kavram üzerinde yoğunlaştığımızı izah etmek gerekirse; bilindiği üzere Müslümanların yaşadığı coğrafyalarda farklı birçok ekol/fırka bulunmaktadır. Bizler de bu ekollerden/firkalardan bir ekol/fırka olmak arzusunda değiliz. Bilakis tarih boyunca varlığı olan ancak gerek mahalle baskısı, gerek küresel tağutlar ve yerli işbirlikçileri ile baskılanarak gün yüzüne bir türlü çık(a)mayan, engellenen Ehli Kur'an'ın tek Hak fırka olarak varlık sahnesinde yeniden yerini almasını sağlayacak tohumu ekmek istiyoruz. Bu tohum özü bozulmamış, genetiği ile oynanmamış bir tohumdur. Ehli Kur'an bir tohum ama kalıcı olması için ekilen ve hedef muhatab kitlesi tüm insanlık olan bir tohum ve kök tutacak, yeşererek meyveler veren bir ağaç haline gelecektir. İnşAllah. Ancak bu tohum kısa vadede yeşermese bile, bizlerden sonra kök tutan bu tohumun varlığıyla, hakikat arayışında olup fark edenlerce ve anlayanlarca yeşermesinin ve bir ağaç haline gelmesine inancımız tamdır.

Son kitapla ve son Nebi ile tamamlanan sahih İslam anlayışının 14 asırdır varlığını kaybetmiş olması ve bu süreçte birçok ekolün/fırkanın (Ehli Sünnet, Ehli Hadis, Ehli Selef, Ehli Tasavvuf, Ehli Şia vb.) varlık sahnesinde(İslam'a paralel bir din olarak) yerini alması ve bu ekol mensuplarının kendini İslam'a nispet eden coğrafyalarda baskın olmasından ve bu ekollerin tuğyani sistemlere eklemlenmiş olmalarından dolayı Ehli Kur'an anlayışı bireysel ve küçük gruplar halinde kalmış, bir ekol/fırka olarak gün yüzüne çıkarılması çabası güdülememiştir. İktidarların/Otoritelerin işlerine gelen oynak, kaypak, gri anlayışlar ve ekoller/firkalar bu otoritelerin sağladıkları imtiyazlar ile insanların kitapla olan bağı kesilerek Kur'an'ın mehcür bırakılması ayetinde olduğu gibi gün geçtikçe Kur'an dan hem kendileri hem de başkaları daha fazla uzaklaşır/sapar hale gelmesi sağlanmıştır..(Bkz.Furkan /25. 30)

İnsanlığın yegâne kurtuluşu olarak onlara rehberlik etmek için indirilen, bağ kurulması gereken tek kaynak olan Kur'an, Nebi'nin(a.s) vefatından kısa bir süre sonra ne yazık ki mehcür bırakılmış bunun yerine başka kaynaklar tercih edilerek İslam; bir din/bir yaşam biçimi olarak hayattan çıkarılıp, bir kültür haline getirilerek insanlığın Kur'an dan uzaklaştırılma projesi hayata geçirilmiştir. Osmanlı saltanatının dağılması sürecinde Kur'an'a dönüş çabaları olmuşsa da geçmişin kirliliğinden tamamen kurtulunamamış modernist, rasyonalist, ulusalcı etkiler altında kalınarak doğru bir dönüş sağlanamamıştır.

Özellikle tahrif olmuş önceki "dinlerdeki" gibi, İslamda yeri olmamasına rağmen bu dinde de din adamı sınıfı oluşmuş, din hakkında konuşma yetkisi bir gruba hasredilmiş ve halklar/toplumlar bu sözde din adamlarının sözlerini Allah'ın, sözüne denk görmeye başlayarak dalalet çukuruna sürüklenmişlerdir. Bu din adamlarının sözlerinin doğruluğunu, sağlamasını yapacakları gerçek, şüphe içermez ve tek kaynak olan Kur'an'dan insanlık uzaklaştırılmış ve "sizler Kur'an'ı anlayamazsınız, biz ancak anlayabiliriz" denilerek bu halklar/toplumlar aldatılmışlardır.

Bu durum tespiti yapmamızın sebebi; hastalığın doğru teşhis ve tespit edilmesi, doğru tedavinin uygulanmasını sağlamak içindir. Doğru teşhis ve tespitle doğru yönelim ve doğru tedavi yöntemi, iyileşmeyi/düzelmeyi meydana getirir. Amacımız, kopmanın, bozulmanın ana noktasını ortaya koymak ve o ana noktaya geri dönerek bu bozulmaya son vermektir. Yani Kur'an dan uzaklaştırılma projesine son vererek Kur'an'a dönüşü sağlamaktır. Zira bilindiği üzere Kur'an Neslinin en önemli özelliği, yalnızca Kur'an dan besleniyor olmalarıydı. O beslenme kaynağı yerine başka/paralel/eşit beslenme kaynakları insanlara sunulunca veya o kaynak ile bu bağı koparma çabaları sonuç verince, o örnek Kur'an neslin bir daha model olarak tohumu toprağa ekilememiş, filizlenip ortaya çıkarılamamıştır. Buradan hareket ederek İnsanlık beslendiği kaynaklara dikkat etmeli ve en önemlisi doğru kaynaktan doğru bir şekilde beslenmelidir.

İşte, Ehli Kur'an Kollektif Fikriyatı önermesi ve hareket noktası yalnızca Kur'an dan beslenmektir. Kur'an'ın, Nebi Muhammed (as)'ı ve O'na ilk inananları Rabbani bir metodla nasıl inşa ettiyse Ehli Kur'an' da bu metodla insanlığı aynı metodla inşa etmek amacıyla varlık sahnesinde yerini almak için ortaya çıktı. Zira Kur'an/Vahiy; Nebi Muhammed (as)'ı ve inananların soru ve sorunlarına yegâne cevap ve yol göstermiş tek kaynaktır. Onlardan sonra da kıyamet gününe kadar tüm insanlık için cevaplar verecek, ışık tutacak, insanlığı inşa edecek ve yol gösterecek tek kaynaktır. Bu kaynağa paralel/denk ikinci bir kaynak kabulü şıktır.

Kimileri Ehli Kur'an dışındaki ekolleri/fırkaları yanlarına çekmek veya kendileriyle onların aralarını açmamak için saflarını belli etmeyerek onların arasında eriyip yok olmayı tercih edebilirler. Ama Ehli Kur'an olanlar kimliğini, düşüncelerini bu ve benzer sebeplerden ötürü saklamaz, gizlemez. Çünkü Kur'an kendisinin apaçık bir kitap olduğunu beyan ederken O'nun ehli olanlar kapalı, gizli olamazlar. Bunu tedrici davet ilkelerine uygun olarak yaparlar.

Kur'an ehliymiş gibi kendilerini ve başkalarını kandıranlar/aldatanlar bir nebze olsa gün yüzüne çıkarılmalı ki Ehli Kur'an doğru tanınsın ve anlaşılsın. Siyah ve Beyaz renkte olduğu gibi, İman ve Küfürde netleşilmediği sürece gri alanlarda adeta sefa içinde dolaşırcasına net bir iman ortaya koyamayanlar gün yüzüne çıkarılmalıdır. Bunlara son vermek için Ehli Kur'an'ın bu varlık sahnesinde yer alması sağlanmalıdır.

Ehli Kur'an; fikriyatını, düşüncelerini sizlerle paylaşmak ve aynı düşüncelere sahip olanlarla Ehli Kur'an'ı tarih sahnesine yeniden kavuşturmak için bir başlangıç hamlesi yapmaktadır. Şimdiye kadar bu fikriyatı ve varlığımızı yok sayan ve bizi "Kur'an bize yeterciler, hadis/sünnet inkârcıları, sapkınlar" gibi kafalarına göre hatalı nitelendirmeler yapanların nitelemesi ile değil, kendimizi tam olarak doğru nitelendirmek ve her konuda düşünceleri, ilkeleri olan bir ekol/fırka haline getirmeyi istemekteyiz. Bu fikriyatı benimseyenler, kabullenenler olarak herkesin sorumluluğu, bunu daha ileriye taşıyacak adımlar atmasıdır. Herkes bir yük yüklenmiş ama asıl önemli olan Allah'ın yüklenin dediği yükü yüklenmek ve taşımaktır.

Bu hakikatleri ortaya koyduğu için Ehli Kur'an'a karşı olumsuz tepkiler, yaklaşımlar olacaktır. Bu sünnetullah gereğidir. Bu türden yaklaşımda bulunanlar şunu iyi bilerek hareket etmelidir. Yaptıkları veya yapmadıkları her şeyin bir imtihan olduğu gerçeğidir. Ehli Kur'an'ı anlamak veya anlamamak bir imtihan sebebidir. Mesnetsiz/Delilsiz yaklaşan ve karşı duran Herkesin Allah'a hesap vereceği unutulmamalıdır.

Ehli Kur'an'ın ortaya koyduğu ilkeler Kur'an'ın ana esasları baz alınarak hazırlandığından yoruma açık değildir. Zaten yoruma açık olan konulara bu ilkeler arasında yer verilmemiştir. Bu ilkeleri kabul edenleri Ehli Kur'an kabul ederiz. Yoruma açık farklılıklar ayrışma sebebi değildir ama yoruma açık olmadığı halde zorlama ile farklılık oluşturmak için 'yoruma açık' denilmesi Ehli Kur'an'ın kabul etmediği bir usuldür.

Ehli Kur'an; Kur'an'ın genele şamil ifadelerini kullanarak bu ilkeleri belirlemiştir. Çünkü Ehli Kur'an olanlar bu ilkelerin içeriğine geniş bir şekilde vakıftır. Daha iyi anlaşılması gereken bazı çok önemli kavramları geniş bir şekilde ele aldık. Ehli Kur'an olanlar eğer isterlerse güçleri nispetinde, burada yer alan kelimeleri, kavramları, ilkeleri geniş şekilde izah/şerh edebilirler. Her kavram için kitaplar yazabilirler. (Bunlar, Ehli Kur'an ilim havuzuna atılarak gözden geçirilip yayınlanabilir.) Allah'ın izniyle, ileride Ehli Kur'an Meâli, Ehli Kur'an İman Esasları, Ehli Kur'an'ın Kur'an'ı anlama usulü, Ehli Kur'an'ın bilgi kaynaklarına bakışı, Ehli Kur'an'ın Fıkıh Usulü, Ehli Kur'an İlmihali vb. konularda çalışmalarımız (Ehli Kur'an olanların katkıları ile) olacaktır. Sabırla bu dosdoğru yolu, doğru taşlarla, doğru bir kılavuzla, doğru olanlarla beraber döşeyeceğiz.

NEDEN EHLİ KUR'ANI İSİM OLARAK ALDIK?

Ehli Sünnet, Ehli Selefî, Ehli Hadis, Ehli Tasavvuf, Ehli Şia vb. ekollerin; problemlerinin ortak noktası insan ile rabbi arasındaki bağı sağlayan el-kitab'ın/Vahyin yerine, hadisleri vahiy görmeleri ve din adamlarının eserlerini/kitaplarını kutsamalarıdır. Onları bir araya getiren Kur'an dışı vahiy düşüncesi ehli tasavvufta daha uç noktaya giderek onlara göre; vahiy ürünü kabul edilen hadislerden zayıf, hatta uydurma olanlar keşf âleminde direkt Nebi ile görüşülerek, Nebiye onaylatma hatta yazdıkları tefsirlerde kimi ayetlerin ne anlama geldiğini rüyalarda Nebiye sormaya kadar giden sapkınlıkları ile yoldan çıkmışlardır. Bu yoldan çıkış Kur'an dışı iman esaslarının, ibadetlerin ve sapkın fikirlerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. İnsanlığı yanılsa, sapkınlığa sürükleyen; Allah, Nübüvvet /Risalet ve ahiret düşünceleri oluşmuştur.

Allah, el-kitabı yani insanlar ile kendisi arasındaki 'bağı' en doğru ve en güzel şekilde sağlayacak vahyi bize gönderdiği halde bununla yetinmeyerek "Kur'an dışı vahiy var" demek, Allah'ın , kitabını yalanlamak hatta daha da kötüsü Allah'ın, kitabında bazı konuları eksik bıraktığını iddia etmektir. Allah'a, din öğretmeye kalkmaktır. "Kur'an dışı vahiy var" diyerek onu, Kur'an'la eşitlemek, eş değer görmek, paralel vahiy kabul etmek şirktir. Vahyi gayri metluva iman eden müşriktir. Bizde bunlara cevaben 'Ehli Kur'an'ız sizden değiliz, sizde bizden değilsiniz' diyoruz.

Ehli Kur'an ifadesi Kur'an'da geçmemektedir ama Allah'ın indirdiği ile hükmetmelerini emrettiği olumlulama içeren İncil ehline Allah;

"Ehli İncil/İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, fasıkların ta kendileridir."(Maide/5. 47) ayetinden yola çıkarak Allah'ın rızasına uygun olacağını ümit ettiğimiz bu fikriyata Ehli Kur'an ifadesini kullanmayı uygun bulduk. Ayrıca;

"(Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma."(Maide /5. 48) ayetinde Nebisine Allah'ın indirdiği ile hükmet demesi muhatabın Nebi olması aslının bize dönük "Ey Ehli Kur'an, Allah'ın indirdiğiyle hükmedin" demek olduğu anlaşılmaktadır. Bu ayetlerden yola çıkarak Ehli Kur'an ifadesini kullanmayı tercih ettik. Ehli Kitap ismini tercih etmememizin sebebi Kur'an da Ehli Kitap genellikle olumsuzlama olarak kullanıldığı içindir. Geçmişte kimilerince Ehli

Kur'an ifadesinin yanlış/kötü amaçlarla kullanılması bu ismi kullanmamamızı gerektirmez. Nasıl ki 'hizbullah' terimi, Kur'an'ı bir terim olduğu halde kötü emellerince kullananlar yüzünden, bu kelimeyi kullanmayı bırakmayacağımız gibi, Ehli Kur'an ifadesini kullanmayı da bırakmayacağız.

Biz, yalnız Allah'ın kitabını vahiy kitabı kabul edenler olarak ve son kitabı olan Kur'an'ı esas alanlar olarak net bir şekilde Ehli Kur'an ifadesini tercih ediyoruz ve diğer yoldan çıkmışlar ile ayırımımızı ortaya net koyarak ,doğru ve sahih İslam anlayışının toplumda hâkim olması için tarafımızı ve kimliğimizi ilan ediyoruz.

Kur'an Ehli gibi lanse edilen, gözüken ama Kur'an'a göre Ehli Kur'an olmayanlar ile(düşünsel, itikadi, fiili, ibadi) farklarımızı ortaya koyarak bu yanlış, hatalı, saptırıcı düşünceleri, sahte bağı Allah'ın izni ile ortadan kaldıracğıız. Müntesiblerine karşı mücadelemiz, davetimiz, hakikate çağrımız devam edecektir.

EHLİ KUR'AN'IN KUR'AN ANLAYIŞI

Kur'an; Allah'ın Kelamı olan(Tevbe/ 9. 6), apaçık olan kitabın adıdır(Neml /27.1, Enam/ 6.155).

Kur'an;El-Hakîm olan(Yunus/10.1)'in katından(Neml /27.6) Allah tarafından(Bakara/2.90-176-213,Lokman/31.21)

göklerin ve yerin sırlarını bilen(Furkan/ 25.6)'in ilminden(Hud/ 11.14) indirilen kitaptır(Ali İmran/ 3.7).

Kur'an; Ramazan ayında(Bakara/ 2.185), mübarek bir gece(Duhan /44.3) olan Kadr gecesinde(Kadr /97.1) indirildi.

Kur'an; iki şehrin(Mekke-Taif)(Zuhuf/43.31,Sad /38.8,Kamer /54.25) birinden Ümmü'l Kura olan(Mekke)(Enam /6.92)'da indirildi.

Kur'an; şerefli bir elçi(Tekvir /81.19) olan Cibril(Cebrail)(Bakara /2.97) vasıtasıyla indirildi.

Kur'an; Arap olan(Şuara /26.198), Allah'ın kulu(Bakara/ 2.90,Kehf /18.1,Furkan/ 25.1,Hadid/ 57.9) Muhammed(Muhammed /47.2)'e indirildi. (Sana ifadesi(Taha/ 20.2,İbrahim /14.1,Kasas/ 28.86)

Kur'an; Hak olarak(Bakara /2.176,Ali İmran/ 3.3,Nisa /4.105,İsra/ 17.105), Arapça lisanında(Fussilet/ 41.3,Ahkaf 46.12,Rad /13.37,Zuhuf/ 43.2,Yusuf /12.2,İnşikak /84. 12), yazılı bir metin olmadan(Enam /6.7), Muhammed'in kalbine(Bakara/ 2.97) tertilen(Furkan /25.32), tenzilen(İnsan/ 76.23) indirildi.

Kur'an;Mekke ve çevresindekileri inzar/uyarma(Enam/ 6.19-92), zalimleri uyarmak ve Muhsinleri müjdelemek(İnşikak /84.12,Yunus 10.2), insanlar için hidayet(Bakara/ 2.185), Müminler için şifa ve rahmet, zalimler için hüsrân(İsra/ 17.82), ihtilafları çözmek (Bakara/ 2.213), insanlar arasında hüküm vermek için (Nahl /16.64,Nisa/ 4.105) indirildi.

Kur'an; **Kur'an da Ez-Zikr**(Hicr /15.6-9,Nahl /16.44,Sad/38. 1,Fussilet/ 41.41,Zuhuf/ 43.5,Kamer/ 54.51), **Hak**(İsra /17.105) ve

Furkan(Bakara/ 2.185,Furkan/25.1), **Ruh**(Şura/42.52) isimleri ile geçmektedir.

Kur'an; **Hidayet/Basiretler sunan**(İsra /17.9,Nahl /16.89-102,Bakara/ 2.185,Araf/ 7.203,Casiye/ 45.20),

Mübarek(Enam /6.92,Enbiya/ 21.10), **Musaddik**(Enam/ 6.92,İnşikak /84.12,Bakara /2.41,Ali İmran/

3.3),**Mübeyyin/Tibyan**(İsra/ 17.41,Nur/24.1-34-46,Araf/ 7.57,Yunus /10.37,Nahl /16. 89,Ali İmran/ 3.103),

Mufassal(Fussilet/ 41.3,Hud /11.2,Enam/ 6.98,Araf 7.32), **Musarrif**(İsra /17.89,Kehf/ 18.54,Enam/ 6.65),

Müheymin(Maide /5.48), **Mübîn olan**(Yusuf /12.1,Zuhuf /43.3), **Nur olan**(Nisa/ 4.174,Tegabün/ 64.8),

Hakîm olan(Yasin /36.2), **Kerîm olan**(Vakıa /56.77), **Azîm olan**(Hicr /15.87), **Mecîd olan**(Kaf/ 50.1), **Azîz**

olan(Fussilet/ 41.41), Alî olan(Zuhuf /43.3), **Hablullah olan**(Ali İmran/ 3.103), **Urvet'ulVuska olan**(Lokman/

31.22), **vahiy ile gelen**(Yusuf/ 12.3), **Muhafaza edilen**(Hicr /15.9), **kelimeleri/sözleri değiştirilemeyen**

(Enam /6.115,Yunus /10.15-17), **benzeri ortaya konulamayan/Beşer sözü olmayan**(Yusuf /12.111,Tur

52.33, Hud/ 11.13, Yunus/ 10.37-38,İsra/ 17.88,Bakara/ 2.23-24,Kehf/ 18.1), **Resul'un bile müdahalesi**

olmayan(Hakka/ 69.44,47), **Şiir değil/Şair-Kâhin sözü olmayan**(Yusuf/12.3, Ankebut /29.48, Yasin /36.69, Hakka /69.41-42), **İnsanı hayrete düşüren**(Cin/ 72.1 -Kur'an'ın Aceben), **kavlun fasl olan**(Tarık /86.14), **çelişki/tutarsızlık/eğrilik/şüphe olmayan**(Nisa /4.82, Keehf/ 18.1-2), **İvecen kayyimen**(Kehf /18.1-2), **kolaylaştırılmış**(Kamer/ 54. 17), **insanları sıkıntıya sokmayan**(Maide/ 5.101), **Şaka/eğlence olmayan**(Tarık /86.14), **Ayetleri apaçık olan/beyyine(beyyinat)**(Bakara/ 2.97,Hac/ 22.16,Enam/ 6.65-157, Araf /7.32, Ali İmran/ 3.103, Talak/ 65.11), **Ayetleri Muhkem kılınmış**(Hud/ 11.1), **Sözlerin en güzeli, müteşâbih ve mesâni olan**(Zümer/ 39.23), **bazı ayetleri muhkem, bazı ayetleri müteşâbih olan**(Ali İmran/ 3.7), **ayetlerine bir bütün olarak inanılması gereken**(Bakara /2.185,Ahzab-36), **Muhammed'e ayet(mucize) olarak verilen tek şey olan**(Ankebut/ 29.50-51), **sadece ayetlerde bildirdiklerine iman edilmesi gereken/secde edilmesi**(Şura/ 42.15,İnşıkak/ 84.21), **tilavet edilen**(Neml/ 27.92) kitaptır.

KUR'AN'I NASIL OKUMALIYIZ?

Kur'an'ı; istiâze ile başlayarak(Nahl /16.98),**Rabbin adıyla**(Alak-2), **Besmele ile**(Neml /27.30), **Hidayet bulmak için**(Ali İmran/ 3.103), **Tabi olmak ve sakınmak için**(Lokman/ 31.21,Bakara/ 2.187), **Tertili okuma ile**(Müzzemmil/ 73.4), **Sessizce kulak vererek**(Araf/ 7.204), **Tefekkür ederek**(Bakara/ 2.219), **Tezekkür ederek**(Bakara/ 2.221,Sad/38.29), **Te'akkul ederek**(Bakara /2.242), **Te'allum ederek**(Araf/ 7.32), **Tedebbür ederek**(Mühammed /47.24,Nisa/ 4.82,Sad/38.29) ve **Tefakkuh ederek**(Enam /6.65) okumalıyız.

EHLİ KUR'AN'IN NEBİ VE RESUL KAVRAMLARI'NA BAKIŞI

Kuranda ayrı ayrı anlamları olan bu iki kavram üzerinde hassasiyet göstermemizin sebebi bu iki kavramın Kuran esas alınarak doğru bir anlamlandırma ve konumlandırma yapmaktır. Şayet bu yapılmazsa ne vahiy ne sünnet ne de hadis konularının anlaşılması ve doğru bir zemine oturtulması mümkün değildir.

Hem geleneksel anlayışta çok farklı nebi resul anlam ve tanımlamaları mevcut hem de günümüzde modernist diye tanımladığımız anlayışta olanlarca farklı nebi resul anlam ve tanımlamaları bulunmaktadır. Her iki tarafın anlam ve tanımlamaları arasında çok uç farklar mevcuttur.

Geleneksel anlayışta birçok Nebi ve Resul tanımlamaları bulunmakla birlikte biz en çok ortaya atılan üç görüşe yer vereceğiz. Bakalım nasıl tanımlamalar yapılmıştır.

1. Nebî Resulden daha genel bir anlam taşır. Nebî Allah'ın belli bir konuya ilişkin bilgileri vahiy yoluyla bildirdiği insandır ve aldığı vahiyleri başkalarına tebliğ etmekle yükümlü değildir. Bu tür vahiyler alan kadın nebîler de vardır. Resul ise daha özel bir anlam taşır, buna göre her Resul Nebîdir, fakat her Nebî Resul değildir.

2. Nebî Allah'ın kendisine kitap ve şariat göndermediği elçisidir. İnsanları, önceki dönemde veya yaşadığı çağda kitap ve şariat verilen bir resulün dinine davet etmekle yükümlüdür. Resul ise Allah'ın yeni bir kitap ve şariat gönderdiği kişi olup önceki resullerin kitap ve şariatını tamamen veya kısmen geçersiz kılabilir.

3. Nebî Allah'ın sadece müminlere gönderdiği elçi iken resul kâfirleri hak dine davet etmek üzere görevlendirilen kimsedir.

Peki, Kur'an'a baktığımızda böyle bir ayırım var mı? Gelin şimdi birlikte bakalım.

Önce Nebi ne demek?

Nebi kelimesinin kök harfleri (ن ب أ) ve Kur'an da değişik formlarda 160 kez geçmektedir.

46 kez (نَبَأًا), 4 kez (أَنْبَأًا), 1 kez (يَسْتَنْبِئُ) fiil formunda, 29 kez (نَبَأًا), 5 kez (نُبُوءَةً), 75 kez (نَبِيٍّ) isim formlarında geçmektedir.

EnbiyaAllah/Allah'ın Nebileri (أَنْبِيَاءُ اللَّهِ) ifadesi sadece Bakara suresi 91. ayetinde geçmektedir.

Nebi kelimesi “**Nebee**” kökünden alındığı zaman haber, “**Nebeve**” kökünden alındığında ise mertebesi yüksek olan yani kendisinin o toplumda derecesi yükseltilmiş anlamına gelmektedir. Anlam olarak hem haber getiren hem de derecesi yüksek olduğu için biz iki mana arasında bir ayırım yapmıyoruz.

Resul ne demek?

Resul kelimesinin kök harfleri (ر س ل) ve Kur'an da değişik formlarda 513 kez geçmektedir.

130 kez (أَرْسَلَ) fiil formunda 6 kez (رِسَلْتُ) ve 4 kez (رِسَالَةً) ve 332 kez (رَسُول) ve 4 kez (مُرْسِل) ve 1 kez (مُرْسَلَةً) ve 35 kez (مُرْسَل) ve 1 kez de (مُرْسَلْتُ) isim formlarında geçmektedir.

Resul ve Mürsel kelimeleri de; elçi/elçiler, biri tarafından gönderilmiş kişi/kişiler anlamına gelmektedir.

Resulullah ifadesi Kur'an'da sıralamaya göre son nebi ve resul olan Muhammed (a s) ve O'ndan önce gönderilen resuller olan Musa(a s), İsa(a s) için kullanılmıştır.

Muhammed ismi ise 3 kez geçmektedir.

Gelin birlikte bakalım bu tarifler doğru mu?

ALLAH SEÇER >>>

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

"Allah meleklerden de **resüller** seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." (Hac; 75)

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

"De ki: "Eğer yeryüzünde, (insanlar yerine), yerleşip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten bir melek resul indirirdik."" (İsrâ; 95)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا ابْعَثْ اللَّهَ بَشَرًا رَسُولًا

"İnsanlara hidayet (Kur'an) geldikten sonra onların iman etmelerine ancak, "Allah bir beşer resul mü gönderdi?" demeleri engel olmuştur." (İsrâ; 94)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

O gün Allah şöyle diyecektir:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağı hakkında sizi uyaran **resuller** gelmedi mi?" (En'am; 130)

"Allah meleklerden de **resüller** seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." Resuller seçilmiş kimseler olduklarından yani mertebesi seçildikleri için yüksek kimselerdir. Allah resul görevini insanlardan ve meleklerden seçmektedir. Başka resuller var mı? Bunun cevabını da Enam 130 ayeti vermektedir." (Hac/22. 75)

"(O gün Allah şöyle diyecektir:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağı hakkında sizi uyaran **resuller** gelmedi mi?" (En'am/6. 130) Rabbimiz, içinizden(Cinlerden) sizi uyaran resuller diyerek Cinlere kendi içlerinde resul seçtiğini anlatmaktadır.

“İnsanlara hidayet (Kur'an) geldikten sonra onların iman etmelerine ancak, “Allah bir Beşer Resul mü(Beşeren Resulen) gönderdi?” demeleri engel olmuştur.” Burada Beşer Resul ifadesi kullanılmaktadır.” (İsra/17. 94)

“De ki: “Eğer yeryüzünde, (insanlar yerine), yerleşip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten bir melek Resul (Meleken Resulen) indirirdik.” Burada resul melek ifadesi kullanılmaktadır.” (İsra/17. 95)

Şimdi beşer resuller için Allah'ın seçtiği isim olan Nebi kavramının delilini ortaya koyalım.

“Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları ümmi nebi resule uyan kimselerdir.”(A'raf/ 7. 157)

Önceki ayetlerden Resulün hem meleklerden hem de insanlardan olabileceğini öğrendik. Bu ayette ise resulün önüne bir sıfat gelmiş. Nebinin de başına bir sıfat gelmiş. Resulün sıfatı Nebi, Nebinin sıfatı ise ümmi. Kur'an da melekler veya cinler için Nebi sıfatı kullanılmamaktadır. O halde bu sıfatın resul olarak seçilen insanlar için olduğu kesindir. Ümmi sıfatı da daha önceki nebilerin içinde ümmi olmayanların varlığını göstermektedir. Bu ayet bize çok net ve açık bir şekilde şunu göstermektedir.

“İnsanlardan olan resullere Nebi denir. Allah insanlardan seçtiği resullere, Nebi diyor.”

Demek ki Allah, insan resulleri melek resullerden ayırmak için Nebi nitelemesini getiriyor. Nübüvvet kelimesini de insanın Risâlet görevini yüklenmesi diye tarif ediyor. Allah'ın resulü/elçisi olduğu için Nebi/haber alan ismini alıyor. Nebi ve Resul farklı anlamları olan kelimeler olduklarından Allah, kitabında bunları yerli yerinde kullanmıştır. İkisi aynı anlamı karşılasaydı tek bir kavram (peygamber kelimesi gibi) ile ifade ederdi. Ama Rabbimiz Kur'an'da anlamları farklı iki kavram kullandıysa bunun mutlaka bir sebebi vardır. Nebi kendisinin beşerden tek farkının vahiy alıyor olması yani risalet görevi olduğunu beyan eder. (Bkz.Fussilet/41. 6) Böylelikle Beşer-Resul ilişkisi Kur'an'da net ortaya konulmaktadır. İslami uygulamada Şehadet getirirken söylenen, O'nun Kulu (Abduhu) ve O'nun Resulu (Resuluhu) ilişkisi de bu ayrımı ve farklı anlamda kullanımı ortaya koymaktadır.

“Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resülü ve nebilerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.” (Ahzab/33. 40)

Bu ayette “Muhammed, Resulullah ve nebilerin sonuncusu” ifadeleri geçmektedir. Bu ayeti kullanarak Nebilik son bulmuş ama Resullük devam ediyor iddiasıyla tarihte birçok işgüzar kişi çıkmış ‘ben de resulum’demiş, halen diyenlerde var. Ama az önceki tarifimizi hatırlatalım. “İnsan resule Nebi denir.” Sona eren insan Resullük’tür. Yani insandan resul gelmeyecek ama cinlerden ve meleklerden resuller varlıklarını sürdürmektedir. Son Nebi, son resul beşer/insan demektir. Yani bundan sonra bir beşer/insan, resullük iddiasında bulunamaz. İnsanlar için resullük devam ediyor iddialarına en açık ve net cevap böyle verilir.

Nebi haber olarak aldığı vahyin, Resullük/risalet görevini yerine getirdi. Resulün getirdiği vahiyler artık elimizdedir. Risalet, Kur'an'ın tamamlanmasıyla son buldu. Biz ancak Allah'ın ayetlerine davet ederiz. Bizler ancak birer davetçi oluruz. 'Allah'ın ayetlerini başkalarına taşıyoruz biz de resulüz veya vahyin resuluyüz' iddiasında bulunanlar vardır. Bu yanlış bir iddiadır. Doğrusu ise Kur'an'la sabit olan Resulün getirdiklerine başkalarını davettir.

Kur'an'a göre ; hem Resul hem Nebi olarak nitelendirilenler aynı kişilerdir.(Bu konu hakkındaki ayetler ve daha detaylı içerik EK1'dedir.) “Her Nebi, Resuldür” ilkesi net bir şekilde ortadadır. Peki, her Resul, Nebi midir? Eğer İnsan Resul kastediliyorsa “her Resul, Nebidir” denilebilir. Ama melek, insan ve cin resul şeklindeki genel resul kavramı kastediliyorsa “her Resul, Nebi değildir.” denilebilir. Konumuz insan resul olduğundan “Her Nebi Resul, her Resul Nebidir.” İlkesi açıkça ortadadır. Ya da daha açık ifade ile “Her Nebi, beşer resuldür. Her beşer Resul, Nebidir.”

Kur'an ayetlerine tek tek bakıldığında Nebi ve Resul ile ilgili kullanım farkları görülebilir ve doğru bir Nebi, Resul anlayışına sahip olunabilir.

Kur'an'a göre; Resule itaat var, Nebiye genel anlamda itaat yoktur. (Nebi'nin Resul vasfına itaat vardır.)

Kur'an'a göre; Resulün iradesi ifadesi yok, Nebinin iradesi ifadesi vardır. (Ahzab/33. 50)

Kur'an'a göre; Resule ikaz/uyarı yok, Nebiye ikaz uyarı var. (Tahrim/66. 1), (Enfal/8. 67)

Kur'an'a göre; Resulün eşleri, kızları ifadesi yok Nebinin eşleri, kızları ifadesi var. (Ahzab/33. 59)

Kur'an'a göre; Resulün evleri ifadesi yok, Nebinin evleri ifadesi var. (Ahzab/33. 53)

Kur'an'a göre; Resulden izin istemek yok, Nebiden izin istemek vardır. (Ahzab/33.13)

Nebi ve Resul aynı kişi ise bu güzide iki Kur'an kavramı arasındaki farkın sebebi nedir? İşte burada tarifimizi tekrar hatırlayalım. "Nebi, insan Resuldür." Farklılık, Nebinin insan yönüne vurgu yapıldığı yerlerde ortaya çıkmaktadır. Nebi, hem Resul hem insandır. Eş, çocuk, ev bir insanın sahip olacağı ana unsurlardır. Nebinin Bu alanlarda iradesini kullanması, hata yapması insani özelliklerdendir. Ama resul vasfında iradesini kullanamaz veya hata yapmaz, yapamaz. Yani vahiy üzerinde beşeri iradede/tasarrufta bulunamaz ya da hata yapıp vahyi eksik aktaramaz, gizleyemez. Buna yeltenmesi bile yasak (Hakka/69. 44-47.ayetler)

Konuyu biraz daha anlaşılır kılacak olursak,

Nebi'nin bir insan olarak eşleri ve kızları olması çok normaldir. Ama Nebinin eşleri ve kızları da olsalar Resulün getirdiği örtünme emrine uymak zorunda olmaları emri, (Ahzab/33. 59)

Devlet lideri olan bir insan olarak Nebiye biat ifadesi kullanılması, (Mümtehine/60. 12)

Komutan olan bir insan olarak Nebiden savaş zamanı izin istenmesi, (Ahzab/33. 13)

Savaş meydanının da hata yapan bir komutan insan olan Nebiye uyarı, ikaz edilmesi, (Enfal/8. 67)

Mal sahibi olan bir insan olarak Nebinin evleri olması, (Ahzab/33. 53)

Hata yapan bir insan olarak Nebiye uyarı yapılması, (Tahrim/66. 1)

Kendi isteğiyle evlenme iradesi olan bir insan Nebi olması, (Ahzab/33. 50)

Ümmi, okuma yazma bilmeyen bir insan olan Nebi olması, (A'raf/7. 157)

Görüldüğü gibi nebi ve resul arasındaki farklılıklar nebinin insani yönüne yöneliktir. Nebi iki vasfı kendinde barındırmaktadır. Allah'ın resülü ve beşer/insan olma. İşte bu iki özelliği birbirinden ayırdığınız da ortaya nebi değil başka biri çıkacaktır. Resul vasfını çıkarırsanız diğer beşerlerden/insanlardan hiç farkı kalmaz. İnsan vasfını çıkarırsanız bu sefer melek resul olur ki Kur'an melek resule, nebi dememektedir. Zaten Mekke müşrikleri bu yüzden karşı çıkıyorlar ve "(Bir de) dediler ki: *"Bu nasıl resuldür ki(bizim gibi) hem yiyip içiyor, hem de çarşı (pazar)larda geziyor? O'na, kendisiyle beraber uyarıcı olacak bir melek indirilmeli değil miydi?"* (Furkan/25. 7) diyerek insani özelliklere sahip bir resülü kabul etmiyorlar. İşte insani özelliklere sahip bu resule Kur'an **Nebi** diyor.

Sonuç olarak Nebi, beşer resule Allah tarafından verilmiş bir unvandır. Nebinin iki özelliği var ise O'nu bu iki özelliği ile değerlendirmemiz gerekmektedir. İnsan olarak taşıdığı vasıflara bakışımız ile resul vasfı olarak getirdiğine bakışımız aynı olamaz. Resul olarak getirdiği kendisinin de uymada zorunlu olduğu; arapça ve tilavet edilen Kur'an'ın vahyidir. Devlet başkanı, komutan, eş, baba, mal sahibi olan bir insan olarak da Nebi'nin bir beşer olarak kendi tasarrufları, iradesi vardır. Uyarılması gerekiyorsa Rabbimiz; O'nun üzerinden insanlara bir örneklik ortaya koymak için yaptığı yanlış vahiy ile düzeltmiştir. Düzeltilme yoksa imtihan gereği serbest hareket edebilme alanı söz konusudur.

O halde Nebi Resul/Elçi olarak bağlayıcı yönü var iken insani yönü olarak tamamıyla, mutlak anlamda bağlayıcı değildir. Mesela Nebinin herhangi bir yiyeceği sevmemesi insani bir tercih iken, domuz etini yememesi Resul olarak getirdiği Allah'ın bir emri gereğidir. Ayrıca yaşadığı dönemde Resul bir konuda hüküm bildirdiğinde mutlak itaat gerekirken, savaş komutanı olan Muhammed (as)'ın birçok kararı sahabe tarafından eleştirilmiştir. Sonradan ileri sürülen o kararlara Muhammed (as)' da uymuştur. Esirler konusu,

Uhud savaşı nerede yapılmalı konusu gibi. Ayrıca bir başka örnek ise Nebi olarak evlatlığı olan Zeyd'e(r.a) eşini boşamamasını söylediği halde Zeyd, Nebi'nin sözünü dinlemeyerek eşini boşamıştır. Esasta Zeyd Resule karşı gelemmez itaat etmek zorundadır. O halde sözünü dinlemediği Nebi Muhammed'dir.

İşte bu ayrımı doğru yapar ve kavrarsak, insan Resul olan Nebi Muhammed(as)'ın konumunu doğru anlamış ve doğru yere konumlandırmış oluruz.

KUR'AN, RESULE TEK VAHYEDİLENDİR.

Kur'an, Resule vahyedilenin ne olduğunu apaçık bize anlatmaktadır.

"Bu Kuran bana vahyedildi" (Enam/6. 198)

"Biz bu Kur'an'ı sana vahyederek" (Yusuf/12. 3)

"Biz sana işte bu şekilde Arapça bir Kur'an" (Şura/42. 7)

"Kitab'da(Kur'an) sana öncekilerini tasdik edici olarak vahyettiklerimiz, gerçeğin ta kendisidir." (Fatır/35. 31)

"Sana vahyettiğimizi onlara okuyasın/tilavet edesin" (Rad/13. 30)

"Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedilenleri oku/tilavet et. O'nun kelimelerini/sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O'ndan başka da asla sığınılacak (bir mercî) bulamazsın." (Kehf/18. 27)

Bu ayetlerde Resule vahyedilenin, tilavet edilenin Arapça Kur'an olduğu apaçık ortadadır. Bu vahyedilen vahyin kelimeleri değiştirilemez. Kelimeleri değiştirilen, eksiltilen cümleler vahiy olamaz. Kur'an, tilavet edilmeyen vahiyden hiç ama hiç bahsetmez. Çünkü Resulün vahyi tilavet etmemesi düşünülemez. Tilavet edilmeyen şeye Kur'an, kesinlikle vahiy dememektedir. (Vahiy konusunda daha detaylı içeriği EK2'de bulabilirsiniz.)

Kur'an, Nebi Muhammed(as)'ın vahyedilene uyduğunu apaçık bize anlatmaktadır.

"De ki"Ben sadece bana vahy edilene uyarım" (En'am/6. 50)

"İnanası gelmeyen kimseler" Bize bundan başka bir söylem/bir öğreti getir; ya da bunu değiştir" diyecek olurlar. De ki: "O'nu kendiliğimden değiştirmem olacak şey değil; ben ancak bana vahyedilene uyarım." (Yunus/10. 15)

"De ki: "Ben, ancak Rabbimden bana vahyedilene uyarım. Bu (Kur'an), Rabbinizden gelen açık delillerdir, iman eden bir toplum için de yol gösterici ve rahmettir." (A'raf/7. 203)

"De ki: "Ben, bana vahyedilenden başkasına da uymuyorum. Ve ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (Ahkaf/46. 9)

"Sen Rabbinden sana vahyedilmiş olana uy." (En'am/6. 106, Yunus/10. 109, Ahzab/33. 2)

"Öyleyse sana vahyedilene sımsıkı sarıl; çünkü sen dosdoğru bir yoldasın;" (Zuhruf/43.43)

Bu Ayetlerde Nebi Muhammed(as)'ın tek vahyedilen Kur'an'a uyduğu, uyması gerektiği apaçık ortadadır.

Kur'an, Nebi'nin risalet görevini yerine getirmemesi durumundaki uyarıları apaçık bize anlatmaktadır.

"Belki sen, (müşriklerin:) "Ona bir hazine indirilmeli veya beraberinde bir melek gelmeli değil miydi?" demelerinden dolayı göğsün daralarak sana vahyolunanın bir kısmını (duyurmayı) neredeyse terk edecektin. (Şunu bil ki) sen ancak (Allah'ın azabına karşı) bir uyarıcısın." (Hud/11. 12)

"Onlar, bize karşı sana vahyettiğimiz şeyden başka bir şey uydurman için az kalsın seni fitneye düşürecekler" (İsra/17. 73)

"Andolsun ki biz dilersek, sana vahyettiğimizi gideririz. Sonra bize karşı, bu hususta kendine bir vekil (yardımcı) da bulamazsın." (İsra/17. 86)

"Eğer O bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, Elbette onu kısıvrak yakalardık. Sonra O'nun can damarını koparırdık. Hiçbiriniz buna mâni olamazdınız."(Hakka/69. 44-47)

"Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedilenleri oku/tilavet et. O'nun kelimelerini/sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O'ndan başka da asla sığınılacak (bir mercî) bulamazsın."(Kehf/18. 27)

Tüm bu ayetlerde bize Nebi Muhamme(as)'in Resul olarak kendisine vahyedileni değiştirmesinin, ekleme yapmasının, eksiltmesinin, saklamasının mümkün olamayacağı ve Resulün kendisine vahyedilen ne varsa herkese tilavet etmek/okumak zorunda olduğu gerçeği apaçık anlatılmaktadır. Resule vahyedilenin sadece Kur'an olduğunu apaçık ortaya koymaktadır. Bunun haricinde 'başka şeyler vahyedildi' diyenlerin hiçbir delili yoktur. Onların delil bulma çabaları, tıpkı Ehli Haricilerin herkesi küfürle itham etmeye delil araması, Ehli tasavvufun 'tasavvuf, tarikat ve rabita' için delil arama çabaları, bâtil düşüncelerini Kur'an'a onaylatma çabasından başka bir şey değildir.

'ALLAH VE RESULÜ' TERKİBİ NASIL ANLAŞILMALI

Allah ve Resulü terki bindeki "Vav" bağlacı kat'iyen iki ayrı otorite anlamında değildir. Bir şeyin bir şeye atfedilmesi ikisi için zikredilen hükümde müştereklikle birlikte ve birbirlerinden farklı olmayı aynı olmamayı gerektirir. İkisinden biri diğerinin yerine geçemeyecek, birbirinin bir parçası olamayacak ve aralarında bu iki şeyin karşılıklı olarak birbirini gerektirmesi olmayacak kadar ayrı olmasıdır ki bu da Allah için söz konusu olamaz. Çünkü Allah ve Resulü terki binde müştereklik ve ayrılık yoktur. Allah kendisine ortak kabul etmez ve bu vahdaniyyete terstir. Bu terki b ikili ayrı itaati değil tek itaati ifade etmektedir ki O da yalnız Allah'adır. İki ayrı otoriteden bahsettiğimizde resullük değil vekillik gerekir. Resul ne vekil ne de bekçidir. O Allah'ın elçisidir.

"Ey Muhammed! Biz seni onlara vekil göndermedik." (İsra/17. 54)

"... Seni onlara koruyucu yapmadık, onların vekili de değilsin."(En'am/6.107)

"Kim Resule itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik."(nisa/4. 80)

"Ey Muhammed! Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki, Biz seni onlara bekçi göndermedik; sana düşen sadece tebliğdir." (Şûra/42.48, Nisâ/4.84; Yunus/10.41; Kâf/50.45).

Allah'ın insanlarla olan iletişimi resulleri aracılığıyla yaptığı için gönderilen resullere itaat Allah'a itaat olmuştur. Resuller vefat ettiklerinde gönderilene(risâlâtillah'a) itaat edilir. Günümüzde Resule itaat fiziki anlamda yoktur. Son Nebi demek son insan resul olduğundan bir daha da resul gelmeyecektir.

"Aralarında hüküm vermesi için Allah'a (Kur'an'a) ve Onun resulüne çağırıldıkları zaman(SON RESUL VEFAT ETTİ VE BİZİ ŞİMDİ NASIL ÇAĞIRABİLİR), bir de bakarsın ki içlerinden bir grup yüz çevirmektedir.(Nur/24. 48)

"Ama gerçek (verilen hüküm) kendi lehlerinde ise, boyun eğerek O'na(RESUL VEFAT ETTİ O'NA NASIL GELİRİZ) gelirler.(Nur/24. 49)

"Bu mallar özellikle, Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ararken ve Allah'a ve O'nun resulüne yardım ederken (RESUL HAYATTA DEĞİL O'NA NASIL YARDIM EDECEĞİZ) yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılan fakir muhacirlerindir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir."(Haşr/59. 8)

RESUL GÖREVİNİ YAPTI VE ARTIK HAYATTA DEĞİLDİR. İTAAT RİSÂLÂTİLLAH'ADIR.

"Ey Resül! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği **risalât** görevini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir." (Maide/5.67)

"Daha önce gelip geçen o RESÜLLER, Allah'ın vahiylerini(**RISÂLÂTILLAH**) tebliğ eden, Allah'tan korkan, başka hiç kimseden korkmayan kimselerdir. Allah, hesap görücü olarak yeter." (Ahzab/33. 39)

"Ancak Allah'tan gelenleri tebliğ edebilirim ve O'nun vahiylerini(**RISÂLÂTINI**) açıklayabilirim. Kim Allah'a ve O'nun Resûlüne karşı gelirse, şüphesiz onlar için, içinde ebedî kalacakları cehennem ateşi vardır." (Cin/72. 23)

KUR'AN KENDİSİNİ APAÇIK BİR KİTAP OLARAK TANITIR

"Elif Lâm Râ. Bunlar, **kitabın ve apaçık olan Kur'an'ın** âyetleridir." (Hicr/15. 1)

Kur'an beyyine, beyyinât, mübeyyin ve mübin kelimeleri ile apaçık, anlaşılır bir kitap olduğunu anlatmaktadır.

"Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye, âyetlerini insanlara böylece açıklar." (Bakara/2. 187)

"Allah size âyetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz." (Bakara/2. 219)

"O, insanlara âyetlerini açıklar ki, öğüt alıp düşünsünler." (Bakara/2. 221)

"Düşünesiniz diye Allah size âyetlerini böyle açıklamaktadır." (Bakara/2. 242)

"İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz." (Âl-i İmrân/3. 103)

Kur'an ayrıca bize Resu'lün beyanının, açık olanı gizlemeyerek açıkça ortaya koymak olduğunu belirtmektedir.

"İsa, apaçık mucizeleri getirdiği zaman şöyle demişti: **"Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim.** Öyle ise, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin." (Zuhuruf/43. 63) Tıpkı İsa Resul'ün beyanı gibi "Sana kitabı, ancak **ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklamak için** ve iman eden bir topluma doğru yolu gösterici ve rahmet olarak indirdik." (Nahl/16. 64) Kur'an apaçık bir kitap olduğunu bize anlatmaktadır.

"Size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan bir Resul gönderdi. (Talâk/65. 11), "Ey kitap ehli! Artık size Resulumüz (Muhammed) gelmiştir. **O, kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere açıklıyor,** birçoğunu da affediyor. İşte size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur'an) gelmiştir." (Mâide/5. 15), Biz her Resulü, ancak kendi kavminin diliyle gönderdik ki, **onlara (Allah'ın emirlerini) iyice açıklasın...."** (İbrâhîm/14.4), "... İnsanlara, kendilerine indirileni açıklamak ve onların da (üzerinde) düşünmeleri için sana bu Zikri (Kur'an'ı) indirdik." (Nahl/16. 44) İşte birçok ayet Kur'an'ın apaçık bir kitap olduğunu, yaptığı açıklamalar ile ihtilafları çözmek için indirildiğini ve Resullerin görevinin de bunu açıklamak olduğunu anlatmaktadır.

Beyanın zıt anlamı gizlemek, ketmetmektir. Zıt anlamı bile beyan kelimesini anlamak için yeterlidir. Zaten Kur'an kendisinde gizli, saklı, esrarlı şeylerin olmadığını anlatmaktadır.

Bu ayette ikisi bir arada kullanılmıştır. "Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden, **"O'nu (Kitabı) mutlaka insanlara açıklayacaksınız, o'nu gizlemeyeceksiniz"** diye sağlam söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü, arkalarına atıp o'nu az bir karşılığa değiştiler. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür." (Âl-i İmrân/3. 187), "

İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder hem de bütün lanet etme konumunda olanlar lanet eder." (Bakara/2. 159)

KUR'AN'DA MUHKEM VE MÜTEŞABİH KONUSU

“Elif Lam Ra. (Bu) ayetleri muhkem kılınmış bir kitaptır. Sonra da tafsil olunmuş bir kitaptır”

(Hud/11. 1)

“Muhkem”, çürütülmesi ya da ortadan kaldırılması mümkün olmayan sağlam söz ve binadır. Kur'an'ın bir metin olarak mükemmel olduğunu, herhangi bir ayıp, kusur, eksiklik, tutarsızlık, çelişki taşımadığını ve tahrif (bozulma) gibi durumlardan beri olduğunu ortaya koymak ya da vurgulamak için muhkem ifadesi kullanılmaktadır.

“Müteşâbih” kavramının anlamsal çözümlemesine gelince, ana hatlarıyla belirtmek gerekirse iki şeyin/nesnenin birbirine benzemesinden dolayı “teşâbehe” fiili, “insan zihninin birisini diğerinden ayırt etmede aciz kaldığı” kavram ya da söz dizimleri anlamına gelmektedir.

“O, sana Kitab'ı indirendir. Onun (Kur'an'ın) bazı âyetleri muhkemdir, onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihtir. Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve o'nun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih âyetlerinin ardına düşerler. Oysa o'nun te'vilini ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar, "O'na inandık, hepsi Rabbimizin katındandır" derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar.” (Ali İmran/3. 7)

Bunlar ister cennet hayatıyla ve içindeki nimetlerle ilgili olsun, ister cehennem ve içindeki yiyecek ve cezalandırma ile ilgili olsun, isterse de ruh, ahiret, kıyamet ile ilgili olsun anlayabileceğimiz makul benzetmeler ile anlatılmaktadır. Allah'ın zatı ve sıfatlarıyla alakalı anlatımlar da böyledir. Biz bunlara iman ederken, mahiyeti ile ilgili herhangi bir yoruma girmeyiz. Hepsı Rabbimizdendir, iman ettik, demekle yetiniriz. Ayetin son cümlesinde verilmek istenen mesaj da budur.

“Allah, sözün en güzelini; âyetleri, müteşabih ve mesani bir kitap olarak indirmiştir.” (Zümer/39. 23) ayetinde geçen müteşabih ise Kur'an'ın en güzel söz olması nedeniyle kullanılan dil incelikleri anlatılmak istenmiştir. Yani Ali İmran 7'de anlatılan müteşabih ile aynı anlama gelmemektedir. Buradaki müteşabih benzetmeler, benzerlik, ayetleri arası uyum ve ahenk anlamındadır. Benzetmeye örnek Tekvir suresindeki on aylık dişi deve gibi ve ayrıca bunlar misal olarak geçer. Mesani ise ikili anlatma yani tekrarlanan ayetler, zıt kavramlarla anlatma veya benzer iki kavramla anlatma şeklinde kullanılmasıdır. (Hak-Batıl, İman-Küfür, Hidayet-Dalalet veya İslam-İman, Nebi-Resul vb.)

Kimileri müteşabih ayetleri benzer ayetler olarak anlayarak kendi görüş ve düşüncelerine delil bulmak için ‘bu ayet, bu ayet(ler) ile benzerdir’ diyerek kendi içtihadını mutlak doğru olarak kabul ettirmek için kullanmaktadır. Muhkem ayetler apaçık ortada olduğu halde bunu yapmak doğru bir usul değildir. Kur'an'ın mufassal ve musarrif olması özelliği buna denk gelmektedir. Bu yöntem kullanılması gerekirken müteşabih ayetler kavramı tahrif edilmektedir.

Örneğin; inzal olan Kur'an apaçık olduğu halde Mekke'de vahyin ilk yıllarında inen, Fatiha suresindeki nimet verilenlerin kimler olduğunu anlamak için, sonradan Medine 'de inen Nisa suresi 69. ayeti ile ancak anlaşılabilirliğini söylemek, Fatiha suresindeki ilgili ayeti ne Nebi ne de ilk muhatapların Nisa suresi 69. ayeti inene kadar anlamadıklarını iddia etmek anlamına denk gelir.

Kur'an'ın tamamı 23 yılda inmiştir. Tamamı artık elimizdedir. Biz konulara Kur'an bütünlüğünde bakmayalım demiyoruz ama şunu unutmayalım ki bu bütüncül bakış, keyfi değil hakikate ulaşmak gayesi ile olmalıdır. Çünkü bütüncül bakış inzal ve inşa göz önüne alınmadan yapılırsa kişisel görüşten öteye geçmez. Yani beşer ürünü bir değerlendirme olur ki tarih boyunca bazı ekollerin/fırkaların çıkışı da bundan olmuştur.

EHLİ KUR'AN'IN NESH KONUSUNA BAKIŞI

“Biz bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırır(nesh) veya onu unutturursak, mutlaka daha iyisini veya benzerini getiririz. Bilmez misin ki Allah her şeye kâdirdir.” (Bakara/2. 106) ayetinden yola çıkarak kimileri Kur'an da bazı ayetlerin, diğer bazı ayetlerin hükmünü ortadan kaldırdığını veya ayetin hükmü var ama yazılı metni yok diyerek ve daha da ileri giderek ,sünnetin/ hadislerin bir ayetin hükmünü ortadan kaldırdığını iddia etmişler ve bunun üzerine de bir din bina etmişlerdir.

Halbuki Bakara 106'daki ayette yer alan Nesh kelimesi Kur'an ayetleri ile ilgili değildir. Bu ayet son Nebiden önce gelen nebilere bildirilen ayetlerle ilgili bir konu olduğu açıkça belli olduğu halde; bu zararlı düşüncelerini inşa etmek için kendilerine ayet bulmak veya ayetin hükmünü ortadan kaldırmak için bu çabalara girişmişlerdir.

Unutturma, önceki nebilere gelen ayetin insanların hayatında yer almaması durumudur. Gelin görün ki son Nebiye gelen ayetlerden bazılarının O'na hem verilip daha sonra unutturulduğu iddiası daha çok vahimdir. Sormak lazım unutturulanın ne olduğunu kim belirleyecek?

Ehli Kur'an kolektif fikriyatı; Kur'an'ın inzal olunan ve inşa eden bir kitap olduğu gerçeğine bağlı olarak her ayetin hayat içerisinde mutlaka bir karşılığının olduğuna inanmaktadır. Ayrıca Ehli Kur'an, Kur'an'da nesh olduğunu iddia edenler ve savunanlar ile aynı fikirde ve yolda değildir.

EHLİ KUR'AN'IN SÜNNET ANLAYIŞI

Kur'an ve Sünnet iki farklı kaynak gibi anlaşılmaktadır. Bu anlayışa göre bu iki kaynak, farklı hükümler ortaya koyabilmekte diye inanılmaktadır. Bu inanç birçok problemi beraberinde getirmiştir. Oysa Kur'an, kendisi dışında sünnet diye bir kaynaktan bize hiç bahsetmemektedir ki bu böyle bir şeyin olmadığıdır. Olmayan bir şey için bu kitapta “Neden, Ehli Kur'an'ın sünnet anlayışı’ diye bir başlık attınız?” diye sorulacak olursa ki bu haklı bir sorudur. Ehli Kur'an; asla Kur'an ve Sünnet diye paralel/ eşit otorite olan iki kaynaktan bahsetmemektedir ve ‘sünnet’ olarak günümüze kadar gelmiş olan bu kavram hakkında düşüncelerini net bir şekilde ortaya koymayı hedeflemektedir. Eskiden beri Sürdürüle gelen ‘sünnet’ kavramına yüklenen yanlış anlayışı doğru bir zemine indirme/oturtma çabasıdır. Bunun için önce bu kelime hakkında kısa bir bilgi vererek izah etmeye çalışacağız.

Sünnet kelimesi sözlükte, yol, çıkış, öncülük, gidişat, alışkanlık, suret, siret, yasa, kanun ve yöntem anlamına gelmektedir. Tarihsel bir bilgi olarak ‘Sünnet’ kelimesinin terim anlamı şudur denemez. Çünkü her ilim dalı ve ekolü kendine göre terim anlamı oluşturmuştur. Şimdi bu tanımlamalara bir bakalım.

Kelamcılara göre, “Nebi ve ashabının itikad ve amelde takip ettikleri yol”

Fıkıhçılara göre, “Dinen yapılması kesin ve bağlayıcı olmaksızın istenen fiiller“(mesela sünnet namaz ve nafil oruç)

Usulü fıkıhçılara göre, “Şer’i delillerin ikincisidir. “

Hadisçilere göre, “Resûlullah’ın söz, fiil veya takrirleri” demektir.

Tariflerin bu kadar farklı olmasının sebebi herkesin kendi usulü ile ilgilidir. Bu da sünneti doğru anlamamızın önündeki engellerden biridir. O halde doğru olan; kök anlamına göre Kur'an'a uygun doğru bir tarif ortaya koymaktır.

Konunun anlaşılması için iki yöntem uygulayacağız. Birincisi kök anlamına ulaşmak ikincisi Kur'an'daki kullanımlarına bakmaktır. Bu iki yöntemle sünnet kelimesine doğru bir anlamlandırma vermeye çalışacağız.

Sünnet kelimesi“senne” fiilinden türemiştir. O zaman sünnet kavramının kök anlamı için “senne” fiilinin sözlük anlamına bakalım.

Bilemek, parlatmak, sivriltmek, keskinleştirmek, zırha bürünmek, gözyaşlarının akması, üzerinde su dökülmek, develeri güzelce dizmek, dişleri temizlemek, öncülük etmek, ihdas etmek, çığır açmak, bir yola girip yürümek gibi anlamlara gelmektedir. Birçok anlam var ama bu anlamların ortak noktasını bulmalı ve buna göre yol almalıyız.

Sünnet kelimesi (سُنن) kök harflerinden oluşmaktadır.

Kur'an da 2 kez (سِنَّ), 16 kez (سُنَّة), 3 kez (مَسْنُون), toplam 21 kez farklı formlarda geçmektedir.

Burada bize yardımcı olması gereken ilk ayetten başlayalım.

*“Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, **dişe diş** kısas edilir. Yaralar da kısasa tâbidir. Kim de bu hakkını bağışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için keffaret olur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.” (Mâide/5. 45)*

Senne fiilinden “sinne/diş” kelimesi türemiş. “Diş ile sünnetin ne bağlantısı olabilir?” diye sorulabilir. O dönemde yaşayan arap kökenliler ağızlarındaki dişleri sivrilttikleri, parlattıkları için şekillenen şeye diş demeye başlamışlar. Bunu bir ön bilgi olarak şimdilik elimizde tutalım ve başka bir ayete geçelim.

*“Andolsun, biz insanı kuru bir çamurdan, **şekillendirilmiş** bir balçıktan yarattık.” (Hicr/15. 26, 28-29, 33)*

Senne fiilinden “mesnun/şekillenmiş” ifadesi insanın yaratılış safhasında kullanılmaktadır. Şekillenen diş ile şekillenmiş anlamları ortaya çıktı. Senne fillinin oluşturduğu bu “şekillendirme” ile kök anlamları arasında bağlantı kuracağımız bir şekilde bize yeni işaretler veriyor. O işaretleri şimdi anlamaya başlayalım.

Senne fillinin ortak anlamı “şekillendirmek” ise demek ki sözlük anlamlarının da şekillendirmek ile bağlantısı olmalıdır.

Bilemek, parlatmak, sivriltmek, keskinleştirmek (Mızrağın, bıçağın ucuna şekil vermek). Araplar; mızrağın, bıçağın ucuna şekil vermek yani bileylemek, keskinleştirmek için ‘senne’ fiilini kullanırlar ve Mızrak ucuna “sinân”derler. “misenne” ise bileytaşı(bir şeyi bir şeye sürterek şekil vermek) için kullanılmakta ve her iki alette birbirine şekil vermektedir.

Zırha bürünmek(Bedene şekil vermek) Kişi giydiği zırhla bedenine şekil verir.

Gözyaşlarının ten üzerinde akması, üzerinde su dökünmek(Suyun akarken şekil vermesi) O yüzden sünnete yol denir. Siz herhangi bir yere su döktüğünüzde akan suyun oluşturduğu şekil bir yol gibi gözükecektir. Direk yol anlamına gelmemekte ama şekillenirken oluşan ize yol denir.

Develeri güzelce gütmek (Bir düzene şekle sokmak)

Dişleri temizlemek, sivriltmek, parlatmak (Dişe şekil vermek)

Öncülük etmek (bir şeyi ilk şekillendirmek)

Çığır açmak (Yeni bir şey şekillendirmek)

Toplumlardaki örf ve adette böyle oluşmaktadır. Toplumda biri veya birileri çıkar bir şeyi ilk olarak yaparlar ve daha sonra o yapılan şey toplumda şekillenerek örf halini alır.

Bir yola girip yürümek (Yola şekil vermek, yolda şekillenmek)

Tüm bu anlamlar dışı yöneliktir. Bu yüzden sünnet, suret (şekil)ile bağlantılı bir kelimedir. Suret'te heyet' (görünür durumla) ile bağlantılı olarak bütün görünen yüzler için kullanılmaktadır. Şekillenmenin dışı yönelik dört boyutlu görüntüsü diyebiliriz. Bu dışı yönelik görüntü, davranışlar ve uygulamalardır.

Yeni bir şekil ortaya koyma, süreklilik, devamlılık (Akar suyun devamlı akması) özelliğidir. İzlediği bir yol vardır. Bu yol aynı devam ettiği sürece Allah'ta aynı şekilde şekillendirmeye devam eder. Şimdi birkaç ayeti kerime ile Allah'ın süreklilikle şekillendirme yasalarının hiç değişmediğini göreceğiz.

Şimdi Kur'an'da 'Senne' fiili ile geçen ayetlere bakarak sünneti anlamaya devam edelim.

*"Sizden önce(ki milletlerin başından) **sünnetler** gelip geçmiştir. Yeryüzünde gezin dolaşın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu bir görün."* (Âl-i İmrân/3. 137)

Bu ayette sünnet kelimesinin çoğulu "sunen/sünnetler" şekillenmiş yaşanan olaylar, kanunlar anlamındadır. Yalanlayanların değişmeyen, şekillenmiş tavırları ve başlarına gelenler hep aynı bir yasa, kanun halinde anlatılmaktadır.

*"Allah, size (hükümlerini) açıklamak, size, sizden öncekilerin **sünnetlerini** ve tövbelerinizi kabul etmek istiyor. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."*(Nisâ/4. 26)

Bu ayette 'sünnet' kelimesinin çoğulu "sunen/sünnetler" şekillenmiş yaşananlar. Yukardaki ayetle benzer.

*"Senden önce gönderdiğimiz resuller hakkındaki **sünnet** böyledir. Bizim kanunumuzda hiçbir değişme bulamazsın."* (İsrâ/17. 77)

Çeviriler de yasa, kanun diye geçen yani şekillenmiş hüküm anlamındadır. Mekke müşriklerini daha önceki resulleri yalanlayanların başına gelenin aynısının kendilerinin de başına geleceği bildirilmektedir. Bu değişmeyen şekillenmiş bir hükümdür/uygulamadır.

İşte sünnet; Resullerin yolunu, mücadelesini izlemek ve bu uğurda başlarına gelenlere karşı sergiledikleri mücadelede aynı yolu, yöntemi izlemektir. Nasıl ki Kur'an izledikleri yol açısından Kâfirleri, müşrikleri bekleyen aynı sondan olumsuz bir örnek olarak bahsediyorsa ,buna mukabil Mü'minler olarakta, aynı şekillenmiş Resullerin yolunu izlemeliyiz. İşte o zaman Allah'ın yardımını görür ve zaferi elde ederiz.

"Öncekilerin sünneti gelip geçmiş iken onlar buna (Kur'an'a) inanmazlar." (Hicr/15. 13)

Bu ayette "sünnetu'l-evvelin/evvelkilerin sünneti" ifadesi geçmektedir. Yalanlama, inkâr ve alay etmeleri yüzünden Allah'ın kendilerini yeryüzünden silme, yok etme kanunu, yasası uygulamasının adıdır.

*"Ey Muhammed! İnkâr edenlere söyle: Eğer (iman edip, düşmanlık ve savaştan) vazgeçerlerse, geçmiş günahları bağışlanır. Eğer (düşmanlık ve savaşa) dönerlerse, **öncekilerin sünneti** devam etmiş olacaktır."* (Enfâl/8. 38)

*"İnsanlara hidayet geldikten sonra onların inanmalarına ve Rab'lerinden mağfiret dilemelerine, ancak, **öncekilerin sünneti** kendi başlarına da gelmesi, ya da kendilerine azabın göz göre göre gelmesi (yönündeki beklentileri) engel olmuştur."* (Kehf/18. 55)

Bu iki ayette yukardaki gibi "sünnetu'l-evvelin" öncekilere uygulanan ilahi şekillenmiş kanundan bahsetmektedir.

*"Allah'ın, kendisine farz kıldığı şeyleri yerine getirmesi konusunda nebiye bir darlık yoktur. Daha önce gelip geçen nebiler hakkında da **Sünnetullah** böyledir. Allah'ın emri kesinleşmiş bir hükümdür."* (Ahzâb/33. 38)

“Yeryüzünde büyüklük taslamak ve kötü tuzak kurmak için (böyle davranıyorlardı). Oysa kötü tuzak, ancak sahibini kuşatır. Onlar ancak evvelkilerin sünnetini (uygulanan kanunu) bekliyorlar. Sen Sünnetullahta hiçbir değişiklik bulamazsın. Sen Sünnetullahta hiçbir sapma bulamazsın.” (Fâtır/35. 43)

“Daha önce gelip geçenler hakkında da Sünnetullah böyledir. Sünnetullahta asla değişme bulamazsın.” (Ahzâb/33. 62)

“Fakat, azabımızı gördükleri zaman inanmaları, kendilerine fayda vermedi. Bu, kulları hakkında eskiden beri yürürlükte olan Sünnetullahtır. İşte orada inkârcılar hüsrana uğradılar.” (Mü’min/40. 85)

“Öteden beri işleyip duran Sünnetullahtır. Sünnetullahta asla bir değişiklik bulamazsın.” (Feth/48. 23)

Allah’ın toplumları şekillendirmesi ile ilgili uygulamasının yasa haline gelmiş hali,sünnetullah’tır.

Elbise gibi düşünün ya da sözlük anlamındaki zırha bürünmek gibi. İnkârcıların, müşriklerin elbisesini (onlar gibi düşünme, inanma) giyerseniz onlar gibi şekillenirsiniz. Ortaya çıkan şekil, suret onlardan olur. Onlardan olanların başına gelen Allah’ın belirlediği, uyguladığı değişmeyen ve şekillenmiş yasa, kanun olmuş hükümleri vardır. O yolu seçenlerin sonu helak olmaktır.

Sünnetullah, Allah’ın yarattığı varlıklarla, bireylerin, toplumların, milletlerin, devletlerin varlığı, yokluğu ile koyduğu değişmeyen yasaları, uygulamaları yani şekillenmiş hükümleridir. Değişmezlik ve bozulma olmaması bize sünnet kavramının içinde süreklilik, devamlılık olduğunu göstermektedir. Sürekli olan şey şekillenerek yasa, uygulanan bir hüküm halini alır. Zaten sürekli olmayan, kısa süreli uygulamalara sünnet denilmez.

Kur’an, Nebi Muhammed(as) üzerinden tüm insanların ittiba, tabi olacağı bir rol modeli şekillendirmektedir. Nebi, insan Resuldür. Kur’an bize insan resul nitelemesi ile bir şeyler anlatıyor. Resule itaat, Resule ittiba ayetleri ve bütün herkesi bağlayan kesin hükümleri anlatıyor. Ama Nebi olan Muhammed(as)’ın farklı durumları da vardı değil mi? Ümmi olan nebi, baba olan nebi, eş olan nebi gibi. İşte insanların içinden seçilen Muhammed(as)’ın kişisel ve toplumsal bir modeli var. Kişisel olarak Nebi Muhammed (as)’ın kendi ilgi alanları, takvası, sevdiği-sevmediği yemekler, giyim tarzı, sevdiği renk, zevkleri, bir kültürü var. İnsanların duygusal yapıları, tabiatları, mizaçları farklı farklıdır. Asabi olan, sakin olan, duygusal olan, neşeli olan, hareketli olan vb. gibi coğrafi ve kültürel farklılıklar var. Yeme şekli (elle yeme, yerde oturarak yeme) giyinme şekli (çöl sıcağında sarık gibi bezler takma, rahat entari/ elbise giyme), yiyecekleri(iklimsel ve coğrafik sebze, meyve vs.), dili(Arapça vs.) insanların farklı farklı yönleridir.

Nebi’ninde insan olması nedeniyle tabiatı, zevkleri, coğrafik konumu, kültürel adetleri gibi farklı yönlerinin hiçbirisi sünnet değildir. Bizim bahsettiğimiz terim anlamındaki bağlayıcı olan sünnet değildir. Sözlük anlamında sünnettir. **Toplumsal olarak herkes için ortak olan ve Kur’an’a dayanan uygulamalarda Nebi Muhammed (as) bizim için örnektir.** Namaz, oruç, hacc, cihad, vela (veli edinme), bera (uzak olma) konusunda, yapılması zorunlu olan, sakınılması emredilen hükümler de herkes için ortak olan Kur’an’la şekil alan uygulamalar sünnetin ta kendisidir. Bu uygulamalarda ilk şekillenen Muhammed (as) olduğundan bizim için örnek modeldir. Kur’an’da dayanağı olmayan hiçbir şey sünnet değildir.

Fıkıhçıların tarifi toplumun yanlış olan sünnet anlayışını (Yapsakta olur yapmasakta olur) yansıtmaktadır ki bizce bu sünnet anlayışı doğru bir sünnet anlayışı değildir. Toplumda yerde yemek, tabağı temizlemek, sağ elle yemek, misvak kullanmak, tuzla yemeğe başlamak, sağ ayakla girmek, pazarlık etmek gibi şeyler sünnet olarak görülmektedir. Bu anlayışın oluşmasının ana sebebi; toplumun dinini Kur’an yerine ilmihal kitaplarından, hocalarından fıkıh kitaplarından öğrenmesinden kaynaklanmaktadır.

Bir tarafta, ikiye ayırarak çözmeye çalışma, diğer tarafta yüzeysel bir sünnet anlayışı, sünneti doğru anlamamıza engeldir. Bu engeli aşmak için tek ve doğru bir sünnet tarifi ortaya koymak zorundayız.

Sünnet, Kur’an’ın bir insan üzerinde şekil almasıdır. Ya da Kur’an’ın bir insanı şekillendirmesidir.

Allah'ın son kitabı Kur'an ile ilk muhatap olan insan, Nebi Muhammed (as) olduğundan bizim için Kur'an da bir hamal, bir profesör, bir Çinli bir Afrikalı için yani tüm herkes için ortak olan hükümlerde örnek modeldir. Aynı zamanda *Kur'an'da kıssaları anlatılan diğer Nebi'lerde bire örnek modeldir.*

Kur'an'a dayanmayan hiçbir uygulama, şekilleme 'sünnet' değildir.

Dünyanın neresinde olursanız olun. Hangi dile, kültüre sahip olursanız olun Kur'an sizi son Nebi'yi şekillendirdiği gibi şekillendirecektir. İşte bu şekillendirme örnek model Muhammed (a.s) ile başlayıp devamlılık arz ederek her sahabeyi tek tek şekillendirdiği için aynı şahsiyet, kimlik, suret ortaya çıkmıştır. Bu yüzden nesilden nesile gelen bu uygulamaya, şekillenmeye sünnet diyoruz. Dikkat edilmesi gereken ilk şekillenen Nebiyi yok saydığımızda sünnetin devamlılık ve süreklilik özellikleri kaybolacaktır. O zaman ortaya yeni binlerce örnek model çıkmaya başlayacaktır ki bu sünnetullah'a uygun değildir. İşte sünnet, insanın tüm hayatını Kur'an ile şekillendiren bir şekillenmedir. Sadece bir boyutu/hey'eti değil sureti, sireti şekillendirmektedir. İşte halis olan İslam dini; Kur'an'ın şekillendirdiği bu yaşam biçiminin adıdır.

Sünnetin bağlayıcılığı, Kur'an'ın insanı neler ile bağladığı ile bağlantılıdır. Namaz ibadetinin vakitlerinin sayısı, rekâtların sayısı ve rükunları, Kur'an ile şekillendirilmiş ve bunu ilk uygulamaya koyan Nebi Muhammed(as) örneğinde şekillenmiştir. İşte bu sünnetin ta kendisidir. İbadetleri Allah belirler. Vaktini, rekât sayısını, rükunlarını Allah belirler. Rivayetler üzerinden namaz sayısını arttırmak, rekât sayısını arttırmak ve farz olmayan rükunları farz haline getirmek sünnet değil dini tahriftir.

Allah, İslami şahsiyeti, kimliği şekillendiriyor. Kimin örneğinde? Nebi Muhammed (as)'ın örneğinde bireyi ve beraberinde toplumu şekillendiriyor, devleti şekillendiriyor. Nebi Muhammed (as)'ın örneğinde bunu yapıyor. Nebi Muhammed(as) yanlış yaptığında, hata yaptığında yanlış örnek olmasın diye hemen vahiyle düzeltiliyor.

Nesilden Nesile gelenin Kur'an'da dayanağı yoksa yani vahiyle bina edilmemiş ise tüm insanlık aynı şeyi yapsa bile kabul edilmez.

İşte bu örnek modeli ve nesilden nesile uygulana geleni görmezden gelmek sünnetullah'ı anlamamak demektir. Allah, Âdem kıssasını bize anlatırken insan varlığındaki sünnetullah'ı anlatmaktadır. Son kitabı Kur'anı da örnek modelle/Nebi ile göndermesi sünnetullahtır. O şekillenmiş modeli görmezden gelmek demek yerine yeni bir şekillenmiş model ortaya koymayı zorunlu kılmaktadır. Çünkü Kur'an'ın kendisi bir model çıkarıyor, şekillendiriyor. Bu rol model/Nebi yok sayılırsa, yerine geçen rol model bunu kabul etmediği için kabul etmediği şeye kendisi düşmüş olacaktır. Bunu kabul etmeyen insan sayısınca da sözde örnek rol model çıkacaktır. (Namaz yoktur, Hicab yoktur gibi vb.)

İşte Böyle bir sapmaya Sünnetullah izin vermez.

EHLİ KUR'AN'IN HİKMET ANLAYIŞI

Hikmet kavramı için ; İsaetli Hüküm denmektedir. Hüküm isabetli olabileceği gibi olamayabilir de. İşte isabetli hükme, hikmet denir.

“Bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmet(ler)dendir. Allah ile beraber başka bir ilâh edinme sonra kınanmış, kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.”(İsra/17. 39)

Bu ayette yer alan “bunlar” ibaresi ile nelerin kast edildiğini bir önceki ayetlerden anlıyoruz. İsra suresi 39. Ayetinden önceki ayetler okunduğu zaman aşağıda sıralamış olduğumuz hükümlerin hikmet olarak kast edildiği anlaşılmaktadır.

1-Yalnızca Allah'a ibadet edip O'na ibadette hiçbir varlığı ortak koşmamak,

2-Anneye ve babaya şeriatın emrettiği çerçevede iyilikle muamelede bulunmak,

- 3-Yakın akrabaların, yetimlerin ve fakirlerin üzerimizdeki haklarını gözetmek,
- 4-Kişinin şahsi harcamalarında dengeli davranıp cimrilikten ve israftan kaçınması,
- 5-Anne ve babaların fakirlik korkusu ile çocuklarını öldürmemeleri,
- 6-Zinanın her türlüşünden uzak durup zinaya yaklaştıracak davranışlardan kaçınmak,
- 7-Hiçbir cana haksız yere tecavüz etmemek; öldürmemek,
- 8-Yetimlerin ve güçsüzlerin mallarına haksız yere çökmek; yememek,
- 9-Verilen sözleri yerine getirmek,
- 10-Her türlü muamelede adaleti gözetip hak ve sorumluluklara riayet etmek,
- 11-İnsanların sırlarını araştırmamak ve kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeylerin peşine düşmemesi,
- 12-İnsanın yürüyüşünde ve davranışında alçak gönüllü olup kibirlenmemesidir.

*“İşte bu sana okuduğumuz, âyetlerden ve **hikmet** dolu olan (Kur'an')dandır.”(Ali İmran/3. 58)*

*“Elif, Lâ, Râ. İşte bu (okuna)nlar **hikmetli** hükümler dolu Kitab'ın âyetleridir.”(Yunus/10. 1)*

Ayetlerde “Kitabu'l Hakîm” ve “Zikru'l Hakîm” olarak geçmektedir. Yani kitabın içindeki hükümler kitabın âyetleridir.

*“Kadınları boşadığınızda, onlar da bekleme sürelerini doldurduklarında ya onlarla yeniden evlenip iyilikle tutun ya da iyilikle serbest bırakın. Onları zarar vererek haklarını çiğnemek için nikâh altında tutmayın. Bunu yapan bilsin ki kendine kötülük etmiştir. Allah'ın âyetlerini sakın alaya almayın. Allah'ın size bahşettiği nimetleri, kitaptan ve **hikmetten** size öğüt vermek üzere gönderdiklerini dilinizden düşürmeyin. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilmektedir.” (Bakara/2. 231)*

*“Allah'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı onlardan bir grup seni yanıltmaya yeltenmişti; hâlbuki onlar ancak kendilerini saptırırlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah sana kitabı ve **hikmeti** indirmiş, bilmediğini sana öğretmiştir. Sana Allah'ın lütfu gerçekten büyük olmuştur.” (NİSA/4. 113)*

Allah'ın indirdiği kitap ve hüküm ayrı ayrı konular değildir. Allah kitabın içindeki hüküm içeren âyetleri hikmet olarak nitelemektedir.

*“Nitekim içinizden size bir Resul gönderdik, size âyetlerimizi okuyor, sizi tezkiye ediyor, size kitab ve **hikmet** öğretiyor, size bilmediğiniz şeyleri öğretiyor” (Bakara/2. 151)*

*“Hakikaten Allah mü'minleri minnettar kıldı zira içlerinden kendilerine bir Resul gönderdi. onlara Allahın âyetlerini okuyor, onları tezkiye ediyor, onlara kitab ve **hikmet** öğretiyor halbuki bundan evvel açık bir dalâlet/sapıklık içinde idiler.” (Ali İmran/3. 164)*

Kur'an'da yer alan hükümleri Allah'ın Resulü insanlara öğretiyor.

*“Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve **hikmeti** hatırdâ tutun. Şüphesiz ki Allah, Latîf (her şeyin inceliklerini bilen)dir, hakkıyla haberdardır.” (Ahzab/33. 34)*

Allah insanları yeryüzüne gönderdiği zaman onlar için uygun olan yaşamın oluşması için, zulmün oluşmaması için insanların uyması gereken hükümleri de göndermiştir.

*“Allah, nebilerine “Andolsun ki size Kitab ve **hikmet** verdim. Sonra size, yanınızda olanı (kitapları) tasdik eden bir Resûl geldiğinde, ‘O’na mutlaka inanacaksınız ve O’na yardım edeceksiniz’ diye sağlam bir söz alıp: ‘Siz de bunu kabul ettiniz ve bu ağır yükümü (ahdimi) üzerinize aldınız mı?’ dediğinde, onlar da: ‘Kabul ettik.’*

dediler. (Allah:) ‘Öyleyse birbirinize şahit olun, ben de (bu sözünüze) şahit olanlardanım. Buyurdu.” (Ali İmran/3. 81)

Tüm Nebilere hikmet verilmiştir.

“Dilediğine hikmet verir, **hikmet** verilene ise birçok hayır verilmiş demektir ve bunu ancak temiz akıl sahipleri anlar.” (Bakara/2. 269)

Bu ayette herkese hikmetin verilebileceğini ancak hikmetin verilmesi için gerekli çabaların gösterilmesi gerekmektedir. Kişi isabetli hüküm için çabalaması durumunda kendisine hikmet verilecektir. Bu Sünnettullah’tır. Bu sözlük anlamında hikmettir.

EHLİ KUR'AN'IN HADİS ANLAYIŞI

Sözlükte, eskinin zıttı(yeni yani önceleri yokken sonradan olan), söz, söylem, konuşulan şey(ağızdan çıkan her söz yenidir), olay, haber (Türkçe de kullanırız. hâdis, çoğulu havâdis yeni haberler mesela ‘sana havâdislerim var’ deriz, hudus (sonradan meydana gelen eski değil), ihdas (yeni bir şey meydana getirme), muhdes (oluşu ve meydana getirilişi yakın bir dönemde gerçekleşmiş olan şey) anlamlarına gelmektedir. Ortak anlam bulma yöntemimize göre yeni yani eski olmayan söz, haber, eylem demektir.

Terim anlamı ise ilim dallarına ve eğilimlerine göre değişmektedir. (Aşağıda bu görüşte olanlar “Peygamber” diye kullandıkları sözü olduğu gibi aldım. Bu fırkaların yanlış Nebi ve Resul kullanımları bilinsin diyedir(Peygamber=Nebi ve Resul, onlara göre))

Hadisçilere göre;“Peygamberin söz, fiil ve takrirleridir”

Fıkıhçılara göre;“Peygamberin söz ve fiilleridir”(Takrirleri fiil içinde değerlendirmektedirler)

Bu alanı daha genişleten bazı hadisçilere göre;“Peygamberin, **sahabenin ve tâbiinin** söz, fiil ve takrirleridir”

Ve diğer bazı hadisçilere göre;“Peygamberin söz, fiil ve takrirleri ile **yaratılışıyla ilgili özellikleri(şemâil) ve ahlâkî vasıflarıdır.”**

İki kavramdan bahsederek konuya devam etmek gerekir.

Semantik; Kelime ve kavramlardan hareketle onları kullanan insanların fikirlerini, görüşlerini anlamaktır.

Etimoloji; Kelime ve kavramların tahlili demektir.

Neden farklı terimsel tarifler var? sorusuna cevap vermek için bu iki kavramı bilmek gerekir. Fıkıhçılar ile hadisçilerin hem sünnet hem de hadis tariflerinin farklı olması bunlara bakış açıları ile alakalıdır. Fıkıhçılar amel noktasında yaklaşırken hadisçiler ilim dalları olması nedeniyle daha geniş alanda yaklaşmakta ve ortaya farklı değerlendirmeler çıkmaktadır. Bir ilim dalının ağırlık konusu ne ise o konuyla ilgili kaynaklara yaklaşımı da ona göre olmaktadır. Toplumdaki eğitim sistemi, siyasi yöneticilerin eğilimleri bazı ilim dallarını ve ekolleri daha fazla güçlendirmiş, kavramlara onların etkisi daha fazla olabilmıştır.

İşte bunlardan kurtulup sözlükteki ortak anlamı alıp ve Kur'an'ın bu kelimeye yüklediği anlamı da anlayarak bir yol izlemeye çalışacak olursak;

Hadis kelimesi (حَدَّث) HA-DAL-SE kök harflerinden oluşmaktadır.

Kur'an da 3 kez (تُحَدِّثُ) , 3 kez (يُحَدِّثُ), 28 kez (حَدِيثُ), 2 kez (مُحَدِّثُ) olarak 36 kez farklı formda geçmektedir. Şimdi bu ayetlere tek tek bakmaya başlayalım.

"Allah, sözün en güzelini (Ahsenel Hadis)..... bir kitap olarak indirdi"(Zümer/39. 23)

Bu ayette "el-hadîs/bilinen söz" ve sözlerin en güzeli nitelemesi yapılmaktadır. Sözü güzel yapanın sahibi olduğu gibi, söz üzerinde akli harekete geçirip değerlendirme de önemlidir. Çünkü sözün sahibi güvenilir olabilir ama sözü dinleyen veya kulak veren yanlış anlamış ya da anlayamamış olabilir. Söze kulak vermek ile sözü anlamak aynı şey değildir.

*"Allah (öyle Allahdır ki) kendinden başka hiç bir ilah yoktur. hiçbir şüphe olmayan kıyamet günü elbette hepinizi toplayacaktır. O Allahtan daha **doğru sözlü(Minellahi Hadisen)** kimdir?"(Nisa/4. 87)*

Örneğin; mahşer günü bütün insanların toplanacağı (Kehf /18. 99) sözü doğru bir söz müdür? Sözün sahibi her şeyin sahibi olan Allah olduğuna göre insan üzerinde tasarruf yetkisine sahip tek varlığında O olduğu akledilince tabi ki bu söz doğru bir sözdür. Allah sözünün doğruluğunu sorgulatarak, insandan akletmesini yani tefekkür etmesini isteyerek aklını harekete geçirip düşünmeye sevk etmektedir ki söylenen her söze tabi olmasın, yolunu kaybetmesin. (Bakara/2.44 vb. ayetler)

*"Artık bundan sonra onlar hangi **Hadise/söze** inanacaklar?" (Murselat/77. 50)*

İşte bu ayette de Allah en doğru sözlü olduğunu bildirdiği halde başlarına gelecek şeyleri anlamayanlar, dinlemeyenler hangi söze inanıyorlar da o gün başlarına geleceklerden kurtulacaklarını söylüyorlar. Allah'ın inanılması gereken sözü varken; Ehli Sünnet, Ehli Selefî, Ehli Hadis, Ehli Tasavvuf, Ehli Şia vb.lerinin sözlerine mi?

*"İşte bunlar Allahın âyetleridir ki sana bunları hak olarak okuyoruz/anlatıyoruz. Artık onlar Allah'ın âyetlerinden sonra hangi **söze(Hadise)** inanırlar?"(Casiye/45. 6)*

Sözün bir özelliği hak, gerçek olmasıdır. Allah'ın âyetleri hak olanı/gerçeği anlatırken bu hak/gerçeğe ters olan söze inanmak bile bile bâtılı tercih etmektir.

"Hangi söz, kim söylerse söylesin Allah'ın âyetlerine aykırı ise reddedilir."

*"Şimdi siz bu **söze** mi şaşıyorsunuz?"(Necm/53. 59)*

*"Şimdi siz bu **sözü** mü hor görücüleriniz?"(Vakıa/56. 81)*

*"Artık bu **sözü** yalan sayanları bana bırak. Biz onları, kendilerinin bilmeyecekleri bir cihetten, derece derece azaba yaklaşıyoruz."(Kalem/68. 44)*

Kur'an'da birçok âyet söze kulak verip akletmeden hareket edenlerin davranışlarını ortaya koymaktadır. (Bakara/2. 44,73,75,76,164 gibi) Sözü tartmadan şaşıranlar, sözü anlamadan küçümseyenler ve sözün doğruluğunu bile bile yalanlayanlar. Vahye karşı bunlar yapılırsa tabi ki söz etki etmez. Tam tersinden de değerlendirirsek **insandan gelen her sözü tartmadan, ölçmeden, doğruluğunu araştırmadan kabul etmemekte gerekir.**

Kur'an da açıkça kullanılan 'hadîs' kavramının terim halini almış hali ile bir alakası yoktur. Terim halinde "Nebi'nin söz, fiil ve takrirleri" iken Kur'an bu anlamda kullanmamıştır. Nebi Muhammed (as)'ın kendine ait ağzından çıkan sözleri yok mudur? Tabi ki her insan gibi o'nun da vardır. Hatta o'nun sözü diğer insanların sözünden daha değerlidir. Ancak sözün o'na ait olduğu ispat edildiği takdirde. Ayetlerde de gördüğümüz gibi bu da söz ile ilgili bazı değerlendirme ve kriterler yapılarak elde edilebilir. Bu kriterleri ikiye ayıracak olursak; birincisi başkasının sözünü söylemek ama bu sözü ilk duyan olmak şartıyla, ikincisi de görülen bir olayı söz haline getirip başkasına anlatmak, söylemek şeklinde de olabilir. Duymak ve görmek sözü oluşturabilmektedir. Bu yüzden "O şöyle dedi" veya "Onu şöyle yaparken gördüm" cümleleri söz olarak kabul edilebilir.

Hadis ile ilgili öğrendiklerimizden yola çıkarak, Nebi Muhammed (as)'ın bir insan olarak söylediği bir sözünü duyduğunu veya fiilini, tarihi olaylarını gördüğünü iddia edenlerin aktardıkları sözlere **hadîs** denir.

Neden hadis konusu bu diye iddia ediyoruz? Çünkü o sözün veya fiilin O'na ait olup olmadığını bilebilecek kesin bir bilgiye sahip değiliz. O'nu gören duyan sahabelerden değiliz. O'nu göremeyenler olarak o'na soramayacağımıza göre artık o'nun arkadaşlarına, arkadaşlarından aktaranlara, aktaranlardan öğrenenlere, öğrenenlerden yazanlara doğru uzayıp giden bir zincir oluşmaktadır ki hadis ilminde buna **sened** denir.İşte bu silsile ile gelmesi bize bu tespiti yaptırıyor. Bu yüzden hadis ilmi ile ilgilenenler kendilerine gelen sözün o'na ait olup olmadığını tespit etmek için bazı kriterler ve ölçüler belirlemişlerdir. Bu kriterlere, ölçülere uygun olan sözlerin Muhammed (as)'a aitlik iddiası artmakta ve buna sahih hadis adını vermektedirler. Ama "yüzde yüz o'na aittir." denilememektedir. Kriter ve ölçülerde sorunlar var ise o'na aitlik iddiası gitgide düşmektedir. Buna da zayıf hadis adını vermektedirler. Kriter ve ölçülerde sorunlar çok büyük ise buna da uydurma hadis denmektedir. Her bir mezhebin, her bir nakilcinin bu sözler hakkında kendine göre kabulleri ve reddiyeleri malumdur.

"Söz" ile ilgili ayetlerde belirtilen ölçüler dikkate alınarak hadisleri değerlendirirsek birçok sorunu aşabiliriz.

Sözü söyleyen ile söylediği iddia edileni birbirinden ayırmak gereklidir. Örneğin; 'Ebu Hureyre, Nebi Muhammed (as)'ın şöyle dediğini bize aktarmaktadır' gibi. Burada sözün sahibi Nebi gibi gözükse de sözü bize kendi harf ve kelimeleri ile aktaran Ebu Hureyre'dir. Bu yüzden sözün isnad edildiği kişiyi değil sözü aktaran kişiyi değerlendirmeliyiz. Sözün sahibi kimdir? Doğru sözlü, Sadık biri midir? (Sahabenin cerh ve tadile tutulmaması doğru mudur?) Sözü, ayetlere ters midir? Sözün içeriği üzerinde akledilme yapılmış mıdır? Söz süreklilik, devamlılık ortaya koyan bir uygulama mıdır? Bunlardan hareketle tespitler yapılabilir.

İlk başta anlattığımız Sünnet, nesilden nesile gelen Kur'an'a dayanan uygulamalar iken Hadis, birileri tarafından rivayet edilen Nebi'nin söylediği iddia edilen sözlerdir. İki farklı şeylerdir.

Kur'an Allah'ın kelmamıdır. Hadis ise Nebi'ye nispet edilen sözlerdir,

Kur'an mahlûk değildir. Nebi Muhammed(as)'a nispet edilen Hadis ise mahlûktur,

Kur'an'ın lafzı ve manası Allah'a aittir. Hadisin lafız ve manasının Nebi'ye ait olduğu iddiası vardır.

Kur'an'ın İ'caz özelliği vardır. Nebi Muhammed(as)'a nispet edilen Hadisin ise böyle bir özelliği yoktur,

Kur'an kendisi, bir benzerinin getirilmeyeceği konusunda meydan okur. Hadisin ise böyle bir özelliği yoktur,

Kur'an'ın kelimeleri değiştirilemez, ekleme çıkarma yapılamaz. Hadislere bu yapılmış hatta ehli hadis tarafından lafzen tek mütevatir kabul edilen "Kim benim adıma hadis uydurursa" hadisi bile eklemeye maruz kalmış ve "kasten" kelimesi eklenerek "kasten uydurursa" şeklini almıştır,

Vahiyler katipler tarafından yazılmıştır. Hadisin böyle bir özelliği yoktur. Eğer bunlar vahiy olsaydı katipler tarafından yazılmaları gerekirdi. Nebi'nin hadis yazılmasına izin vermediğini hatta Ömer (ra) ve Ebubekir (ra) özellikle Ömer döneminde hadis yazılmasına karşı güçlü bir yasaklama getirdiği bilinmektedir.

Vahiylerin hafızlar ve sahabeler tarafından genel olarak ezberlenme gayreti var. Hadisler için böyle bir gayret yoktur,

Vahiy herkese tebliğ ediliyor bu zorunludur. Hadis ise belirli kişi ya da kişilere söylenebiliyor.

Vahiylerde şüphe/kuşku yoktur. Hadislerde şüphe/kuşku vardır. Hadislerin sahih, zayıf ve uydurma olanı var iddiası vardır. Hatta kutsi hadisler denilenlerde (Allah'a atfedilen hadisler) bile uydurma ve zayıf olan var iddiası vardır.

Vahiylerin içerdiği hüküm 'ilim'dir. Hadislerin içerdiği hüküm ise 'zanni'dir.

Vahye iman etmemek küfürdür. Hadise iman etmemek ise küfür değildir. Ebu Hanife'den tutunda Buhari'ye, İmam Malik'e kadar birçok kişi geliştirdikleri usulleri gereği sahih bile olsa bazı hadisleri kabul etmemişlerdir. Örneğin; İmamı Malik "bir hadis Medine halkının uygulamasına aykırı ise ben bunu kabul etmem" demiştir. Sözü değil uygulamayı esas almıştır.

Peki, o zaman mütevatir hadis meselesi ne olacak? Burda da izlenilen yol ve tanımlara göre mütevatir hadis; bir sözün sayısal olarak çoğalarak nakledilmesi anlamına gelmektedir. Bu sayısal topluluğun yanlış iş üzere birleşmemesi gerekmektedir. Ancak mütevatir hadisin tanımlaması da insanlar tarafından yapılmakta ve bu yüzden tevatür eden topluluğun sayısında fikir birliği bulunmamaktadır. Tevatür eden beş kişi olmalı diyen var. Sekiz kişi olmalı diyen var. Kırk kişi olmalı diyen var. Yani kırk kişi olmalı diyene göre otuz dokuz kişiden de gelse mütevatir değil, sekiz kişi olmalı diyene göre yedi kişiden de gelse mütevatir değil, denilen hadisler nasıl mütevatir olarak kabul edilebiliyor anlamak mümkün değil. Mütevatir hadislerin hiçbirinde lafzi olarak değişime uğramadan nakledileni yoktur. Mana olarak nakilde de kıstaslar farklılaşmaktadır. Bu nedenlerden ötürü esasında 'mütevatir hadis' diye bir şey yoktur. Mütevatir haber vardır. Yani nesilden nesile gelen haber vardır. Mütevatir de senet olmaz. Senet varsa mütevatir olmaz. Örneğin Nebi Muhammed'in Mekke de yaşadığı, Hira da vahiy aldığı gibi haberler. Mütevatir hadis diye kimilerince kabul gören "hadisler" iman esaslarında delil olmaz/olamaz. İman konuları zanna bina edilemez. (Bkz.Bakara/2. 285 vb.) İslam dininin esaslarını belirlemede, Kur'an'ı yeterli görmemek 'hadislere' kapı açmak kesinlikle doğru değildir.

EHLİ KUR'AN'IN BİLGİ KAYNAKLARINA BAKIŞI

Ehli Kur'an'ın bu konuda ana ilkesi; "Allem-el insâne mâlem ya'lem" yani Allah "İnsana bilmediklerini öğretti." (Alak /96.5) ayetinde açıkça belirtildiği gibi bilginin mutlak tek kaynağı El Alim olan Allah'tır.

Ehli Kur'an, Kur'an dışı tüm bilgi kaynaklarını mutlak doğru olarak kabul etmez. Kur'an dışındaki tüm bilgi kaynaklarını, Kur'an'a uygunluğuna göre değerlendirir. Kur'an'a uygun olanları alır, uygun olmayanları ise almaz. Kur'an dışı olup Kur'an'a uygun olanları da dinin bir emri gibi dayatmaz.

Kur'an dışı bilgi kaynakları ise rivayetler olarak nitelendirilen bilgilerdir. Bu rivayetler tarihi, kültürel, sosyal, siyasi ve beşer ürünü kitabi bilgilerdir. Bu bilgiler öncelikle Kur'an'a sonra da akla uygunlarsa kabul edilebilir. Bunların tümünü yok saymak, çöpe atmak Ehli Kur'an'a göre doğru değildir. Alak suresinde bize kalemle öğreten Rabbimiz, bilginin kayıt altına alınması özelliğini sağlayarak bu bilgileri yok saymayı değil bunların doğruluğunu kontrol ederek kullanmamızı sağlamıştır. Tüm bilgi kaynaklarına Vahiy, akıl, haber, hadis, eser, duyu, ilham, rüya vb. hangileri Kur'an'a göre bilgidir veya değildir. Zaman içerisinde Allah'ın izniyle daha geniş bir şekilde şerhleri yazılacak ve bu kitabın bir eki olarak yayınlanacaktır.

EHLİ KUR'AN İMAN ESASLARINI KUR'AN'DAN ALIR

Ehli Kur'an'ın iman esaslarını sadece Kur'an belirler. İman esaslarında Kur'an tek kaynaktır.

"Senden önce gönderdiğimiz her Resûle: "Şüphesiz ki benden başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilah yoktur. O hâlde yalnızca bana kulluk/ibadet edin." diye vahyetmişizdir." (Enbiyâ/21. 25)

"Senden önce gönderdiğimiz Resûllerimize sor (bakalım), biz, Er-Rahmân'ın dışında ibadet edilecek ilahlar kılmış mıyız hiç?" (Zuhruf/43. 45)

"Andolsun ki biz her ümmet arasında: "Allah'a ibadet/kulluk edin ve tağuttan kaçının." (diye tebliğ etmesi için) Resûl göndermişizdir." (Nahl/16. 36)

"De ki: Ey Kitap Ehli! Bizimle sizin aranızda ortak olan bir kelimeye (Tevhid'e) geliniz: Allah'tan başkasına ibâdet etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak tutmayalım, kimimiz kimimizi Allah'tan başka Rabler

edinmesin. Eğer yüz çevirirlerse: Bizim gerçekten teslim olanlar olduğumuza şahid olun, deyin.” (Âl-i İmrân/3. 64)

"Onlar Allah'ı bırakıp ahbarlarını, ruhbanlarını ve Meryem oğlu Mesih'i rabler edindiler. Hâlbuki onlar bir tek ilâha ibadet etmekten başkasıyla emrolunmamışlardı. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, bunların ortak koştukları her şeyden uzaktır." (Tevbe/9. 31)

“Şüphesiz sana ve senden öncekilere şöyle vahyolundu ki: Eğer şirk koşarsan, andolsun ki amelin boşa gider ve muhakkak zarar edenlerden olursun.” (Zümer/39. 65)

Kur'an, tüm resullerin ortak çağrısının yalnız Allah'a kulluk/ibadet olduğunu, tek ilah'ın(Ma'budun) O olduğudur. Zaten kendisine ibadet edilen varlığa 'Ma'bud' denilmesi "abd/ibadet" kavramının iman esaslarının temeli olduğunu ortaya koymaktadır.

İlah kelimesi "elihe" fiilinden türemiş kendisine ibâdet edilen ma'bud demektir. İbâdet edilmeye yani kudret ve kuvveti önünde boyun eğilip kulluk ve itaat edilmeye lâıyk, her şeyin O'na muhtaç olduğu bir varlık demektir. Buna en layık olan da el-İlah olan Allah'tır ki bu yüzden bizler "La ilahe" diyerek tüm buna layık olmayan ilahlık taslayanları reddediyoruz, onları yok sayıyoruz çünkü ilah olmaya layık değildir ve "İllallah" diyerek el-İlah olmaya layık olanın tek ilah Allah olduğunu net bir ifade ile ortaya koyuyoruz.

Neyin iyi-neyin kötü, neyin helal-neyin haram, neyin güzel-neyin çirkin, neyin emir-neyin yasak, neyin adalet-neyin zulüm, neyin hak-neyin batıl, neyin sevicecek-neyin sevilmeyecek olduğunu vs. tüm hayatımızla ilgili hükümleri, prensipleri, ilkeleri, ölçüleri, değerleri O Ma'bud/ilah belirler.

Allah, Kur'an da insanların yalnız kendisinin kulu olduğunu söylediği gibi yine yalnız kendisine kulluk etmelerini ve şeytana(Yasin/36. 60-61), tağuta(Zümer/39. 17), meleklerle, cinlere(Sebe/34. 40-41), insana(araf/7. 194) kısaca kendisinden başka hiçbir şeye kulluk edilmemesini de emretmektedir.

İnsan'ın tüm hayatındaki söz, duygu ve davranışları ile ilgili hükümleri, prensipleri, ilkeleri, ölçüleri, değerleri belirleyen tek ilah O'dur. İhlas suresinde "O, Allah tektir" ayetinde açıkça belirtildiği gibi ortağı olmayan/olamayacak olan ilah, Rabb ve ibadet edilecek tek varlık O'dur.

O'na ait olanı O'nunla beraber herhangi başka bir varlığa vermek ise şirkdir. O'na ait olmayanları O'na nispet etmek ,örneğin "çocuk edindi"(Tevbe/9. 30) küfürdür. O'nun sahibi olduğu şeye/şeylere sahip olmaya çalışıp insanlara hükümler koyanlar aslında Rabblik taslamaktadır. O'nun insanlık için seçtiği din yerine başka dinler(ideolojiler) icat edip ortaya koymak Tuğyandır/Azgınlıktır/Haddi aşmaktır. O'nun koyduğu sınırları azgınca aşip ve başkalarının da bu sınırları azgınca aşmaları için çalışan/dayatan tağuttur.

Allah'ı tek ilah kabul etme sözünü söyleyen kişi önce Müslim(Boyun eğip, itaat etmeye teslim) olur. Sonra Allah'ın kendisi için belirlediği/koyduğu hükümleri, prensipleri, ilkeleri, ölçüleri, değerleri hayatına tatbik ederken kalbinde en ufak bir şüphe/kuşku olmadan O'na inanması/güven duyması ile Mü'min olmaya başlar.

Müslim olmak sözde, Mü'min olmak ise özde olandır.(Hucurat/49. 14)

İman artar ve eksilir.(Bakara/2. 260, Ali İmran/3. 173, Enfal/8. 2)

İman taklidi değil tahkiki olandır. İnanmak, güvenmek aklederek oluşmalıdır. Kur'an ayetleri ve Kevni ayetler tefekkür, tedebbür ve tezekkür ederek iman esastır. (Bakara/2. 44,219 vb.)

İman ve amel bir bütündür.(Bakara/2. 82, Asr/103. 2)

Kur'an daki Allah'a, Meleklerine, Kitaplarına, Resullerine ve Ahiret gününe iman, Ehli Kur'an'ın ana iman ilkeleridir.(Bakara/2. 285, Nisa/4. 59)

Tarihte taklidi inançlarda olduğu gibi, Kur'an'da kadere İman konusuna yüklenen yanlış inançlar yoktur. Bu inanca göre Allah insanların hayatlarında yapacakları ile ilgili her şeyi önceden belirlemiş ve insan

kendisine biçilen rolü oynamaktadır. Bu yanlış inanç reddedilmelidir. Bunun yerine doğrusu ise; Allah'ın mahlûkat ile ilgili koyduğu ölçüler anlamında Kader'e iman vardır. O her şeye Kâdir olandır. Kudret sahibidir. Ehli Kur'an buna iman eder. Bu konuda birçok açık ayet vardır. (Örneğin;Kamer/54. 49 vb.)

Ehli Kur'an, Kur'an da dalaleti açık olan ayetlerde yer alan 'LA' yani reddedilmesi gerekenler ve 'İLLA' yani kabul edilmesi gerekenler haricindeki konuları iman esası olarak kabul etmez.

Şefaât, müşriklerin beklediği anlamda yanlarındaki biri ile cehennemden/azabtan kurtulma anlamında yoktur. Mahşer/Hesap günü böylesi bir şefaât anlayışını Kur'an reddetmektedir.

Kimi mezheplerce inanılan cehennemde bir süre yanıp sonra cennete girme anlayışı Kur'an da yoktur. Bilakis bu anlayışın Kur'an da (Bakara/80) yahudilerin zannı olduğu anlatılmaktadır. Allah kitabında Cennetin, Hadid suresi 21'de Allah ve Resulune iman edenler için, Ali İmran 133'te müttakiler için hazırlandığını apaçık belirtmektedir. Cehennemin ise Bakara 24, Ali İmran 131 de kâfirler için hazırlandığını apaçık belirtmektedir. Müminler, cehenneme girmeyeceklerdir. Kur'an'da Müminlerin cehenneme girip çıkacaklarına dair en ufak bir delil yoktur. Cehenneme girenin cennete, cennete gireninde cehenneme geçişlerine izin verilmesine dair bir delilde yoktur.

Hayrın/iyiliğin kaynağı Allah'tır. Şer/Kötülük ise Hayrın/iyiliğin yokluğundan oluşur. Nur'un yokluğu karanlığı, Adaletin kaybolması Zulmü, Doğrunun saklanması yalanı oluşturur. (Nisa/4. 79)

Mahşer günü, hesap görülme günü herkes için geçerlidir. Buna Nebiler de dâhildir.(A'raf/7. 6)

İsa (as) vefat etmiştir. Tekrar dünyaya gelmeyecektir. Son Nebiden sonra nübüvvet sona ermiştir.(Ahzab/33. 40)

İsra hadisesi Hak'tır. Miraç ise batıldır.(isra/17. 1)

Kur'an dışı kaynaklarda yer alan kıyamet alametleri hurafedir.

Kabir azabı yoktur. Azap hesaptan sonradır.

Sihir (göz aldatması) vardır, büyü yoktur. Büyücülerin tesirine inanmak bâtıldır.

Cinlerin varlığı Kur'anla sabittir buna iman vardır.Ama insanlara musallat olup esir alamazlar.

Mehdi, Mesih inançları tamamıyla uydurmadır. Kur'an'da delili kesinlikle yoktur.

Zaman içerisinde bu konular ve dahası genişçe Ehli Kur'an iman esasları olarak tek tek şerh edilecektir.

EHLİ KUR'AN 'TAĞUT' U REDDEDER, ALLAH'A İMAN EDER

"Andolsun ki biz her ümmet arasında: "Allah'a ibadet/kulluk edin ve tağut'tan kaçının." (diye tebliğ etmesi için) resûl göndermişizdir." (Nahl /16. 36)

"Tâğût'tan , o'na kulluk etmekten kaçınan ve içtenlikle Allah'a yönelenler için müjde vardır. O hâlde, kullarımı müjdele!"(Zümer/39. 17)

Allah'a kulluğun karşısında yer alan tağut kavramı Ehli Kur'an'ın iman esası içinde önemli bir yer tutar.

Sözlükte "azmak, sapmak; taşmak" anlamına gelen **tuğyân** (tağy), Kur'ân-ı Kerîm'de türevleriyle birlikte otuz dokuz yerde geçmektedir.

Allah'ın insan için belirlediği sınırları bile bile bir insanın aşması "**tâği**" azgınlaşan biri olmasına yol açar. Bu, insanın bireysel kendi sınırını aşmasıdır. Bu sınırları hem kendisi hem de diğer insanların aşması, çiğnemesi için çalışması, hem azgınlaşan hem de azgınlaştıran kişi olması söz konusu olunca bu kişi Kur'an'ın dediği gibi "**tâğut**" vasfını alır. Türkçe de "haddini aştın" deriz ya aynen o şekilde insanın haddini bilmeyerek, kim olduğunu unutarak rabbine asi olmasıdır.

Peki, insanlar neden Allah'ın çizdiği sınırları aşar veya aşılması için çalışır? Bu sorunun cevabını bize Alak suresi 6 ve 7. ayetleri vermektedir. "Ama doğrusu insan, kendisini müstağni (Allah'a karşı ihtiyaçsız, yeterli) görmesiyle azar (tâği olur)" Allah'ın ikramları ile yaşadığını ve hiçbir şey bilmezken o'na her şeyi Rabbinin öğrettiği gerçeğini unutturan şey ise kendini yeterli görmesidir. Artık insan elde ettiklerini kendi kazandığını ve her şeyi bildiğini düşünerek kendini seçkin biri olarak görmeye başlaması ile azmaktadır. Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları aşanlar kendilerini müstağni, ayrıcalıklı, farklı, yeterli görmeleri sonucu azmaktadırlar.

Tağut'lar; insanları Allah'ın yolundan çıkartıp saptırmak onları kendi kötülüklerinin etkisi altına almak, fuhşu, kötülükleri yayarak insanları kötü emellerinin peşine takmak, Allah'ı inkâr edip O'na isyan edenleri daha iyi göstermek, Allah'ın dinine karşı savaş açmak, onlara iştirak etmek, insanları hak yoldan saptırmayı gaye edinip, insanları hurafelere boğmak, bâtıl atalar yolunda tutmak, egemenliği/hâkimiyeti millete vermek, onları isyana sevk ederek temiz fitratlarını değiştirmek, günahı, kötüyü süslü ve cazip göstermek, gerçek dışı yaldızlı sözler söylemek, Allah yolunda gidenlere düşman olmak vb. faaliyetlerde bulunurlar.

Ehli Kur'an; taşutların reddedilmesinde kimi ekollerin sadece taşutun bir sınıfını reddetmekle taşutun reddini gerçekleştiremeyeceklerini, taşutun daha iyi tespit edilmesi, anlaşılması ve tanınması için bunu sınıflandırarak izah edilmesini gündeme getirir. Beş sınıf taşutun ayrı ayrı çalışarak işbirliği içinde ortak ,aynı hedef ve amaca hizmet ettiklerini ve her birinin reddedilmeden, doğru bir Allah'a iman etmenin sağlanamayacağını eksik kalacağını ortaya koyar. Şöyle ki;

Siyasal Tâğut(Tuğyan)

Yeryüzünde küresel veya bölgesel olarak Allah'ın nizamına karşı olan nizamın Yönetimini elde tutan, halkı idare eden, yöneten sınıf ve bu yönetimde onlara destek olan askeri ve bürokratik unsurlarında yer aldığı genel yapıdır. Günümüzde bu yapılanma yasama, yürütme ve yargı üçlüsü olarak nitelendirilmektedir. Firavun, nemrut örneklği verilebilir.

Kapital Tâğut(Tuğyan)

Bulundukları toplumda maddi güç, sermaye sahiplerinden oluşan grubun adıdır. Bu sermaye sahipleri halkı ve kâinatı kendi arzu ve çıkarları için sınır tanımaksızın şımarık, kendini üstün gören bir şekilde kullanan, sömüren kişilerdir. Kendi çıkarları için tüm ahlaki değerleri çiğnemekten çekinmeyen kişilerdir. Kendilerini ayrıcalıklı, farklı ve üstün gören şımarık ve küstah olan bu sınıf, diğer insanları kendilerine hizmet eden köleler olarak görürler. Hedeflerine ve amaçlarına ulaşmak için her yolu mübah görürler. Karun örneklği verilebilir.

Fikirsel Tâğut(Tuğyan)

Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları aşan kişi veya kişilere fikri anlamda destek veren grubun adıdır. Bu grupta akademisyenler, yazarlar, hatipler, (sözde) aydınlar, düşünce kuruluşları (think tank), uzmanlar bulunmaktadır. Bu kişiler sözleri (ağızlarını eğip bükerek), yazıları ve davranışları ile İslam dışı fikir ve düşüncelerini insanlara aşılama ve kabullendirmek için çalışırlar. Kurdukları beşerî dinin temellerini ve ilkelerini belirlerler.

Sosyal-Kültürel Tâğut(Tuğyan)

Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları beğenmeyip kendi akıllarınca uydurdukları sınırlar/dinler yani yaşam biçimi oluşturanlar bu yaşam biçimini toplum da uygulayacak, öğretecek yeni aktörlere ihtiyaç duyarlar. İşte bu yeni aktörler sosyal-kültürel taşut grubunu oluşturur. Özellikle günümüzde medya, görsellik ve sanal âlem ile bu taşut çok daha fazla güçlü çalışmaktadır. İnsanların evlerine televizyonlarla, bilgisayarlarla, akıllı telefonlarla, tabletlerle hayatlarının her alanına girerek kendi yaşam biçimlerini, ideolojilerini, fikirlerini toplumdaki sanatçılar, artistler, film-dizi yıldızları, futbolcular, komedyenler, medyatik kişiler, fenomenler ile halka kabullendirir ve iletirler. Musa'nın karşısına çıkan sihirbazlar da bu gruptandı.

Dinsel Tâğüt(Tuğyan)

Halkı diğer tağutlara boyun eğdiren en tehlikeli bu tağut, din adına hareket eden din adamlarının oluşturduğu bir gruptur. Bu grupta din adına konuşma konusunda kendilerini yetkin ve yetkili gören bu kişiler siyasal tağutun bünyesinde bir kurum olarakta faaliyette bulunduğu gibi ilahiyat, medrese, akademisyenlerden de oluşabilmektedir. Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları, siyasal tağutun emri doğrultusunda bozmak, değiştirmek, tahrif etmek en önemli görevleridir. Ruhbanlar, hahamlar(din adamları sınıfı) örnekliliği...

İşte tâğut dediğimizde tek bir tip değil aynı eylemi yani hem kendisi azmış hem de diğer insanların azması için çalışan çok büyük bir tuğyani ağ/yapı olduğunu görebilmekteyiz. Hepsini ortak çalışmakta hatta küresel dünya da BM, NATO, AB vb. gibi büyük ortaklıklar yaparak yeryüzüne tuğyani yaymaktadırlar.

Ehli Kur'an, tağuttan ictinabı/o'na kulluk etmemeyi, o'nun varlığını yok saymayı(küfür)/yanından geçip gitmeyi uzaklaşmayı(kök anlamı ile bağlantılı) iman esaslarından sayar. Tağuta boyun eğip, itaat etmek demek, o'nun koyduğu hükümlere, ilkelere söz ve kalben iman etmek demektir. Bizden istenen ise bu imanı reddetmek ve yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na iman etmemizdir.

Kendisini tevhide nispet eden bir kısım sünni, selefi ekoller ; tağutları tüm yönleriyle reddetmek yerine bir yönüyle reddetmekle Ehli Tevhid olduklarını zannederler ve din adamlarını tağut edindiklerini göz ardı etmektedirler. Bunun en önemli sebebi Kur'an dışı vahiy iddiası ile hadisleri vahiy görerek oluşturulan paralel din ki bu din, din adamı tağutlar tarafından yapılmıştır. Bu din adamlarını kutsamaları nedeniyle onların belirlediği iman esaslarını kabul etmekte, helal ve haramlara itaat etmektedirler. Bu din adamlarına dokunulmazlık, eleştirilmezlik vasfı vermektedirler. Bu yüzden tağutu belli bir yönüyle değil, sahaya yansıyan tüm yönleriyle reddetmek ile ancak muvahhid olunur. Böylesi bir topluluk Sahih Tevhid ehlidir diyebilir.

(Bu konu hakkındaki ayetler ve daha detaylı içerik EK3'dedir.)

EHLİ KUR'AN'IN AHLAK ANLAYIŞI

Din ayrı Ahlak ayrı anlayışının Kur'an'dan bir delili yoktur. Kur'an'da Ahlak kelimesinin geçmemesi tek başına yeterli bir delildir. Kısa bir giriş ile anlatalım.

Câhiliye şiiri ve atasözleri ve bu kaynaklardan edinilen bilgilere göre Câhiliye Edebiyatı'nda ahlâk kelimesine rastlanmamaktadır. Bu kelimenin tekili olan hulk nadiren kullanılmıştır.

Toplumdaki yaygın anlayışının tersine, h-l-k kökünün ve bu kökten türeyen huluk sözcüğünün temel/kök anlamları arasında doğrudan ahlaka taalluk eden bir muhteva yer almamaktadır. Klasik sözlüklerde, h-l-k kökünün temel anlamının takdîr yani **"bir nesneyi düzgün/ölçülü bir biçimde oranlamak ve ölçümlemek"** olduğu konusunda açık bir görüş birliği olduğunu göstermektedir. Râğib el-İşfahânî ise onun için et-takdîr el-mustakîm ifadesini kullanır. Yani, **h-l-k'nın sıradan ve öylesine değil, düzgün ve ölçülü bir düzenleme/şekillendirme işi olduğu sonucu çıkarılabilir.**

Ahlak bilimi açısından bakarsak

- İyi ve kötünün ayırt edilmesi,
- Doğru ve yanlışın belirlenmesi,
- İnsanın yapması gereken ya da insanlardan yapılması beklenen davranış ve eylemlerin tespit edilmesi,
- İnsanların yapmaması gereken ya da insanlardan yapılmaması istenen davranış ve eylemlerin tespit edilmesi,

Ahlâk, insanların davranışlarını olumlu veya olumsuz yargılamakta kullandığımız ölçüttür. Ahlâkı, fertlerin iradi hareketleriyle(hür olarak) ilgilenen bir alan olarak tarif etmek de mümkündür. Çünkü ahlâk; bütünüyle insanın kendi iradesiyle yaptığı eylemleriyle ilgilidir şeklinde tarifler yapılmaktadır. İşte burada devreye **4 boyutlu** ilişki girmektedir. Bu 4 boyutlu ilişkideki tüm eylemler aslında **ibadettir**. Bir başka tarifte **Ahlâk**, bireyin toplumdaki hareketlerini ve insanlar arası münasebetlerini ilişkilerini tanzim etmek amacıyla oluşturulan prensiplerin, kaidelerin bütünüdür. Bu prensip ve kaideler bütünü din'i oluşturmaktadır.Ahlak din'in ta kendisidir.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"Sen elbette yüce bir Din/Ahlâk üzeresin."(Kalem/68. 4, Zuhuruf/43. 43, Hac/22. 67, Neml/27. 79)

إِنَّ هَٰذَا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

"Bu, öncekilerin dinlerinden/Ahlaklarından başka bir şey değildir."(Şuara/26. 137)

İşte yaratılan/Halk (ölçülü bir düzenleme ile var edilen) insan bu Halk'a uygun davranış/Hulk (ölçülü ve dengeli) gösterdiğinde **Ahlaklı** olur.

AHSENÜ TAKVİM OLARAK YARATILAN İNSAN , FITRATA(YARATILIŞA-HALK) YAPILAN SALDIRILARLA BAŞ ETMEZSE ESFELİ SAFİLİNE MÜSTEHAĞ OLABİLİR.

Zulüm; Ahlaksızlıktır.

En Büyük Zulüm olan şirk koşturmak; Ahlaksızlıktır.

Başkalarına iftira atmak; Ahlaksızlıktır.

'Kur'an dışı vahiy var' diyerek Allah'ın söylemediği bir sözü söylediğini iddia etmek iftiradır;

Ahlaksızlıktır.

Hırsızlık yapmak, zina etmek, içki içmek, kumar oynamak; Ahlaksızlıktır.

Yalan konuşmak, riyakar olmak, dürüst olmamak ; Ahlaksızlıktır.

Gıybet etmek, laf getirip götürmek; Ahlaksızlıktır.

Kısaca; Allah'ın belirlediği sınırları aşmak, çiğnemek, hadsizlik yapmak; Ahlaksızlıktır

YARADILIŞA UYGUN YAŞAMAK AHLAKLI OLMAKTIR.

Ahlak kelimesinin yaygın anlama ulaşması felsefe ile tanışan bilginler sonucu oluşmuş ve tasavvuf ile başka bir boyuta taşınmıştır.

'Ahlaklı olmak için bir dine mensup olmak gerekli değil, ahlak ayrı din ayrı' diyerek, kıt akılları ile din/ahlak belirlemeye kalkan tuğyani sistemler ve tağutları kendi devletlerine bağlı uyumlu bir cahiliye vatandaşı elde etmek için bu argümanları üretirler. Dini bir kültür, Ahlakı da bir bilgi diye yuttururlar.

Ehli Kur'an cahiliye toplumu olan toplumdaki yaygın Ahlak anlayışından uzaktır. Kur'an'a uygun Ahlak anlayışını kabul eder. İyi ahlak-kötü ahlak anlayışı Kur'ani değildir. Kişi ya ahlaklıdır ya da ahlaksızdır.

EHLİ KUR'AN 'IN KUR'AN'A GÖRE TOPLUMA BAKIŞI

Müslümanların yaşadığı coğrafyalarda toplumu oluşturan sınıfları Kur'an'a bakarak incelediğimizde bu sınıfların tarih boyunca değişmediğini görürüz.

Mü'minler,K ur'ana bağlı olarak Ehli Kur'an ilkelerine sahip olanların oluşturduğu topluluktur.

Yusuf suresi 103 ve 106'da insanların çoğunun iman'ı tercih etmeyeceklerini, ortak(şirk) koşmadan iman etmeyeceklerini anlatarak çoğunluğun bu sınıfa girdiğini ve ayrıca açıkça birçok ayette belirtmektedir. En'am 106'da bunlara (bu çoğunluğa) uyulduğu takdirde yoldan sapılacağı açıkça bildirilmektedir. Bu çoğunluk aşağıdaki iki topluluktur.

1.Müşrikler, Bakara/2. 105'de Ehli Kitaptan ayrı bir topluluk olarak zikredilir. Bu müşrikler kendilerini kitaba nispet etmeyen kitabi bilgi yerine şifahi/sözlü bilgiye dayanan geleneksel, ana-babalarından gördükleri/atalarından gördükleri (ümmi) veya akıllarının ürünü olan dinleri/ideolojileri din edinmiş topluluktur. Ehli kitaptan olan, kitapla ilişkisini koparmış hurafelere, uydurulmuş/uyumlaştırılmış zanlara inanan ümmilerde bu topluluk içindedir. Bunlar toplumun %70'ini oluşturmaktadır.

2.Ehli Kitap, Allah'ın indirdiği kitapla ilişkisi olan ama kitabı tahrif eden, hakikatlerini gizleyen, kitap dışında yazdıklarını veya yazılanları Allah'ın mutlak sözü gibi sunan Ehli Sünnet, Ehli Hadis, Ehli Selefî, Ehli Tasavvuf, Ehli Şia vb. lerinin hepsi bu topluluktandır. Bunlar toplumun yukarıdaki %70'in dışında ve Ehli Kur'an harici kalan bölümü oluşturmaktadırlar. Ehli Kur'an karşısında en büyük tehlikeyi bu kesim oluşturmaktadır. Kur'an'da yer alan Ehli kitapla ilgili ayetlerin muhataplarıdır. (Yahudiler ve Hristiyanlarla ilgili tüm ayetlerdeki uyarıların muhatabıdır.)

EHLİ KUR'AN 'IN TOPLUMDAKİ CEMAATLERE BAKIŞI

Ehli Kur'an'ın, cemaatlere bakışı Kur'an'ın ilkeleri çerçevesindedir. Bu ilkeler göz önüne alındığında cemaatleri 3 gruba ayırıyoruz.

1.Ehli Kur'an'a yakın olan cemaatler

Bu Cemaatlere örnek(İLKAV, İKTİBAS DERGİSİ vb.) verilebilir. Bunların belirgin yanlışları tuğyani sistemden izin alarak faaliyette bulunmalarıdır ki bu menhec olarak yanlıştır. İman esası olarak sapmaları ise Müslim olmayanları Müslim görmeleridir ki Müslim gördüklerinin kendilerini tekfir ettiklerini bildikleri halde. Bunlar Ehli Kur'an dışındaki yapılara karşı dik duruş sergileyememekte ve gri alanlarda gezmektedirler. Türkiye dışındaki demokratik mücadele yapan kimi ülke/cemaat liderlerini tağut görmeyip Müslim görmektedirler(Mursi gibi).Bu vb. alanlarda uyarılmaya muhatap cemaatlerdir.

2.Kur'an ehli gibi gözüken cemaatler

Bu cemaatlere örnek(AKABE VAKFI, SÜLEYMANİYE VAKFI, 19'ULAR, HAKSÖZ, ÖZGÜRDER vb.) verilebilir. Ehli Kur'ana yakın olan cemaatlerin düştüğü hatalardan bazılarının yanısıra bunların belirgin sapmaları tuğyani sistemi kabullenmeleri ve tuğyani sistem ile bütünleşmiş olmalarıdır.

3.Ehli Kur'an dışı olan cemaatler

Bu Cemaatler, Ehli Sünnet, Ehli Hadis, Ehli Selefî, Ehli Tasavvuf, Ehli Şia vb. grupta olan birçok sayıda bulunmaktadır. Bunları gruplandırarak yazarsak;

1.HİZBUTTAHRİR, HİZBULLAH (Türk ve İran fark etmez),KUR'AN'A NEBEVİ DAVET, İHVANİ MÜSLİMİN, HAMAS, FURKAN VAKFI vb.

2.TÜM SELEFİ GRUPLAR, TEVHİD DERGİSİ, İSMİ BAŞINDA 'EBU' OLANLAR(HANZALA), GUREBA YAYINLARI vb.

3.SÜLEYMANCILAR, NURCULAR, TARİKATLARIN TÜMÜ, HAKİKAT YAYINEVİ vb.

4.DAEŞ, ELKAİDE, TALİBAN vb. şiddet içerikli İslami meşruiyeti olmayan eylemler yapan cemaatler.

Ayrıca adı bilinen veya bilinmeyen hangi cemaat olursa olsun Ehli Kur'an dışı düşüncelere sahipler ise onlarda bu gruplardan birine girecektir.

Ehli Kur'an tüm bu cemaatlerden uzaktır. Ama hepsini hakikate teslim olmaları için davet etmeye devam edecektir.

EHLİ KUR'AN'IN TASAVVUFA BAKIŞI

Tasavvuf, mistik dinlerin İslam ile sentezleşmesi sonucu oluşmuş yeni bir dindir. Bu dinin Kur'an'a ters, Kur'an'da olmayan inanç esasları, ibadetleri ve düşünceleri vardır. Tasavvuf, nefsin terbiyesi, zühd gibi kavramlar ile süslenmiştir. Kur'an'da ve Nebi'nin hayatında bu tür anlayışlar bulunmamaktadır. Kur'anın bu alanlarda kullandığı takva kavramı ile yetinmeyerek yeni kavramlar üreten cemaat maskesi takan bir dindir.

EHLİ KUR'AN'IN CİHAD VE KİTAL ANLAYIŞI

Ehli Kur'an, Allah yolunda her türlü mücadeleyi Cihad olarak görür. Kital, Cihad'ın içinde yer alan bir mücadele yöntemidir. Kital, Müminlerin bir toplumunun, devletin oluşmasından sonra uygulanacak bir yöntemdir. (Kital içeren ayetlerin Medine'de tedrici olarak indiği bilinmektedir.) Bu olmadan zulme uğrayan Müminlerin kendilerini, ailelerini düşmanlara karşı koruması Kur'an'da yer alan Kital değil bir savunma şeklidir. Bu savunma harici Kital yaptığını söyleyen şiddet içerikli gruplar Ehli Kur'an değildir.

EHLİ KUR'AN'IN MENHECİ

Ehli Kur'an'ın menheci; inkılabi, tedrici, evrensel, bağımsız ve Rabbanidir. Rabbimiz Nebisine nasıl mücadele edeceğini ayetleri ile öğretmiştir. "Kalk ve İnzar et"(Müddessir/74. 2), "Zalimlere/Zulmedenlere yönelmeyin, yoksa ateş size de dokunur. Sizin Allah'tan başka bir veliniz yoktur. Sonra yardım da görmezsiniz." (Hud/11. 113), "Eğer seni sağlam tutmamış olsaydık, az da olsa onlara meylededecektin." (İsra/17. 74) vb. birçok ayet... Tedricilikte ilk aşama Allah'a davettir. Allah'a davet tüm Resullerin daveti ile aynıdır. Bu davete kulak veren bir toplum oluşması ve bu toplumun devlete dönüşüne kadar süren bir mücadeledir. Davet, tüm bu mücadele aşamalarında vardır. Mekke'de inen ayetler bu davetin temel taşlarıdır. Tedricilik aşılarak ileri adımlara atılmak (acelecilik) Sünnetullah'a, Rabbanî metoda terstir. Ehli Kur'an toplumu oluşmadan yukarıdan gücü elde ederek (Particilik veya Şiddet ile) toplum oluşturmak Sünnetullah'a terstir.

EHLİ KUR'AN'IN İDEOLOJİLERE BAKIŞI

Ehli Kur'an tüm beşerî ideolojileri bir din olarak kabul eder. Her ideoloji, bir nizam ortaya koyar ki bu nizamda helaller-haramlar, emirler-yasaklar, iyi-kötü, güzel-çirkin, doğru-yanlış nitelendirmeleri/hükümleri vardır. Bu onların ahirete yönelik fikirlerinin olmadığı anlamına gelmemeli, her ideoloji kendisine zarar vermeyen kültür haline gelmiş ahiret anlayışlarını ideolojilerine katar.

Ehli Kur'an tüm bu ideolojileri birer tuğyani sistem olarak görür ve onları reddeder. Bütün İnsanları 'Hem Laik hem Müslim olunmaz. Hem Demokrat hem Müslim olunmaz.' diye bir ilkeyle uyarır.

EHLİ KUR'AN DİĞER FİKRİYATLAR'DAN FARKLARI

Kendisini Kur'an ehli olarak gören fakat Kur'an'a uygun olmayan düşüncelere ve eylemlere sahip olanlar ile aramızı ayırmak, Kur'an'da Allah'ın görev ve sorumluluklarını belirlediği doğru bir Ehli Kur'an fikriyatını ortaya koyarak diğerleri ile aynı safta, aynı yolda olmadığımızı ve onlardan beri olduğumuzu net olarak ilan etmek Kur'ani bir sorumluluktur. "Allah ve O'nun Resûlü, müşriklerden beridir." (Hac/22. 3)

Tarihte Hindistan'da ortaya çıkan Nebi'nin Kur'an'dan dayanağı olan uygulamalarda rol modelliğini yok sayan, Nebiyi sadece postacı konumuna indiren ve günümüze kadar gelen rivayet ve birikimi toptan reddeden Kur'aniyyun diye nitelendirilenler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'ın pratik uygulamalarını hayatına tatbik eden Nebinin pratiğini yok sayarak Kur'an'dan kendi akılları ile yeni pratikler koyarak form (rol model) olan Nebi yerine kendilerini form (rol model)olarak ortaya koymaya çalışanlar bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Günümüze kadar gelen rivayet bilgi ve birikimini keyfi olarak toptan reddeden, çöpe atanlar veya toptan kabul edenler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Yaşadığımız dünyada kendilerini Kur'an ehli gören ama tuğyani sistemi reddetmeyen, devletçilik, vatancılık ve kavmiyetçilik gibi cahiliyye değerlerine sahip çıkanlar bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'a bilim, tarih, matematik (19 'cular gibi), felsefik ve entelektüel bilgi edinilen bir kitap gibi yaklaşan, bu fikre Kur'an da arayışlarla hizmet etmeyi amaç edinenler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Sadece Türkçe meal ile Kur'an'dan hüküm çıkarmaya (Namaz yoktur, Örtünme yoktur, Hırsızın eli kesilmez vb.) veya meal ile ideolojisine (demokrasi İslam'dandır vb.), nefsine, arzusuna göre anlamaya çalışanlar bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Herhangi bir beşeri ideolojiyi öven, bu ideolojilerin kurucularını yücelten, Kur'an'ın ortaya koyduğu hükümleri tarihsel bir bilgi olarak görenler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Proje olan ve amaçlarını Kur'an'a dönüş gibi gösteren ama aslında insanları Kur'an'ın ortaya koyduğu hayattan, nizamdan uzaklaştırmaya çalışan seküler anlayışlar, projeler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'ı esas aldığını söyleyip aslında kendi ideolojilerine destek olmak için kullanan laik, cumhuriyetçi, solcu,sağcı vb. anlayış sahipleri bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an ve Sünnet/Allah ve Resulu diye ayrı ayrı /eşit/paralel iki otorite/ kaynak kabul edenler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'ın ortaya koyduğu hayatı yaşamak yerine başka beşeri ideolojilere çağırانlar(Demokrasi, Laiklik vb.)bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'ın söylemediğini kendi anlayışlarına delil bulmak için zorla söyletenler/tahrif edenler bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'ı esas aldığını söyleyip gaybı taşıyarak hakikat arayışına girdiğini iddia eden anlayış sahipleri bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

Kur'an'ı esas aldığını söyleyip iman esaslarını tek kaynak olması gereken Kur'an'dan almayanlar(Ehli Sünnet, Ehli Selefî, Ehli Hadis, Ehli Tasavvuf ve Ehli Şia vb.) ile vahdet ve ümmet olma hayalleri kuran anlayış sahipleri bizden değildir. (Ehli Kur'an değildir.)

SONUÇ

Ehli Kur'an olarak Kur'an'dan edindiğimiz ilkeleri sizlere sunarken eksiklerimiz, hatalarımız olmuş olabilir çünkü bizlerde insanız sizlerin eleştirilerine açığız ama eleştirilerinizde niyetiniz Allah'ın rızası için hakikati ortaya koymak ve Kur'an'dan delil sunmak şartıyla olmalıdır.

Burada yer alan ilkeleri kabul eden herkes Ehli Kur'an'dır. Ehli Kur'an; Kur'an'a dayalı bir fikriyattır. Bunu ileriye taşımak her Ehli Kur'an'ım diyenin sorumluluğudur. Ehli Kur'an ilkelerini kabul edenlerden insan olmaları hasebiyle eksikleri, hataları, kusurları olanlar olabilir ki bunlar onları Ehli Kur'an olmaktan çıkarmaz. Hiç kimsenin onları Ehli Kur'an görmemeye hakkı yoktur.

Ortaya koyduğumuz netlikten dolayı bizi tekfirci ilan edebilirler ki bu bizim için hiçbir sorun teşkil etmemektedir. Çünkü Kur'an'da Allah'ın şirk dediği ve işleyene müşrik dediği, küfür dediği ve işleyene kâfir dediği ne varsa biz bunu demekten asla çekinmeyiz. Bu denmediği için toplumda herkes kendini Müslim olarak görüyor. Haksız tekfirden de, haksız teslimden de beriyiz. İnsanlık yeterince bundan dolayı eza çekti.

Ehli Kur'an aslında kendini İslam'a nispet eden herkesin giymesi gerektiği bir elbisedir. Ancak bu elbise önceden giyilmiş bir bâtil elbiseyi üstünden atarak yapılmalıdır. Bizler bunu yaptık. Ehli Kur'an bizim elbisemizdir. Bu elbiseyi tercih etmeyenler şunu iyi bilsinler. Elbiseyi giymediğiniz veya giydikten sonra

çıkardığınız zaman başka bir elbise giymişsiniz demektir. Çıplak kalamazsınız. Muhakkak bir elbise giyersiniz veya başkası tarafından size bir elbise giydirilir. Bu elbise ya Haktır ya da bâtıldır.

Her doğru yola çıkışın zorlukları olacaktır ki Ehli Kur'an olan mü'minler bunları göze alarak bu yola koyulmuştur. Hak olan yolda bedelsiz hiçbir şey yoktur. Nebilere ve öncülere yakıştırılan "Bunlar ne diyor", "Kafayı yemişler", "Fitne çıkarmayın", "Atalarımızın yolunu mu terk edeceğiz", "Bir tek siz mi doğrusunuz" vb. ifadeler, alaya almalar, ciddiye almama durumları olacaktır ki bu da Sünnettullah gereğidir. Ama en başta söylediğimiz gibi, hepimiz yalnızca Allah'a O'nu kitabının bildirdiği üzere kulluk edip etmemekten yalnızca O'na hesap vereceğimizi unutmayalım.

Ehli Kur'an ilkelerini kabul edenlerin hangi gruptan olurlarsa olsunlar. Ehli Kur'an olduklarını ilan ederek bu fikrin gelişmesine katkıda bulunabilirler. Çünkü Ehli Kur'an düşüncesi, gruplar üstü bir çalışmadır. Bir fikriyat çalışmasıdır ve bu fikriyata davet ediyor. Bir cemaate davet faaliyeti değildir.

Ehli Kur'an, Kur'an'a samimi olarak sarılmış şahsiyetleri arıyor. Elini taşın altına koyacak, yük alacak Mü'minler arıyor. Onları bulmakta zorluk çekiyor. O Mü'minleri bulmak gerçekten zor. Kur'an bunların az kişileri olduğunu bize bildiriyor. Bu fikri daha ileriye taşıyacak o az kişileri arıyoruz.

Ehli Kur'an fikrine sahip olmak zaman ister, gayret ister, vermek ister, sabır ister, fedakârlık ister, bedel ister, bir şeylerden vazgeçmek ister.

Bulundukları yerin zorluk ve sıkıntılarına rağmen bu bedelleri ödemekten korkmayanlar/çekinmeyenler bâtıla/şirke/tuğyana bedel ödetirler. Allah için Bedel ödeyenler sonuç ne olursa olsun kazançlı olurlar ve izzetin sahipleridirler. Bedel ödemeyenler veya ödemekten kaçanlar zilleti tercih edenler ve kaybedenlerdir.

Sizlerde Ehli Kur'an ilkelerini, okuyup, benimseyip, Kur'an'la uyumlu olduğuna imza atıyorsanız/kabul ediyorsanız. Hem sosyal hayatınızda hem de hesabınız varsa sosyal medyada bunu ilan ederek O az Ehli Kur'an müminlerin içinde yer alabilirsiniz.

SON OLARAK RABBİMİZİ SİZİN VE BİZİM ARAMIZDA ŞAHİT TUTARAK;

ŞAHİD OL YA RABB, DAVET ETTİK. ŞAHİD OL YA RABB, DAVET ETTİK. ŞAHİD OL YA RABB, DAVET ETTİK.

HAMDE LAYIK TEK VARLIK SENSİN...

www.ehlikuraan.com

[Ehli Kuraan -YouTube](#)

ehlikuraan@gmail.com

[Ehli Kur'an \(@ehlikuraan\) / Twitter](#)

<https://www.instagram.com/ehlikuraan/>

İMZA

EK'LER

EK1:NEBİ, RESUL GEÇEN AYETLER

Kur'an da Resul olarak geçenler:

(**Nûh** onlara) şöyle dedi: "Ey kavmim! Bende herhangi bir sapıklık yok. Aksine ben, Âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir RESULUM." (A'râf/7. 61)

Hûd şöyle dedi: "Ey kavmim! Bende akıl kıtlığı yok. Aksine ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir RESULUM." (A'râf/7. 67)

"Hani kardeşleri **Salih** onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Ben size gönderilmiş güvenilir bir RESULUM."" (Şuarâ/26. 142-143)

"Hani **Şuayb** onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir RESULUM." (Şuarâ/26. 177-178)

"Eğer siz yalanlarsanız bilin ki, sizden önce gelip geçen birtakım ümmetler de yalanlamışlardı. RESULE(**İbrahim**) düşen apaçık tebliğden başka bir şey değildir." (Ankebût/29. 18)

"Hani kardeşleri **Lût** onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir RESULUM." (Şuarâ/26. 161/162)

"Kitap'ta **İsmail'i** de an. Şüphesiz o sözünde duran bir kimse idi.O, Nebi RESUL idi." (Meryem/19. 54)

"Şüphesiz **İlyas** da gönderilmiş(insan resul)lerden idi" (Sâffât/37. 123)

"Şüphesiz **Yûnus** da gönderilmiş(insan resul)lerden idi" (Sâffât/37. 139)

"Andolsun, daha önce **Yûsuf** da size apaçık deliller getirmişti de, o'nun size getirdikleri hakkında şüphe edip durmuştunuz. Daha sonra o ölünce de, "Allah o'ndan sonra aslâ RESUL göndermez" demiştiniz. İşte Allah aşırı giden şüpheci kimseleri böyle saptırır." (Mü'min/40. 34)

"Kitapta, **Mûsâ'yı** da an. Şüphesiz o ihlaslı biriydi. Bir Nebi RESUL idi." (Meryem/19. 51)

"Firavun'a gidin ve deyin: "Şüphesiz biz âlemlerin Rabbinin RESULLERİYİZ(**Musa ve Harun**)" (Şuarâ/26. 16)

"Meryem oğlu **Mesih(İsa)** sadece bir RESULDÜR..."(Mâide/5. 75)

"**Muhammed**, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, RESULULLAH ve nebilerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir." (Ahzâb/33. 40)

Buraya kadar net olarak resul olarak vasıflanmış kişilerin sayısı 14'tür. (Nuh, Hud, Salih, Şuayb, İbrahim,Lut, İsmail, İlyas, Yunus, Yusuf, Musa, Harun, İsa ve Muhammed)

Aşağıdakilerde bu Resuller ile aynı sırada zikredildikleri için onların Resul olduklarını anlıyoruz.

"Biz ona(İbrahim'e) **İshak'ı** ve (onun oğlu) **Yakub'u** bağışladık. Her birine hidayet ettik (verdik). Daha evvel Nuh'a ve onun neslinden **Davud'a, Süleyman'a, Eyyüb'e, Yusuf'a, Musa'ya** ve Harun'a da hidayet ettik. Biz, iyi davrananlara işte böyle mükâfat veririz." (Enam/6. 84)

"İsmail, **Elyesa'**, Yunus ve Lût'a da (aynı şekilde hidayet ettik). Her birine âlemlerin üstünde (farklı) yüksek meziyetler verdik.(Enam/6. 85)

"**Zekeriya'ya, Yahya'ya, İsa** ve İlyas'a da (Resullük verdik), hepsi de iyilerdendi." (Enam/6. 86)

"İsmail'i, **İdris'i** ve **Zülkifl'i** de hatırla. Bunların hepsi sabredenlerdendi." (Enbiyâ/21. 85)

"Şüphesiz, Allah, **Adem'i, Nûh'u, İbrahim** ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu) seçip âlemlere üstün kıldı. (Âl-i İmrân/3. 33)

"Onların babalarından, nesillerinden ve kardeşlerinden bazılarına da (üstünlük verdik). Onları seçtik ve onları doğru yola eriştirdik." (Enam/6. 87)

Resullerin yanında zikredilen isimlerde resullerdir. Bunların resul olduğuna dair farklı ayetlerde vardır.(İshak, Yakub, Davud, Süleyman, Eyyüb, Zekeriya, Yahya, Elyesa, İdris, Zülkfil ve Adem)
Kur'an da Toplam 25 resul ismi geçmektedir.

Kur'an da Nebi olarak geçen Elçiler/Resuller

Şimdi Nebi olarak nitelendirilen Elçilere bakalım.

*“İşte bunlar, **Adem’in** ve **Nûh** ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, **İbrahim’in**, **Yakub’un** ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz NEBİLERDİR. Kendilerine Rahmân’ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.” (Meryem; 58)*

*“Kitap’ta **İdris’i** de an. Şüphesiz o doğru sözlü bir kimse, bir NEBİ idi.” (Meryem/19. 56)*

*“Hani biz NEBİLER den sağlam söz almıştık. Senden, Nûh’tan, İbrahim, **Mûsâ** ve Meryem oğlu **İsa’dan** da. Evet biz onlardan sapa sağlam bir söz almıştık.” (Ahzâb/33. 7)*

*“Biz hiçbir memlekete bir NEBİ (**Şuayb**) göndermedik ki (karşı çıkmaktan vazgeçip) yalvarıp yakarsınlar diye oranın halkını yoksulluk ve sıkıntıya uğratmış olmayalım.” (A’râf/7. 94)*

*“Kitap’ta **İsmail’i** de an. Şüphesiz o sözünde duran bir kimse idi. Bir NEBİ resul idi.” (Meryem/19. 54)*

*“Biz Nûh’a ve ondan sonra gelen NEBİLERE vahyettiğimiz gibi, sana(Muhammed) da vahyettik. İbrahim’e, İsmail’e, **İshak’a**, Yakub’a, torunlarına, İsa’ya, **Eyyüb’e**, **Yûnus’a**, **Hârûn’a** ve **Süleyman’a** da vahyetmiştik. **Davûd’a** da Zebûr vermiştik.” (Nisâ/4.163)*

*“Onlar(**Yusuf, Zekeriyya, İlyas, el-yesa’, Yahya, Lut**) kendilerine kitap, hikmet ve NÜBÜVVET verdiğimiz kimselerdir. Eğer şunlar (inanmayanlar) bunları tanımayıp inkar ederlerse, biz onları inkar etmeyecek olan bir kavmi, onlara vekil kılmışızdır.” (En’âm/6. 89)*

*“İşte bunlar, Adem’in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan (**Hud ve Salih**), İbrahim’in, Yakub’un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz NEBİLERDİR. Kendilerine Rahmân’ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.” (Meryem/19. 58)*

*“(Ey Muhammed!) İsmail, el-Yesâ’ ve **Zülkifl’i** de an. Onların her biri iyi kimselerdi.” (Sâd/38. 48)*

Net veya dolaylı olarak ve farklı ayetlerde de geçmekle beraber Nebilerin sayısının da Muhammed (as) ile beraber 25 olduğunu ortaya koyabiliyoruz ki bu Nebiler kendilerine kitap ve şariat verilmiş kişilerdir.

Genel Notlar

*"Senden önce hiçbir **Resül** ve **Nebi** göndermedik ki, bir şey temenni ettiği zaman, şeytan onun bu temennisine dair vesvese vermiş olmasın. Ama Allah şeytanın vesvesesini giderir. Sonra Allah âyetlerini sağlamlaştırır. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."* (Hac; 52)

Burada Resul ve Nebi denmektedir. Sanki iki farklı kişi var gibi. Burada Resulü genel olarak yani melek ve cinleri kapsar şekilde düşünebilir ve Nebiyi insan olarak kabul edebiliriz ama bu da tam olarak oturmaz. Onun için buradaki "vav" harfinin anlamını bulmalıyız. "Vav, bir bağlaç mı? Evet, bir bağlaç ama beyan eden, ilk cümleyi açıklayan bir bağlaç. Hiçbir insan (melekler temenni de bulunmaz) Resul göndermedik. Ve Hiçbir Nebi yoktur ki insan olması hasebiyle şeytan temennisine bir kuruntu, vesvese(fî **umniyyeti-hî**) vermiş olmasın (Nisa 119'daki şeytanın insanlara yönelik *"Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları kuruntulara (ve le **umenniyyenne-hum**) sokacağım."*)daki gibidir. Ama Allah, Nebi seçilen insan Muhammed (a s)'ın niyetine, temennisine şeytanın bu müdahalesini giderir ve âyetlerini sağlamlaştırır. Bu âyeti bu şekilde anladığımızda iki farklı gruptan değil tek bir gruptan bahsettiğini anlamış oluruz. İnşaAllah.

"Resullerin haberlerinden, kendileriyle senin kalbini pekiştirdiğimiz her bir haberi sana aktarıyoruz. Bunlarda, sana hak, mü'minlere de bir öğüt ve hatırlatma gelmiştir." (Hud/11. 120) Buradaki Resuller Hud suresinde zikredilen bütün Resulleri kapsar. İçlerinde kitap verildiği zikredilen de var.kitap verildiği zikredilmeyen de var. Yani kitap verilip verilmemesi ayırımına dayanan tarif doğru değildir. Kur'an'a göre zaten bütün Nebilere kitap verilmiştir.(Bkz.Bakara/2. 213)

"Senden önce, memleketlerin (şehirlerin) halkından kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden (rical) başkasını (Resul) göndermedik. (İnanmayanlar acaba) yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? 'Allah'ın emirlerine uygun yaşayanlar' için âhîret daha hayırlıdır. Siz hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?" (Yusuf suresi 109) Âyetinde Resulün erkek olduğundan bahsedilmekte, o halde kadın Nebi tanımının doğru olmadığı ortaya çıkmaktadır. Tarih de bunu doğrulamaktadır. Demek ki Nebiler, erkek insan Resullerdir.

Nasıl bir Resul olduğu *"(Bir de) dediler ki: "Bu nasıl Resuldür ki (bizim gibi) hem yiy(ip içiy)or, hem de çarşı (pazar)larda geziyor? O'na, kendisiyle beraber uyarıcı olacak bir melek indirilmeli değil miydi?"*(Furkan/25. 7) ve *"Senden önce gönderdiğimiz bütün Resuller de şüphesiz yemek yerler, çarşıda pazarda gezerlerdi. (Ey insanlar!) Sizi birbiriniz için imtihan aracı kıldık. (Bakalım) sabredecek misiniz? Rabbin hakkıyla görendir."* (Furkan/25. 20) Yani çarşı pazar gezen, yemek yiyen bir Resul yani insani vasıfları olan bir Resul ve aynı zamanda Nebi.

"Andolsun, senden önce de resuller gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir Resul bir âyet getiremez. Her ecelin (vadenin) bir yazısı vardır." (Ra'd/13. 38)Eşleri ve çocukları olan insan Resul burada da zikredilerek Nebi ifadesinin anlamı daha net ortaya çıkmaktadır. Ayrıca âyette resullerin Allah'ın izni olmadan bir âyet getiremeyeceği vurgulanıyor. Yani Nebinin her konuşması vahiy değil, olamaz. Bu âyetten Bir önceki âyette(Ra'd/13. 37) belirtildiği gibi Kendisine Allah'ın vahyettiği arapça, tilavet edilen Kur'an tek vahiydir.

"أَرْسَلْنَا/gönderdik" ifadesi Resuller için kullanıldığı gibi Nebiler içinde kullanılmıştır. Araf/7. 94'de *"Nebi gönderdik.."* gibi.

Meryem suresi 51'de *"Musa için Nebi Resuldü"* ve Meryem 54'te *"İsmail içinde Nebi Resuldü"* ifadeleri kullanılmıştır. Onlar Resullerdi ama genel anlamda (melek, cin, insan) Resullerden değil, Nebi insan Resuller'den olduğu belirtilmektedir.

"Nebilerin insanlar arasında hak kitap ile hükmetmek üzere gönderilmiş kişiler..." (Bakara/2. 213) oldukları ve *"Biz Nuh'a ve ondan sonraki Nebilere vahyettiğimiz gibi, (Resûlüm!) şüphesiz sana da vahyettik. Nitekim İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlar(ın)a, İsa'ya, Eyyüb'e, Yunus'a, Harun ve Süleyman'a da vahyetmiş, Davud'a da Zebur'u vermiştik."* (Nisa/4. 163) Nebilerin vahyedilmiş kişiler olduğu açıkça belirtilmektedir. Kitap, hüküm ve nübüvvet verilen kişilerden Nebi olarak bahsedilmektedir.

Görev alanları; **Tebliğ etmek** (Maide/5.67,75,92,99) (Nur/24. 54) , (Furkan/25.18) , (Teğabun/64. 82) , (Cin/72. 2) , (Şura/42. 48) , (A'raf/7.62 risaleti tebliğ) (Nahl/16. 35 belağul mübin)

Hak ile **müjdeleyici,** **uyarıcı,**
şahitlik(Bakara/2.119),(Nisa/4.165),(İsra/17.105),(Ahzab/33.45),(Sebe/34.28),(Fatır/35.24),(Fetih/48.8),(Nisa/4.8),(Nisa/4.170 Hak ile gelen),(Bakara/2.143 ,Hac/22.78 Şahitlik etmek),(Ahzab/33.45),(Müzzemmil/73. 15)

Ayetleri tilavet eden, tezkiye eden, kitabı ve hikmeti öğreten, bilmediklerimizi bildiren(Bakara/2.151,129),(Nisa/3. 164),(Beyyine/98.2), (Cin/72.27),(Cum'a/62.2)

Hidayet ve Hak din için, zulumattan nura çıkarmak için, beyan etmek için (İbrahim/14. 4-5), (Talak/65.12),(Tevbe/9. 33),(Fetih/48. 28),(Saf/61. 9)

Sıfatları ise; **Mübin, Kerim, Emin** (Duhan/44. 13,17,18), **Rauf ,Rahim** (Nisa/4. 164,9/128) **,Usvetun Hasene** (Ahzab/33. 21) **Allahtan başka kimseden korkmazlar**(Ahzab/33. 39)

Genel ifadeler ;**Her ümmet için Resul** (Yunus/10. 47, Nahl/16. 36) **Toplumlara Resul göndermeden azab yok**(İsra/17. 15, Taha/20. 134, Kasas/28. 47-59), **Kavminin lisanı ile**(İbrahim/14. 4),Tevhidi ortak çağrılar (Enbiya/21. 25)

Karşı Tavırlar; Yalanlama - öldürme (bakara/2. 87),(Maide/5. 70),(Mü'min/40. 5) **,Alay etme** (Hicr/15. 11),(Yasin/36. 30),(Furkan/25. 41) **eğlenceye alma ,lakaplar, ifadeler**(mecnun, sihirbaz)(Zariyat/51. 52),

küfür, inkar, asi olma, yüz çevirme, şaki olma, sürgün etmek,(Mü'minun/23. 69),(Sebe. 34/34),(Nisa/4. 42,61,115),(Muhammed/47. 32),(Mümteherine/60. 1), **eza verme**(Tevbe/9. 61, Ahzab/33. 53) vb.

EK2: KUR'AN'DA VAHİY KAVRAMI

Vahiy kelimesinin kökü(وحي) Kur'an da 78 kez geçmektedir.

72 kez fiil olarak أَوْحَى

6 kez isim olarak وَحْي Kur'an'da zikredilir.

Vahiy kavramının sözlük anlamı dört farklı şekilde verilse de aynı anlamı ifade ediyor. Şöyle ki;

Hızlı, süratle işaret etmek, gizlilik içinde bildirmek, Hız, ses, acele etmek

Yazı yazmak, kitap (yazılı şey), elçi göndermek, ilham, söz, ima ve fısıltı

Bir şeyi kuvvetlice ve hızla atmak

Latif işaret (bazen söz, bazen kitabet, bazen işaret)

Resullere indirilmiş Allah'ın kelâmı ifadesi, herkesin bildiği vahyin terim anlamıdır. Dikkat edilirse, bu anlam, sözlük anlamı değil; terim anlamı. Çünkü Kur'an, burada olduğu gibi, bazı kelimelerin hem sözlük anlamını, hem de terim anlamını farklı olarak kullanır.

Mesela; Kur'an'da geçen "Resul" kelimesi, her yerde vahiy alan, itaat edilmesi emredilen Resul anlamında kullanılmış değildir. (Yusuf kıssasındaki Resul ifadesi, Süleyman kıssasındaki Belkıs'la ilgili hususlar anlatılırken bahsedilen Resul kelimesi, buna örnektir)

Kur'an da geçen bazı "vahy" kelimeleri de «Resullere vahyettik» ifadesindeki gibi terim anlamında değil; sözlük anlamında kullanılmıştır. (Ariya vahyettik ve Zekeriyya' ya vahyetti gibi)

Bu hatırlatmayı dikkate alarak ayetleri anlamaya çalışmalıyız. Ama önce vahyin asıl anlamını bulmak işimizi daha da kolaylaştıracaktır.

Peki, “vahy” kavramının esas anlamı nedir? Esas anlamı “bildirmek”tir. Ama bu sıradan bir bildirmek değil içinde iki özellik olan hızlı ve gizli bildirmedi. Bu hız, ışık hızından daha hızlı bir sür’ati ifade eder. Mesela aniden içinize bir ilham gelse onun hızını hesaplayabilir misiniz? Bir anda, hızlı bir şekilde ve kimsenin bilmediği, çözemediği bir şekilde bildirmek vahyin asıl anlamıdır. O yüzden ilham bir bildirmedi. Fısıltı bir bildirmedi. İşaret de bir bildirmedi. Kur’an’da vahiy şeklinde kullanılan bu ifadenin hepsine bildirim anlamı vermemiz mümkündür.

Ama bizim asıl meselemiz terim anlamı (Resullere inen ve bizi bağlayan vahiy) nerede kullanılmış ona bakacağız. Bunu da bir kaç başlık altında incelemeye çalışalım.

Allah beşer ile nasıl konuşur?

“Allah, insanla, ancak apansız gelen bir ilham aracılığıyla yahut bir perde arkasından (seslenerek,) yahut (vahyedilmesini) dilediği şeyi kendi izniyle vahyeden bir elçi göndermek suretiyle konuşur. O, şüphesiz yücedir, hikmet Sahibidir.” (Şura/42. 51)

Allah beşer ile şu üç şekilde konuşur. Birincisi sözlük anlamında vahiy ile ikincisi hicap, perde veya örtü arkasından seslenerek mesela Musa’ya seslenmesi, üçüncüsü bir Resul, elçi vasıtası ile konuşmasıdır. İşte Cebrail’in gelip Allah’ın vahyini bildirmesi bu şekildedir. Bu ayette vahiy kelimesi iki kere geçmekte ve bu bize ikisinin de aynı anlamda olmadığını göstermektedir. Birinde sözlük anlamında ilham diğeri ise terim anlamı olan Resullere indirilmiş Allahın kelamı olarak kullanılmıştır.

Allah kimlere vahyetmiş ?

“Bak, Biz Nuha ve ondan sonraki bütün Nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik: tıpkı İbrahime, İsmaille, İshaka, Yakuba, İsa, Eyyub, Yunus, Harun ve Süleyman dâhil onların torunlarına vahyettiğimiz gibi; ve Davuda bir ilahi hikmet kitabı bağışladığımız gibi”(Nisa/4. 163)

En çok geçen kalıp “evhayna/biz vahyettik” Melek resul aracılığıyla tüm nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Nuh bir nebi ve adı geçen diğer nebilere gibi tüm nebilere terim anlamında vahyedildiği açıkça belirtilmektedir.

“Ve (hatırla o vakti ki) havarilere, “Bana ve Benim resulüme inanın!” diye vahyetmiştim. Onlar, “Biz inanıyoruz; ve şahit ol ki kendimizi (Sana) teslim etmişiz!” diye cevap verdiler.” (Maide/5. 111)

Bu ayette havarilere “evhaytu/ben vahyettim” Neyi? “Bana ve benim resulüme inanın” diye vahyettim. Burada vahiy kelimesi sözlük anlamında kullanılmıştır. Havariler nebi olmadıkları için terim anlamında değil ilham anlamında veya Nebi İsa’ya vahyedilen, bildirilen bir ayetin havarilere bildirildiğinde vahye karşın itaatlarını içeren bir şahitliktir.

“Hani, Rabbin (inananlara ulaştırılmak üzere) meleklerle: “Mutlaka sizinle beraberim!” (mesajını) vahyetmişti.(Ve meleklerle): “İmana erenleri (benim şu sözlerimle) yüreklendirin: ‘Hakkı inkara kalkanların kalplerine korku salacağım; öyleyse (ey inananlar) onların boyunlarını vurun, parmaklarını kırın!” (Enfal/8. 12)

Buradaki “yûhâ/vahyetmişti” ifadesi sözlük anlamında Allah’ın meleklerle müminlerin kalplerine sükûnet verme görevlerini bildirmesidir. Bu bildirim rüya şeklinde de olmuş olabilir. Ama bizim için önemli olan Allah’ın meleklerle vahyetmesidir ki bu da vahyin nebilere iletilen Allah’ın kelamı olan terim anlamında değildir.

“Ve bir de, Rabbinin arıya: “Dağlarda, ağaçlarda ve (insanların) hazırladıkları kovanlarda kendine yuva edin” diye vahyetti(ğini)” (Nahl/16. 68)

Bu ayette “evhâ/vahyetti” ifadesi, arıya yapması gereken görevinin bildirilmesidir. Demek ki vahyin sözlük anlamında yer alan hızlı ve gizli bildirmek tarifinde arıya yapılan bu bildirimin şekli bizim için halen gizlidir. İlham desek tam oturmuyor ama insan dışı canlı varlıklara içgüdü dediğimiz bir tür bilginin bildirilmesidir.(Rabbim en iyisini bilir) Bizim için önemli olan Allah’ın vahiy kelimesini sözlük anlamında diğer canlılar içinde kullanmış olmasıdır.

“hani, annene vahyedilecek şeyi, vahyetmiştik/ilham etmiştik” (Taha/20. 38)

“Ve bunun içindir ki, (Musa doğduğu zaman,) annesine: “Onu (bir süre) emzir” diye ilham ettik, “ama o’nun başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman o’nu nehrin sularına bırak; ve (o’nun için) korkma, üzülme; çünkü Biz o’nu sana geri getireceğiz ve kendisini elçilerimizden bir elçi yapacağız!” (Kasas/28. 7)

Bu ayetlerde “evhaynâ/vahyettik” kime ? Musa’nın annesine vahyettik. Buradaki vahiy terim anlamında değil sözlük anlamındaki ilhamdır. Allah’ın Musa’nın annesinin kalbine bildirmesidir. Kalbine sükûnet indirmesidir.

“Ve onları iki evrede yedi gök olarak yarattı, her göğe kendi işlevini yükledi. Biz, yere en yakın olan gökleri ışıklarla süsledik. Ve onları emniyetli kıldık: İşte bu, Kudret Sahibi ve Her şeyi Bilen’in takdiridir.” (Fussilet/41. 12)

Bu ayette “evhâ/vahyetti” Allah’ın göklere vahyetmesinden bahsedilmektedir. Cansız bir varlığa vahyedilmiş gibi gözükse de her yaratılan varlık Allah’ın kendisine yüklediği görevi yerine getirmektedir. Bu görev veya yaratılış kodunun bildirilmesidir ki bunun da nasıl olduğu bizim için gizli bir bildirimdir. Buradaki ifade de sözlük anlamında bir kullanımdır.

“Rabbinin o’na (arza) vahyettiği şekilde” (Zilzal/99. 5)

Bu ayette “evhâ/vahyetti” Allah’ın arza, yere vahyetmesinden bahsetmektedir ki gökler ile aynı anlamdadır.

Şimdiye kadar geçen tüm vahiy ifadelerine ‘bildirmek’ ifadesini kullanabiliyor olmamız tezimiz olan ortak, asıl anlamın esas alınarak ayetlerin anlaşılması gerektiğini ortaya koymaktadır.Bu neden önemli , nasıl ki vahiy kelimesi çarpıtılmaya malzeme olabiliyorsa, namaz olarak bildiğimiz salat kelimesi içinde aynı çarpıtma söz konusu olabilmektedir. Tüm bu kelimeleri ana, ortak, asıl anlam üzerinde anlamaya ve sözlük, terim anlamı ayırmasına dikkat ederek yaparsak doğru sonuçlar elde ederiz.

Allah dışında vahyeden varlıklar

“İşte böylece biz, her nebiye, insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. (Bunlar),aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar/vahyederler. Eğer Rabbin dileseydi (imtihan için izin vermeseydi), onlar bunu yapamazlardı. Öyleyse onları iftiralari ile baş başa bırak.” (En’am/6. 112)

Bu ayette, “yûhâ/vahyederler” Şeytanların sinsice, içinde kötülük barındıran bildirimler ile Müslim’lere düşmanlık yaptıklarını bize bildirmektedir. Günümüzde bunu bize dizi, film, reklam gibi görsel unsurların içine yerleştirilen hızlı ve gizli bildirimlerin insan üzerindeki etkileri açıkça göstermektedir.

“(Kesilirken) üzerine Allah’ın ismi (kasten)anılmayan (Besmele çekilmeyen) şeylerden yemeyin. Çünkü o(nu yemek) kesinlikle (Allah’a) itaatsizliktir. Hakikaten şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına fısıldar (telkinde bulunur)lar/ vahyederler. Eğer onlara (gönüllü) itaat ederseniz, elbette siz de (Allah’a) ortak koşanlardan olursunuz.” (En’am/6.121)

Kur’an’da vahiy kelimesi Allah’ın vahyetmesi şeklinde kullanıldığı gibi (önceki izahlarda bahsettik) başka varlıklar için de kullanılmaktadır. Şeytan’ların vahyetmesi, Zekeriyya’nın vahyetmesi gibi. İşte bu bize vahiy kelimesinin her geçtiği yerde terim anlamında değil sözlük anlamında da kullanıldığını gösteren en önemli delillerdendir.

En'am/6.121. ayette “yûhûne/vahyederler” cinlerden ve insanlardan olan şeytanların; Allah’ın rahmetinden, dininden uzaklaşmış olan kendileri gibi inanan ve yaşayan insanlara yaptıkları ani bildirimlerden bahsetmektedir. Burada özellikle fısıltı, telkin de bulunma anlamındadır. Mesela harama, günaha, şirke, isyana yönelik fısıltılar; yazılı, görsel medya aracılığıyla hızlı bir şekilde yapılmaktadır.

“Bunun üzerine (Zekeriya) ma’bedden kavminin karşısına çıktı ve onlara “Sabah akşam (Rabbinizin) sınırsız kudret ve yüceliğini anın!” diye işaret etti.” (Meryem/19. 11)

Bu ayette “evhâ/vahyetti” Zekeriyya’nın kavmine bildirimlerini işaret ile yapmasından bahsetmektedir. El ile yapılan bu işaretler hızlı birer bildirimdir. Bu ayetlerde de bildirim kelimesini kullandığımızda hiç sıkıntı olmamıştır. Allah dışında vahyedenlerin vahyetmesi sözlük anlamında bir bildirimdir.

Şimdi buraya kadar öğrendiklerimizi değerlendirecek şu sonuçlara ulaşmış oluruz.

1)Vahyeden hem Allah hem de yaratılanlar diye ikiye ayrılmaktadır.

2)Allah hem canlı hem de cansız varlıklara vahyediyor.

2.A)Canlı varlıklardan insanlara, arıya ve meleklerle vahyediyor.

2.A-1)İnsanlardan resullere, havarilere ve Musa’nın annesine vahyediyor.

2.A-2) Cansız varlıklardan göklere ve arza vahyediyor.

3) Allah’ın yarattığı varlıklar vahyediyor.

3.A)Şeytanlar

3.B)Zekeriyya

Bu tespitler bize Kur’an da geçen her vahiy kelimesinin Resullere bildirilen ve toplumu ihya edecek hükümleri barındıran vahiy anlamında olmadığını göstermektedir. Bizim asıl konumuz Resullere vahyedilen terim anlamındaki vahiydir. O zaman yeni bir başlık ile konumuza devam edelim.

Nebi Muhammad (a.s) neye uyar?

“De ki“Ben size ‘Allahın hazineleri bendedir! demiyorum; ne insan idrakini aşan şeyleri bildiğimi söylüyorum ve ne de size ‘Ben bir meleğim! diyorum: Ben sadece bana vahyedilene uyarım”. De ki: “Hiç gören ile görmeyen bir olur mu? Siz düşünmez misiniz?” (En’am/6. 50)

Bu ayette Allah, insanlar arasından seçtiği resullerin kendilerine vahyedilene uyduklarını ve son Nebisi Muhammed (as) da kendisine ne vahyediliyorsa ,ona uyduğu dile getirilmektedir. Vahye ittiba etmek bir emirdir. Bu önemli bir noktadır. Bu noktayı unutmadan okumaya devam edin. Tekrar size ilerleyen sayfalarda bu önemli noktayı hatırlatacağız. Şimdi diğer ayete bir göz atalım.

“Ve (hal böyleyken:) ne zaman ayetlerimiz bütün açıklığıyla kendilerine okunup ulaştırılsa, o Bizim huzurumuza çıkacaklarına inanası gelmeyen kimseler, “Bize bundan başka bir söylem/bir öğreti getir; ya da bunu değiştir” diyecek olurlar. De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem olacak şey değil; ben ancak bana vahyedilene uyarım. Bakın, (bu konuda) Rabbime baş kaldıracak olursam, dehşet veren o (büyük) gün (gelip çatığında) azabın (beni bulmasın)dan korkarım!” (Yunus/10. 15)

Bu ayette de vahyedileni değiştirmesi teklif edilirken Nebi “ancak vahyedilene ittiba ederim” diyerek vahye uyma zorunluluğunu tekrar dile getiriyor. Vahyedileni değiştirmek büyük günde dehşetli bir azapla yüz yüze gelmektir. O halde günümüzde vahyedileni değiştirenlerin, tahrif edenlerin vay haline.

“Onlara (istedikleri) bir âyet (mucize) getirmediğin zaman: “Onu da kendin derleyip getirseydin ya!” derler. De ki: “Ben, ancak Rabbimden bana vahyedilene uyarım. Bu (Kur’an), Rabbinizden gelen açık delillerdir, iman eden bir toplum için de yol gösterici ve rahmettir.”(A’raf/7. 203)

Bu ayette , (Yunus/10.15) ayetindeki gibi müşriklerin taleplerinin farklı bir versiyonu. Kendin derleyip getirseydin yani değiştirseydin. Ama Nebi kendisine vahyedilen her neyse ona ittiba eder, uyar. Vahiy insanlık için yol gösterici ve bir rahmet olarak gönderilmiştir. Çünkü her şeyi bilen tarafından gönderilmiştir. O’nu değiştirdiğinizde yol göstermez ve rahmet olmaz.

“De ki: “Ben resullerden türedi (ortaya ilk çıkan) biri değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben, bana vahyedilenden başkasına da uymuyorum. Ve ben (Allah için) apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim.”(Ahkaf/46. 9)

Tüm Nebiler vahye uyarlar. Allah’ın son Nebisi de vahye uyar ve o’nunla inzar eder/uyarır.

“Sen Rabbinden sana vahyedilmiş olana uy ki Ondan başka ilah yoktur ve Onunla birlikte başkasına ilahlık yakıştıranların tümüne sırt çevir.” (En’am/6. 106)

“(Sana gelince, Ey Muhammed, sen de) yalnızca sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret: çünkü hükmedenlerin en iyisi O’dur.” (Yunus/10. 109)

“(Yalnız) Rabbinden sana vahiy yoluyla gelene uy, çünkü (ey insanlar,) Allah yaptığınız her şeyden tam haberdardır.” (Ahzab/33. 2)

Her üç ayette de aynı kalıbı görmekteyiz. Demek ki Nebi Muhammed (as) kendisine ne vahyediliyorsa ona uymak zorundadır.

“(Ey Muhammed!) Sonra sana: “(Allah’ı) birleyerek (ve O’na yönelerek) İbrahim’in milletine uy; o hiç müşriklerden olmadı.” diye vahyettik.” (Nahl/16. 123)

Bu ayette Allah son Nebisine gönderilmiş Nebilerin hepsinin yaptığı gibi İbrahim(as) da kendisine vahyedilene uyarak hayatını sürdürdü. Sana vahyediyoruz ki sen de o’nun yoluna uy, bu yola ittiba et. Tabi ki o’na vahyedilene uyma zorunluluğu vardır. Burda istenilen , bozulan/değiştirilen şeye uyma değil. Milleti/Dini İbrahim de salat, oruç, hac, kurban ibadetleri vardı, bu ibadetler vahyedilmişti. O Allahtan başka ilah tanımadı ve şirke düşmedi. Allah Nebisine ‘Mekkelilerin uydurduklarına değil, İbrahime vahyedilen tevhide uy.’ diyor.

Buda unutulmamalı; kendilerine vahyedilene uyarlar ve vahyedileni değiştirmez (nesh edemezler), vahye ters hüküm veremezler. Öyleyse Resule ne vahyedildiğine bir bakalım.

Resule ne vahyedildi ?

“De ki: “Hakikatin en güvenilir şahidi kimdir?” De ki: “Allah benim ile sizin aranızda şahittir; ve bu Kuran bana vahyedildi ki o’na dayanarak sizi ve o’nun ulaşabileceği herkesi uyarayabileyim”. Siz, Allahtan başka ilahların olduğuna gerçekten şahitlik yapabilir misiniz? De ki: “Ben (böyle) bir şahitlik yapmam!” De ki: “O, tek Allaktır; ve bakın, sizin yaptığınız gibi, Allahtan başka şeylere ilahlık yakıştırmak benden uzak olsun!” (En’am/6. 19)

Bu ayet bize ,Allah’ın Resulu’ne açık bir şekilde Kur’an’ın vahyedildiğini göstermektedir. Direkt kitabın ismi ve Nebi’nin kendisi anılarak “Kur’an bana vahyedildi.” denilmektedir. İnsanları onunla(Kur’an ile) uyarmak Resulün görevidir. Kendisine vahyedilen ile uyarmak bir önceki başlıktaki Ahkaf S. 9. Ayetinde geçmektedir. Yani Resul kendisine vahyedilen Kur’an’a Nebi Muhammed olarak ‘uyarım’ demektedir.

“Biz bu Kur’an’ı vahyederek kıssaların (geçmiş milletlere ait haberlerin) en güzelini sana anlatacağız. Şu bir gerçek ki daha önce sen (bunları) bilmeyenlerdendin.” (Yusuf/12. 3)

Bu ayette de Kur'an'ın vahyedildiği ve vahyedilenler içinde kıssaların olduğu(yusuf kıssası gibi) ve Nebinin bu olaylardan haberi olmadığı ortaya konulmaktadır. Kıssaların Kur'an da geçen haberleri gerçektir. Rivayetlerle gelenler ise sadece zan (kesin olmayan bilgi) , beşeri aktarımlar ve uydurmalarından başka bir şey değildir. Kıssalar hakkında Resule vahyedilenler Kur'anda bahsi geçenlerdir. Resulün vahiy öncesinde Kur'an dışı bilgi kaynaklarından duymak suretiyle bu anlatılanlar hakkında bilgisi yoktur.

“(Resûlüm!) Biz sana işte bu şekilde Arapça bir Kur'an vahyettik ki (bütün) şehirlerin anası (merkezi olan Mekke şehri sakinleri)ni ve etrafında bulunanları uyarasın ve (onları) hakkında hiç şüphe olmayan o toplanma günü(nün dehşeti)ne karşı korkutasın. (O gün toplananlardan) bir kısmı cennette, bir kısmı da cılgın alevdedir.” (Şura/42. 7)

Bu ayette de vahyedilen Kur'an'ın arapça olduğu açık ve net bir şekilde ortaya konulmaktadır. Niçin arapça? Mekke toplumu arap ırkından ve dilleri arapça olduğu içindir. Başka bir dil ile onları uyarması, inandırması çok zordur ve kimse dinlemez çünkü anlamayacaklardır. O zaman içinde Arapça kelimeler geçmeyen yabancı, bilinmeyen kelimeler içeren sözlerin Nebiye ait olması mümkün değildir.

“(Resûlüm! İndirdiğimiz) Kitab'da sana önceki (ilâhî kitapların asılları)nı tasdik edici olarak vahyettiklerimiz, gerçeğin ta kendisidir. Şüphesiz ki Allah, kullarından hakkıyla haberi olan, (her şeyi) görendir.” (Fatır/35. 31)

Bu ayette de Resule Kur'an yerine 'indirilen kitap' kelimesi kullanılmış ve önceki Resullere gönderilenleri tasdik eden, onaylayan vahiyler vahyedildiği bildirilmektedir. Hak, tüm Resullere gönderilen vahiydir. Geçmişteki kitapları onaylaması benzer aynı hükümlerin olduğuna işarettir. Namaz, oruç, hac, kurban, infak, ghusul, abdest, nikah vb. emirler almasıdır. Yani Muhammed'le başlayan bir İslam dini değil, Adem(as)'dan bugüne kadar var olan İslam dininin son halini alması anlamındadır.

“(Ey Muhammed!) Böylece seni, kendisinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği (son Nebi olarak) bir ümmete gönderdik ki sana vahyettiğimizi onlara okuyasın/tilavet edesin. Çünkü onlar Rahmân'ı inkâr ederler. De ki: “O benim Rabbimdir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Ben ancak O'na dayanıp güvendim. Sonra yönelişim de ancak O'nadır.” (Ra'd/13. 30)

Bu ayet çok önemli bir noktayı ortaya koyuyor. Bunu çok iyi anlamamız gerekmektedir. Bu ümmete gelen son Nebi kendisine vahyedileni tilavet etmek zorundadır.Tilavet etmediği şey, Allah'ın vahyettiği vahiy değildir. Diğer ayete de bakalım.

“(Resûlüm!) Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedilenleri oku/tilavet et. O'nun kelimelerini/sözlerini değiştirecek kimse yoktur. O'ndan başka da asla sığınılacak (bir mercî) bulamazsın.” (Kehf/18. 27)

İşte bu ayet vahyedilenlerin tilavet edilmesi gerektiğini ve tilavet edilen şeyin çok önemli bir özelliğini açıklamaktadır. Vahyedilen ve tilavet edilen vahyin kelimeleri değiştirilemez. Kelimeleri değiştirilen, eksiltilen cümleler vahiy olamaz. Kur'an; tilavet edilmeyen vahiyden hiç ama hiç bahsetmez. Çünkü Resulün/Elçinin vahyi tilavet etmemesi düşünülemez. Resul'un Vahyin kelimelerini değiştirmesi söz konusu değildir.Kur'an bahse konu değiştirme talebinin müşriklerden geldiğini bildirir. (Bkz.Yunus/10. 15,16)

Allah'ın Resulu Muhammed (as)'a vahyedilen ve O'nunda tilavet ettiği vahiy, Kur'an dan başka bir şey değildir. Bu Kur'an tilavet edilmiş, hafızlara ezberlettirilmiş, katiplere yazdırılmış ve kelimeleri değiştirilmeden günümüze kadarda Allah'ın bu üçlü koruma mekanizmasıyla gelmiştir.

Kur'an'daki Nebi'ye bazı uyarıları nasıl anlamalı ?

“Belki Sen, (müşriklerin:) “O'na bir hazine indirilmeli veya beraberinde bir melek gelmeli değil miydi?” demelerinden dolayı göğsün daralarak sana vahyolunanın bir kısmını (duyurmayı) neredeyse terk edecektin. (Şunu bil ki) sen ancak (Allah'ın azabına karşı) bir uyarıcısın. Allah ise her şeye hakkıyla vekildir (onların cezasını O verecektir).” (Hud/11. 12)

Bu ayet Nebi'nin kendisine vahyedilenin az bir kısmını bile terk etmemesi elçiliğini eksiksiz yapması için uyarı da bulunmaktadır. Yaşadıkları karşısında vahyedilenin bir kısmını neredeyse tebliğden vazgeçme durumu meydana gelmeden Rabbim hemen müdahale ediyor. Dikkat etmemiz gereken nokta, Resul'ün kendisine vahyedilen ne varsa bunu herkese vahyetmek, tilavet etmek zorunda olduğu gerçeğidir. Bu noktayı unutmayalım.

“Onlar, bize karşı sana vahyettiğimiz şeyden başka bir şey uydurman için az kalsın seni fitneye düşürecekler (kendi uydurdıkları bazı kuralları sana kabul ettirecekler) ve o takdirde seni dost edineceklerdi.” (İsra/17. 73)

Bu ayette vahyedilen dışında başka şeyi söylemek yasaklanmakta ve bu bir fitne olarak nitelenmektedir. Rabbimiz Nebi'nin elçilik yaparken az kalsın meydana gelecek meyline anında müdahale ediyor. Günümüzde vahyedileni gizleyenlerin, çarpıtanların vay haline. Vahye uygun olmayan, uydurma, başka kültür ve dinlerden İslama sokulan bâtil her ne söz varsa reddedilmelidir. Bu yüzden Nebi hayatta iken bunu yaptıramayanların çocukları, torunları Nebi adına vahye ters birçok söz uydurdular. Esasen Nebi Muhammed (as) vahye uygun olmayan söz söylemez, söylememiştir. Nebi'nin sözlü veya fiili hataları hemen vahiyle uyarılarak düzeltimiştir.

“Andolsun ki biz dilersek, sana vahyettiğimizi giderir (senin hâfızandan siler)iz. Sonra bize karşı, bu hususta kendine bir vekil (yardımcı) da bulamazsın.” (İsra/17. 86)

Bu ayette Resulü Resül yapan kendisine vahyediliyor olması gerçeği hatırlatılıyor ve vahyedilen bir an da hafızadan silinebilir ve buna kimse engel olamaz. Rabbim dilersek demiş ama dilememiş Resule vahyedilen ne varsa bize kadar gelmiştir. Resul olarak “Unuttum, hatırlamıyorum, galiba, sanırım” şeklinde bir vahiy tilavet ettiği olmamıştır.

“Öyleyse sana vahyedilene sınıksı sarıl; çünkü sen dosdoğru bir yoldasın;” (Zuhruf/43. 43)

Bu son ayette uyarılardan sonra Nebinin vahyedilene sınıksı sarılması emredilmektedir. Çünkü vahiy doğru yola götürür. Vahyedilene ters yol gösterici bilgiler dalaletle sürükler. Vahiyden uzaklaşan, vahyi Mehcur bırakan “ümme” dosdoğru yoldan sapmıştır. Bu yüzden kendisini bu ümmete nispet edenler zillet içinde bir hayat yaşamaktadır. Asrı saadeti yaşayan o ümmetin tekrar ikamesi/ayağa kalkması için vahyedilen Kur'an'a sınıksı sarılarak o'nu tertil üzere tilavet ederek, hayata geçirmelidir. O zaman izzet ve galibiyet elde edilir.

Vahyedilen gayb haberleri

“Sana (şimdi) vahyettiğimiz bilinmedik, gayb haberlerindendir: zira, hangisinin Meryem'in hamisi olacağını kur'a ile belirlediklerinde sen onlarla birlikte değildin, ve (o konuda) birbirleriyle çekiştiklerinde yanlarında yoktun.” (Ali imran/3. 44)

Bu ayet Nebi Muhammed'in bilmediği, geçmişe yönelik haberlere Rabbimiz gayb haberleri demektedir. Gaybı Rabbimiz vahiyle bildirmektedir. Vahiy harici geçmişe yönelik gayb haberleri israiliyat bilgileridir. Adem, Nuh, Meryem, İsa, Musa ile ilgili bir çok bilgi bu türdendir.

“Bütün bunlar (ey Muhammed,) sana vahyettiğimiz bilinmedik, gayb haberlerindendir ki onları ne Sen ne de soydaşların bundan önce (bu haliyle ve tam olarak) bilmiyordunuz. Öyleyse, Sen de artık (Nuh gibi) sabırlı ol. Çünkü, unutma ki, gelecek, mutlaka, Allah'a karşı sorumluluk bilincine sahip olanlardan yana olacaktır!” (Hud/11. 49)

Bu ayette son Nebi'den önceki Resuller ve yaşadıkları ile ilgili verilen bilgilerin gayb haberlerinden olduğu ve Resul'ün bu yaşananlar hakkında hiç bir bilgi sahibi olmadığı belirtilmektedir. Şimdi kah israiliyat kaynaklı, kah tefsir ve hadis kitaplarında yazan Nebilerle ilgili rivayetleri varın siz değerlendirin.

"(Ey Nebi!) sana böylece vahyettiklerimiz senin önceden bilmediğin, gayb haberlerdendir; çünkü yapacak oldukları işe karar verdikleri ve tuzaklarını kurdukları zaman sen Yusuf'un kardeşlerinin yanında değildin." (Yusuf/12. 102)

Bu ayette anlatılan Yusuf kıssası içinde gayb haberleri denilmekte ve Nebi'nin bu kıssa hakkında bilgi sahibi olmadığı ortaya konulmaktadır. Zaten Ümmi Nebi Resul olan biri ,geçmişte yaşayan Nebiler ve hayatları ile ilgili vahyedilenin dışında uzun uzun bilgiler içeren sözler anlatamaz.

Buraya kadar anlattıklarımızı maddeler haline getirirecek olursak;

- 1)Vahiy kelimesinin bir sözlük ve bir terim anlamı vardır.
- 2)Allah beşer ile üç şekilde konuşur. vahiy ,hicap/perde arkasından seslenerek , Resul/elçi vasıtası ile
- 3)Melek Resul ile insan Resule vahyedilen Allah'ın kelamı vahiydir.
- 4)Sözlük anlamı nedeniyle Allah dışındaki varlıklarda vahyedebilir.
- 5)Muhammed(as)'a vahyedilen arapça olarak tilavet edilen Kur'andır.
- 6)Muhammed(as) kendisine vahyedilen Kur'an'a uyar, ittiba eder.
- 7)Muhammed(as) kendisine vahyedileni gizleyemez, değiştiremez, uyduramaz.
- 8)Allah'ın Resulu'nün vahiy olarak tilavet ettiği Kur'an dışında vahiy değeri olan hiçbir söz yoktur.

EK-3:KUR'AN'DA TAĞÜT KAVRAMI

Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları aşanlar, kendilerini müstağni/kendine yeten , ayrıcalıklı, farklı, yeterli görmeleri sonucu azmaktadır. Bu başlangıçla kişi kendisine imtihan için verilenler ile kendini farklı,kendine yeterli başka şeye muhtaç olmayan biri olarak görmeye başlar. İlim, para, mal, makam, mevki, güzellik, güç-kuvvet, zekâ, evlat, aşiret /kavim, özel bir yetenek vb. gibi verilenlerin bir imtihan için verildiğini unutarak bunları kendisinin,bilgisi, çabası ve gayreti ile kazandığını elde ettiğini ve bunlarla kendi kendisine yetebileceğini veya seçilmiş, seçkin biri olduğuna inanarak kendini diğer insanlardan ayırmaya ve onlara yukardan bakmaya başlar.

İşte bu başlangıç; kişiyi daha da ileri giderek yaratıcı yüce varlığa ait olan özelliklere, yetkilere sahip olmaya, sahiplenmeye doğru götürmektedir. Bu insanın azgınlaşmadaki en üst noktasıdır ki Rabbimiz ayetlerinde kendi isminin karşıtı/ zıddı olarak kullanmaktadır. Bakara/2. 256'da *"...Artık kim, **tâğûtu** tanımayıp da **Allah'a** iman ederse..."* Bakara/2. 257'de *" **Allah**, iman edenlerin dostu ve yardımcısıdır; onları karanlıklarından aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin dostları da **tâğûttur** ki o da onları aydınlıktan çıkarır karanlıklara (sokar)..."* Nisa/4. 76'da *"İman edenler **Allah** yolunda savaşırlar. Küfre sapanlar da **tâğût**(u ayakta tutma) uğrunda savaş verirler..."*

Bu bahsettiklerimizi somut örneklerle daha iyi anlamlandırmaya çalışalım. Öncelikle tâğüt tarifine girenleri şöyle bir gruplandırırsak konuyu daha somut anlamış oluruz.

- 1)Siyasal Tâğüt,
- 2)Kapital Tâğüt,
- 3)Fikirsel Tâğüt,
- 4)Sosyal-Kültürel Tâğüt,

5)Dinsel Tâğut.

Siyasal Tâğut(Tuğyan)

İslam dışında kalan cahiliye yönetimini elinde tutan, halkı idare eden, yöneten sınıf ve bu yönetimde onlara destek olan askeri ve bürokratik unsurlarında yer aldığı genel yapıdır. Günümüzde bu yapılanma kendisini yasama, yürütme ve yargı üçlüsü olarak nitelendirmektedir.

Bu kişiler Allah'ın hem halk için hem de kendileri için çizdiği sınırları aşarak hem halk için hem de kendileri için yeni sınırlar, yeni bâtil bir din/nizam belirlemeye kalkarak azgınlaşırlar. Bu konuda kendilerini daha zeki daha güçlü, yetkin ve yeterli görürler. Allah'ın iradesi yerine halkın iradesi diyerek aslında elde ettikleri yetkilerle hem halklarına hem de kendilerine zulmederler.

Yasama yetkisine sahip olanlar Allah'ın helal ve haramlarını dikkate almadan arzularına, çıkarlarına ya da halkın arzularına göre kanun, yasa, hüküm koyarlar. Geçmişte Mekke müşriklerinin yaptığı gibi.

O günün Mekkesi atalar dinini takip eden, nüfuzlu, söz sahibi kabilelerin egemenliğindeydi. Dar'un-nedve denilen meclis; bugünkü cahiliye meclisleri gibi bir meclisti. Her kabilede genelde 40 yaş üstü olanlardan birer temsilci bu mecliste aşiretlerini temsil ederlerdi. Nebi Muhammed(as)'ın kureyş kabilesi de mecliste bazı görevlere/bakanlıklara sahip idi. Ebubekir(r.a) Müslim olmadan önce ticari malların kontrolü (nizaret), Ömer(r.a) Müslim olmadan önce dışişleri(sifaret) görevlerindeydi. Önemli bir tespit yaparsak eğer; Nebi Muhammed (as) o mecliste aşiretini temsilen görev almamış, Ebubekir ve Ömer de Müslim olduktan sonra o görevlere devam etmemişlerdir.

Kur'an'da Rabbimiz Egemen/Hâkim olan Mekke müşriklerinin koyduğu, verdiği birkaç hükmü, yasayı ayetlerinde bakın nasıl eleştiriyor?

Helal/serbest ve haram/yasak belirleme ile ilgili,

“Onlar, (boş) zanlarına göre: “bu hayvanlar ve ekinler haramdır. Onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez, birtakım hayvanların sırtları(na binmek veya yük vurmak) da haramdır.” dediler. Birtakım hayvanlar da vardır ki (Allah emrediyor diye) O'na iftira ederek, üzerine Allah'ın ismini anmazlar (besmelesiz keser veya öldürürler). O da, onları iftira ettikleri şeyler yüzünden cezalandıracaktır.”(En'âm/6. 138)

“De ki: “Baksanıza, Allah size rızık olarak ne indirdi ise siz ondan (kimini) haram ve (kimini) helal yaptınız.” De ki: “Bu hususta Allah mı size izin verdi, yoksa siz Allah'a iftira mı ediyorsunuz?” (Yunus/10. 59)

Miras hukuku ile ilgili, *“Yine dediler ki: “Bu hayvanların karnındakiler (canlı doğarsa) erkeklerimize helal, kadınlarımıza haramdır. Eğer ölü (doğar) ise hepsi on(u yeme)de ortaktırlar.” Allah onlara, böyle nitelendirip ayırt etmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz ki O, mutlak ilim ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.”(En'âm/6. 139)*

“Artık kim bundan sonra da (haram ve helal hakkında) Allah adına yalan uydurursa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.”(Ali İmran/3. 94)

Mekke müşriklerinin Allah'ın hükümleri yerine kendi arzu ve çıkarlarına göre hükümler ve yasalar belirlemesi kabul edilememekte ve bu koyulan hükümler adaleti ortadan kaldırdığı içinde zulüm olarak nitelendirilmektedir.

Günümüzde ise hem müşrikler hem de kendisini kitaba nispet edenler, hükmetme, yasa koyma yetkisini daha da kurumlaştırdılar, din hali olan beşeri ideolojiler ile bunu bir sistem haline getirdiler. Demokrasi de olduğu üzere; ‘Hâkimiyet bilakayd-u şart milletindir.’ Günümüzdeki kullanım hali olan; ‘Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir.’ Sözü ile hükmetme, yasa koyma yetkisi millete, halka verilmiştir. Millet/halk adına da bu yetki meclisteki milletvekillerine verilmiştir. Bu yetki yasama yani yasa yapma/ hüküm koyma, insanların nasıl yaşayacakları ile ilgili kararları belirleme. Bu sistemde kurulan ve seçimde

gelen hüküm(et) yürütme görevini sürdürmektedir. Millet/halk kendisi adına hüküm, yasa koyması için birilerine vekâlet vermektedir. Asıl olan Milleti teşkil eden vatandaşdır. Vekillere verilen vekâlet ile millet/halk adına kararlar alınmaktadır ve alınan kararlar da ana ölçü/ din demokrasidir. Demokrasi diğer beşeri ideolojiler gibi bâtıl bir dindir/nizamdır.

Seçilen vekillerin İslamın hükümlerine aykırı aldığı bazı kararlar/hükümler nelerdir bir bakalım.

İçki üretmek, içmek, almak satmak serbest (helal)

Kumar ve Şans oyunları oynamak oynatmak (devlet eliyle ve izniyle) serbest

Zina ve fuhuş (resmi olarak) işlemek serbest

Faiz ve tefecilik (faktöring) serbest

Domuz eti almak,satmak serbest

Çıplaklık, Homoseksüellik serbest, Lezbiyenlere koruma hakkı tanımak

Hırsızlık, adam öldürme ile ilgili ceza hukuku, miras hukuku gibi Allah'ın hükümlerine karşı/zıt birçok hüküm vermektedirler. Bunlara benzer birçok helaller-haramlar...Bu haddini aşanlara Rabbimiz ne diyor?

“Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği şeyleri(zina, içki, kumar, faiz), dinde(yaşamlarında, hayatlarında) kendilerine meşru(helal) sayıp/hüküm koyan (Allah'a karşılık edindikleri) ortakları mı var? Eğer (azabın kıyamet gününe ertelenmesine dair) O'nun sözü (hükmü) kesin olmasaydı, onların aralarında (dünyada), elbet hüküm veril(ir, işleri bitiril)irdi. Şüphesiz zalimler için pek acıklı bir azap vardır.”(Şura/42. 21)

Bu vekiller ve onları seçen kendisi asıl olan halk, ahirette karşılaştıklarında birbirlerine *“(Dünyada İslâm'a uymayan işlerde kendilerine uyan kimseler, o uydukları ve yolunu takip ettiklerine:)) “Doğrusu siz, bize sağdan (muhafazakar/dindar/güzel dünyalıklar) gelirdiniz /bizi yanıltırdınız. (Kendilerine uyulanlar da) derler ki: “Hayır! Siz zaten inanan kimseler değildiniz. Hem bizim, sizin üzerinizde bir otoritemiz, baskımız da yoktu.(siz bizi seçtiniz/özgür iradeniz ile oy verdiniz) Zaten siz sapık ve azgın bir toplum idiniz! Ama artık Rabbimizin sözü (azabı) üzerimize hak oldu. (Artık) şüphesiz biz (azabı) tadacağız! (Evet) biz de sizi yoldan çıkardık/azdırdık. Çünkü biz zaten yoldan çıkan/azgın kimselerdik (sadece oy vererek bizde bu hayatı istedik). Şüphesiz onlar, o gün, azapta ortaklırlar.”(Saffat/37. 28-33)*

Bu cahili sistemde yürütme yetkisine sahip olanlar bu yasaların/kanunların/hükümlerin uygulanması ve kontrolü görevini yürütürler. Bu azgınlığın ayakta kalması, bataklığın devam etmesi için çalışırlar. Bu sisteme ortak-şirk koşulmasını kesinlikle kabul etmezler. Buna yeltenen olursa kendi belirledikleri ceza sisteminde en ağır şekilde cezalandırırlar. 2016'da paralel bir devlet yapılanması olan fetö ve başlarına gelenler ortadadır. Kaçak kumar, at yarışı piyango ve iddaa oyunu oynatılması, kaçak sigara,kaçak içki üretilmesi satılması ve alınması, kendi koydukları yasaların çiğnenmesi olarak suç sayılır. Ancak bu sayılanları siyasal tağut, devlet ya da onların yetki verdikleri kimseler eliyle işlenmesi suç sayılmaz. Yasal olması yani demokrasi dinine göre meşru sayılması, helal olması gereklidir.

Aslında kendisine ortaklı kabul etmeyen bu tâğut, Allah'ın mülkünde O'nun verdikleri ile O'na ortak koştüğunda çok iyi bilmektedir. Allah'ın meşru dediği ya da gayrı meşru dediği ne varsa hepsinin tersini yapan, kaçak değil aleni olarak hem de bu konuda kendisini yetkin ve yeterli gören en azgını, bu tağuttur.

Bu tağutta yargı yetkisini elinde tutanlarda bu yasaları, kanunları, hükümleri çiğneyenlere, sınırlarını aşanlara, tehlike arz edenlere cezai hüküm verenlerdir. Allah'ın hükümleri ile değil siyasal tağutun yasama unsurunun hükümleri ile ceza verirler. İçki içmenin, resmi olarak satmanın, zina etmenin, resmi genelev açmanın, kumar oynamanın-oynatmanın hiçbir cezası yoktur. Çünkü bunlar bu sistemde helallerdir. Kendi çizdikleri sınırlar aşılmadığı sürece sorun yoktur. Allah'ın sınırlarını ikame etmek için çalışanları, kendi sistemleri için tehlike görerek onları ülkenin, devletin bölünmez bütünlüğü için tehdit sınıfına sokarak cezalandırmaktadırlar. Hatta Allah ve resulü ile alay etmek, hakaret etmek fikir özgürlüğü içinde

değerlendirilirken, kurucu liderleri için yapılan en ufak eleştiri ve gerçeklerin bile dile getirilmesine tahammül etmemektedirler. Bu liderin haklarını bir yasayla koruma altına almışlardır.

“Sana indirilen (Kur'an'a) ve senden önce indirilene (kitaplara) (sözde) inandıklarını iddia edenleri görmedin mi? Kendilerine o'nu inkâr (ve red) etmeleri emredildiği halde yine de tâğûtta (Allah'ın hükümleriyle hükmetmeyenler tarafından) muhakeme olmak (yargılanmak) isterler. Zaten şeytan da onları (böylece hidayetten) uzak bir sapıklıkla büsbütün saptırmak ister.”(Nisa/4. 60) ayeti bize, bu hükmeden/yürütme yapan tâğutu net bir şekilde tanıtmaktadır. Bir tarafta Allah'ın hükmü diğer tarafta siyasal tâğutun hükmü var iken Allah'ın hükmünü terk eden o tâğutları seçen “tâği”lere bir uyarı ve hatırlatmadır.

Siyasal tağut bazen laik, bazen kemalist bazen milliyetçi bazen muhafazakâr bazen demokrat olabilmektedir. Şu bulunduğumuz zaman diliminde tüm devletler siyasal tağutlar tarafından yönetilmektedir. Baş tağutlar bu ülkeleri yönetmektedir. Bazı ülkelerde baş tağutlar namaz kılan, oruç tutan, hacca giden seçilen biri olabilmekte ve hatta bunları seçen halk atalarından gelen geleneksel İslam anlayışına sahip kişiler olarak imani bir meseleymiş gibi bu tağutu bir kurtarıcı olarak kabul etmektedir.

Kapital Tâğut (Tuğyan)

Bulundukları toplumda maddi güç, sermaye sahiplerinden oluşan grubun adıdır. Bu sermaye sahipleri halkı ve kâinatı kendi arzu ve çıkarları için; sınır tanımaksızın, şımarık, kendini üstün gören bir şekilde kullanan, sömüren kişilerdir. Kendi çıkarları için tüm değerleri ve hangi ahlaki değer olursa olsun çığnemekten çekinmeyen kişilerdir. Kendilerini ayrıcalıklı, farklı ve üstün gören bu şımarık, küstah sınıf diğer insanları kendilerine hizmet eden köleler olarak görürler.

Ticaretlerinde, amellerinde Allah'ın sınırlarını çiğnedikleri gibi insanları da bu yönde yönlendirerek sermayelerini korumuşlardır. Siyasal tağutlara verdikleri desteklerle halkı kandırıp sermayelerine sermaye katmışlardır. Kendilerince seçkinler, seçilmişler kulübü/derneği/vakfı adı altında örgütlenerek daha fazla insanı ve kâinatı sömürme projeleri yaparlar. Değişik toplumlarda kendileri gibi olan sermaye sahipleri ile dünyayı nasıl daha çok sömüreceklerinin planlarını yaparlar.

Bunların sabit bir dini, milleti, toprağı yoktur. Bunlar her dine her millete her toprağı sermayeleri ile girip daha çok sermaye kazanmak için oraları sömürürler. Bunları yaparken de diğer sınıflar olan; siyasi,fikri ve dinsel tağutlara destek vererek veya ortak hareket ederek bunu yaparlar.

Kapital olarak tağut daha çok zengin olurken diğer insanlar köle gibi bunlara daha çok kazandırmak için çalışırlar. Bu köleler kazandığı ile onların mallarını satın alarak onlardan kazandıklarını bu yolla yine onlara geri verirler. Kapital tağutların en tehlikeli olanları ise bankalar, silah tüccarları ve ilaç firmalarıdır.

Bankalar ile insanların elinde tuttukları değerli altın ve paraları alarak, başka insanlara kredi adı altında faizle para vererek beslenirler. Paradan para kazanmak hem de başkalarının paralarından para kazanarak bir sülük gibi insanlığın kanını emerler. İnsanların durumları, şartları, fakirlikleri, acizlikleri onlar için hiç mi hiç önemli değildir. Önemli olan kurdukları bankaların kazancıdır. Kur'an'a göre Allah ve O'nun Resulüne savaş açmak olan faizle alış veriş yaptırmak bunların en önemli kazançlarıdır (Bkz.Bakara-279). Tabi ki bu banka sahipleri sermayelerini sadece bu alanda değil daha birçok alanda kullanmaktadırlar.

Hatta atalarından gelen geleneksel İslam anlayışına sahip halkı olan ülkelerde bu bankalara destek verilmekte, namaz kılanlar bu bankalardan ev, araç, ihtiyaç kredisi çekebilmekte, kredi kartı, özel sigorta hizmetleri alabilmektedirler. Hatta bu halkın başında muhafazakar siyasal tağut kendilerine ait bankaları “bismillah” diyerek açıp, kazançları çok olunca “elhamdulillah” diyebilmektedir. Bankaların bu siyasal tağut döneminde ne kadar çok para kazandıklarını görmek için istatistiklere bakılsa konu net anlaşılır.

Silah tüccarları, daha çok silah satmak için kavgalar, entrikalar, sıcak - soğuk savaşlar çıkararak daha çok kazanmaktadırlar. Savaşı çıkarmak için hiçbir sebep yoksa sebep çıkarmak, satın aldıkları yerli işbirlikçiler ile

kavgalar, problemler çıkartmak bunların ticari hamleleridir. Çünkü savaş olmazsa bunlar batarlar. Batmamak için kaç bin insanın öldüğü, yaralandığı, sakatlandığı bunlar için hiç ama hiç önemli değildir.

Siyasal tağut sisteminde bürokratik ve askeri bölümde kapital tağuta hizmet edecek, satın alınacak birçok kişi zaten rahatlıkla bulabiliyor. Savaş olmasa da soğuk savaş, tatbikatlar, savaş tehditleri ile yine satışa devam ederler ama bunlar, onların sadece ufak tefek masraflarını karşılar. Asıl kazançları uzun süreli savaşlardır. Ne kadar çok kazandıklarını görmek için çevremize bakmamız yeterlidir. İnsanın canını yok sayan kanla beslenen bu sermaye sahipleri tek başlarına değil diğer sermaye sahipleri ve siyasal tağut ile birlikte ellerini kana bularlar.

İlaç firmalarının insanlık için ümit veren bir hizmet yaptıkları sanılsa da bu sermaye sahipleri aynen silah tüccarları gibi daha çok ilaç satabilmek için yeni yeni hastalıklar üretmekte ve bu hastalıkların ilaçlarını satarak kazançlarını arttırmaktadırlar.(İstisnalar hariç) İlaç firmalarının ürünlerini hastaneler de pazarlayan satıcılar ve doktorlar ağı ile sermayelerine sermaye katmaktadırlar.

Bunlar gibi kurumsal adı altında Allah'ın sınırlarını çiğneyerek faaliyette bulunan küresel ve yerel sermaye grupları da kapital tağut tanımı içinde yer almaktadır. Kur'an da bu grup **"mütref"** adı altında anılmaktadır. Bu grup ayrıca daha genel olan Kur'an da **"mel'e"** denen grubunda bir üyesidir. Bu iki kavrama Kur'an dan bakarsanız konuyu daha iyi anlamış olursunuz.

Fikirsal Tağut(Tuğyan)

Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları aşan kişi veya kişilere fikirsal anlamda destek veren grubun adıdır. Bu grupta akademisyenler, yazarlar, hatipler, (sözde) aydınlar, düşünce kuruluşları(think tank), uzmanlar bulunmaktadır. Bu kişiler sözleri, yazıları ve davranışları ile İslam dışı fikir ve düşüncelerini insanlara aşılama ve kabullendirmek için çalışırlar. İslam'a karşı fikirsal olarak kurdukları beşeri dinin temellerini ve ilkelerini belirlerler.

Eskiden aristokratlar, şairler, edipler, hatipler bu işleri yaparken şimdi bu saha daha profesyonel ve uzman düşünce kuruluşları altında yapılmaktadır. Gündem değiştirmek, gündem belirlemek, anayasaları halka kabullendirmek, ulusal, milli duyguları canlı tutmak, siyasal tağutun yönlendirmesi ve kapital olarak tağutluk yapanların maddi destekleri ile onların faaliyetlerini meşrulaştırmak, desteklemek, ahlaksızlıkları normal özgürlük olarak sunmak, Allah'ı ve ahireti inkârı bilimsel değerlendirmeler olarak göstermek gibi bir toplumu yozlaştırmaya yönelik faaliyetlerde bulunurlar.

Bu fikirsal tağutlar halkı, göbek kaşıyan cahiller olarak görmekte ve en iyiyi, en doğruyu, en güzeli kendilerinin bileceğini ve anlayacağını iddia ederler. Kendilerince veya destekçilerince uygun gördükleri yasaların, kanunların, hükümlerin uygulanmasını, kabullenilmesini fikirsal söz, yazı ve eylemleri ile halka sunarlar. Hatta 'Allah'ın kendilerine bu akli kendi yaşam biçimlerini belirlemek için verdiğinin' iddiasında bulunarak kendilerini ve halkı kandırırlar. Oysa Kur'an akletmenin, akli kullanmanın ilk şartı olarak doğru bilgiyle olması gerektiğini ve bu doğru bilginin de vahiy olduğunu bize öğretmektedir. Ama bu tağutlar Allah'ın kitabının tarihte kaldığını o döneme ait bir yaşam modeli sunduğunu 21.yüzyılda sözde daha çağdaş hayat modelleri yani din oluşturmak gerektiğini savunurlar.

Tüm zamanların ve geleceğin tek Hâkimi Allah'tır. Yarına hâkim olamayanlar insanlığın yarını için hüküm, yasa, hayat biçimi belirlemekten çekinmemekte kendilerini bu konuda yetkin ve yetkili görmektedirler. Ama siyasal tağut değiştikçe veya kapital tağutun çıkarları değiştikçe bunların ortaya attıkları sözler, yazılar ve eylemler hep değişmektedir. Çünkü onlar seçkin, seçilmiş sınıfta kendilerini görmekte ve o sınıf sadece kendilerinden oluşmadığından ortak yaşam biçimlerini korumak için ortak hareket etmek zorunda kalmaktadırlar *"Onlar hâlâ Kur'an'ı gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından (gönderilmiş) olsaydı, elbette içinde birçok çelişki bulurlardı."*(Nisa suresi-86) Bu ayet Allah tarafından insanlığa sunulan Kur'an'ın ortaya koyduğu hükümlerin dışında kalan tüm beşeri

fikir , düşünce ve anayasa kitaplarının, içinde çelişkiler barındırdıklarını ve bu yüzden hep yamalı bohça misali yeni yamalara ve değiştirilmeye muhtaç olduklarını ortaya koyar.

İşte bu sınıftakiler Kur'an da **"mel'e"** diye tabir edilen ve Allah ve Resullerine savaş açmış grubun bir üyesidirler. Allah'ın sınırları yerine (azınlık olan) kendi arzu ve isteklerine uygun yaşam biçimi modelini oluşturmak ve korumak için fikirsel anlamda Allah'ın dinine karşı sözleri ile, kalemleri ile, eylemleri ile mücadele veririler.

Sosyal-Kültürel Tâğut(Tuğyan)

Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları kendi akıllarınca değiştirerek yeni din yani yaşam biçimi oluşturanlar, bu yaşam biçimini toplum da uygulayacak ve öğretecek yeni aktörlere ihtiyaç duyar. İşte bu yeni aktörler sosyal-kültürel tağut grubunu oluştururlar. Başını açan ilk kadın, soyunan ilk kadın, dünya güzeli seçilen kendine sözde Müslim diyen ilk kadın, meclise başörtülü giren ilk kadın vb. sahte özgürlük alanları açarak kadınları yoldan çıkarmak için yapılan ilk faaliyetler ile örnek modeller üretirler.

Özellikle günümüzde medya, görsellik ve sanal âlem ile bu tağut çok daha fazla güçlü çalışmaktadır. İnsanların evlerine, ceplerine, hayatlarının her alanına girerek kendi yaşam biçimlerini, ideolojilerini, fikirlerini toplumdaki sanatçılar, artistler, film-dizi yıldızları, futbolcular, komedyenler, medyatik kişiler ile halka kabullendirir ve iletirler.

Bu grupta faaliyette bulunanlar medyayı yani görsel alanı çok iyi kullanmakta halkı istedikleri algıya, yönelime sürükleyebilmektedirler. Hatta en basitinden, hiç ihtiyaç olmadığı halde bir reklam filmi ile bir ürünü izleyiciye aldırabilmektedirler. Düşünün bunu bir ürün ile yapanlar fikirsel, kültürel alanda nasıl daha da kolay yapabilirler.

Futbol programları, evlilik programları, yarışma programları, ahlaksızlıkların diz boyuna ulaştığı özel alandaki yaşantıyı gözetleme programları, insanlarla alay eden gizli kamera programları, lezbiyen ve homoseksüelliği özendiren dizi ve filmler, kolay yoldan zengin olmaya, mafyacılığa, erkek kadın aldatmalarının normallğine, evlilik dışı ilişkilere özendiren dizi, film ve programları ile çok büyük faaliyet alanında çalışmaktadırlar.

Halka, kendi yaşam kalitelerini en güzel, en iyi yaşam kalitesi ve biçimi olduğunu göstermeye çalışarak halkın sosyal hayatını bu hale getirme ve bir kültür haline dönüştürme faaliyetinde bulunurlar. Kendi azgınlıklarını halka sunarak ortak azgınlık yani sosyal bir olgu haline getirmeye çalışırlar.

Musa'nın karşısına çıkan sihirbazlar bu gruptaydı. Günümüzde sihirbazlara en güzel benzerlik görsel medyadır. Bakın yazılı medya demiyoruz. Görsel medya, çünkü görsel medya hayatımızda bize göz boyamaları ile algılar oluşturarak insanları bir sihir gibi etkisine almakta hatta bazıları oturduğu zaman saatlerce bu görsellerin başından ayıramamaktadır. Ayrıca korkutarakta algı oluşturuyorlar. 50 yıl geriye dönersek, kemalizm gelirse, 28 Şubat gelirse, Türkiye Suriye olursa gibi söylemler ile toplumu korkutarak, toplum üzerinde algılar oluşturmaktadırlar. Hatta günümüz sihirbazları firavun'un sihirbazlarından daha usta ve hünerlidirler. Firavun'un sihirbazları hakikati gördüklerinde iman ederken günümüz sihirbazları vahyin hakikâtlarına karşın iman etmemekte direktmektedirler. Belki de bir Musa bekliyor olabilirler ama Musa'nın getirdiği hakikatleri tasdik eden Kur'an önlerinde oldukları halde hakikati görmemektedirler.

Bunlar **mel'e** grubunun birer üyesidir.

Dinsel Tâğut(Tuğyan)

Halkı diğer tağutlara boyun eğdiren en tehlikeli tağut budur. Sözde din adına hareket eden sözde din adamlarının oluşturduğu bir gruptur. Bu grupta din adına konuşmada kendilerini yetkin ve yetkili gören bu kişiler siyasal tağutun bünyesinde bir kurum olarakta faaliyette bulunduğu gibi diyanet, ilahiyat, medrese, akademisyenlerden de oluşabilmektedir. Allah'ın insanlık için çizdiği sınırları siyasal tağut'un emri

doğrultusunda bozmak, değiştirmek, tahrif etmek en önemli görevleridir. Tağut bunların desteğini almadan kendi tuğyani sistemini ayakta tutamaz. İnsanları zulümata sürükleyen bu sisteme kul köle haline getiremez.

Bu grup halk için oluşturulan yeni yaşam biçimini ve bu yaşam biçiminin ölçü ve ilkelerini İslam dini ile uyumlu hale getirmek veya çarpıtmak için fetvalar verirler. Siyasal tağut Allah'ın indirdikleri ile hükmetmezken “... Allah'ın indirdikleri ile hükmetmeyenlerin kâfirler”(Maide/5. 44) oldukları söylenmekte ve bu çelişkiyi ortadan kaldırmak için bu ayetler Yahudi ve Hristiyanlar içindir denilerek çarpıtılmaktadırlar. Siyasal tağuta itaat farz değilken “Sizden olan ulu'l-emre itaat edin” ayetini delil göstererek halk kandırılmaktadır. Bizden/Mü'minlerden olmadığı aşıkâr olan emir sahiplerine itaate çağırırlar. Zaten halk kendilerini aydınlatacak kitab olan Kur'an dan uzak oldukları için bu konuyu uzman ve yetkili olarak kabul ettiklerii bu din adamlarına yükler.

Faiz, içki, kumar, zina Kur'an da zikredilen açık haramlar oldukları halde bu işlerle uğraşan siyasal ve kapital tağutlara fetva verebilmek için tağutun karşısında Kur'an'ın değimiyle dilini ağzının etrafında yalanarak gezdiren köpek misali olan ve dinin sabitelerine takla attırmaya hazır yüzlerce din adamı vardır. Kimisi günümüzde faizin gerekliliğini, kimisi insanların demokratik bir ülke de içki içme haklarının olduğunu, kimisi iddaa, sayısal loto vb. kumarla kazanılan paranın hayırlı işlerde harcanabileceğini, kimisi de erkeklerin para karşılığında devlet kontrolünde rahatlıkla zina yapması için 'genelevler gerekli' demesi gibi az bir dünyalık menfaat için Allah'ın dinini ve ayetlerini satar, gizler, çarpıtır ve üstünü örterler.

İnsanlardan gelebilecek tehlikelerden korkarak (can, mal, evlat, rızık, makam/mevki kaybetme korkuları gibi) Allah'ın gönderdiği kitaptaki hükümleri açıklamaktan korkmakta ve dünyalık mal makam, kazanç, menfaat (iş, eş, aş, para, rahatlık,) için hakikâti gizlemektedirler.

Din adamlarının yaptıkları bu gizlemek, örtmek ile ilgili ayette, Rabbimiz onların durumlarını bize anlatmaktadır “... onları günah söz söylemekten ve haram yemekten vazgeçirselerdi ya! (Bilerek) yapmakta oldukları şey ne kötüdür!” (Maide/5. 63)

Günümüzde bu din adamlarının bir kısmı sihirbazlık görevini de ele alarak görsel olarak halkları uyutmakta, etki altına almaktadır. Bu din adamları özel gün ve gecelerde ekranlarda, programlarda yer alarak çarpık din anlayışlarını anlatmakta ve hakikâti örterek ayetleri çarpıtmaktadırlar.

Dinsel tağut'un sınırları içindeki din adamlarını şöyle sınıflandırırsak daha iyi tanımlaşır oluru.

- 1)Siyasal tağutun bir kurumunda yer alan din adamları,
- 2)Geleneksel hurafe dolu din anlayışını muhafaza eden din adamları,
- 3)Tarihselci ve Modernist din adamları.

Birinci grupta yer alanlar siyasal tağutun bir memuru olarak görev yapmakta ve o'ndan maaş almaktadırlar. Siyasal tağut'un elinde tuttuğu cami, kurs ve eğitim yerlerinde çalışmaktadırlar. Siyasal tağut'un eğilimine göre hutbelerle, vaazlarla halkı yönlendirme görevlerini yerine getirirler. “Ve yanınızdakini tasdik edici olarak indirdiğim (Kur'an'a) iman edin, o'na inanmayanların ilki siz olmayın; benim âyetlerimi az bir bedele (dünyalık bir karşılığa) satmayın ve ancak (benim emrime uygun yaşayın) ve yalnız benden (benim azabımdan) korkun!” (Bakara /2. 41) ayette geçen ve birçoğunun da gerçek anlamda bir ku'ran hafızı olmaması sebebiyle sadece ezbere bildikleri bu ayete rağmen az bir bedele Allah'ın ayetlerini satmakta ve “Hakkı (gerçeği) batıl ile bulayıp/örtüp de bile bile hakkı gizlemeyin (hakkın üstüne örttüğünüz bâtılı hak diye göstermeyin).” (Bakara/2. 42) ayetteki tespit gibi bu grup Hakkı bâtıl ile bulayıp gizlemekte, çarpıtmaktadırlar.

“Allah'ın indirdiği Kitap'tan bir şeyi gizleyip de onu (elde edeceği dünyalık) birkaç paraya satanlar var ya... İşte onlar, (gizledikleri veya suskunluklarının karşılığında aldıkları ile) karınlarına ateşten başka bir şey

doldurmayacaklar. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz, onları temize de çıkarmaz. Onlara acıklı bir azap vardır.”(Bakara/2. 174) ayetin uyarısını bu ezberciler okudukları ve bildikleri halde bile bile bunu yaparlar.

İkinci grupta yer alanlar Kur'an'ın ortaya koyduğu İslam dininin esaslarını geçmiş kültür ve dinlerin etkisinde kalarak bozmuş, değiştirmiş din adamlarının yolunu takip eden ve bu yolda onları da aşarak tahrifatı daha da arttıran sözde “din adamları”dır. En yakın zamanda bunlardan biri deşifre olmuştur. Fethullah Gülen (Fetö) olarak bilinen bu kişinin vaaz ve hutbelerindeki efsunlu /uydurma hikâyeler, sahte cennet hayalleri insanlara din diye nasıl da sunulmuştu. Cübbeli veya cübbesi diye bilinen kişilerce de birçok hurafelerle dolu din anlatanlar da; menşei tasavvuf adı altında yerleşmiş olan İslam'a aitmiş gibi pazarlanan, esasen Allah'ın hâlis dini olan İslam ile ilgisi kalmamış bir din anlatırlar. Allah, peygamber vs. tasavvurlarını Kur'an'dan almayan Tarikatların tümünde bu din adamları bulunmaktadır. Tasavvuf ile bağlantısı olan din adamlarının da çoğu böyledir. Bunları tanımak için, gizlediklerini, çarpıttıklarını öğrenmek için Allah'ın kitabını okumanız yeterlidir. ‘Siz anlamazsınız, abdestsiz kitaba dokunmayın’ diye sizi kandırma hamlelerine sakın kanmayın ve halis bir niyetle, “ikra” emri gereği anlamak amacıyla okuyun.

Üçüncü grupta yer alan din adamları ilahiyat ve akademisyenlerin içlerinden birilerinin başlattığı ve bu grubun taraftarlarından oluşmaktadır. Bunlar kendi akıllarını ölçü alarak Kur'an'ı değerlendirmeye kalkmaktadırlar. Bu gruptakiler aslında 21.yüzyılda ideolojilerini ayakta tutmak isteyen siyasal tağut ve fikirsel tağut'un birlikte yaptıkları ve başarılı oldukları, ortak bir projedir. Kur'an'ın hukuk sisteminin o dönemde kaldığını yeni hukuk sistemlerinin gerektiğini, ‘hırsızın elini kesmek çağdışı bunun yerine çağa uygun cezalar belirlenmeli’ diyerek siyasal tağut'a hizmet ederler. Modern çağ ve akıl ile Kur'an ayetlerini çarpıtmak, hükümsüz kılmak görevleridir. Tağut kavramını o dönemin din adamları ile sınırlayıp güne taşımayarak kendi tuğyanlarını gizlemektedirler. Bunlar hem demokrat/laik hem dindar takılan bir gruptur.

Tüm bu tanımlamalar ışığında ; tağut kavramının tek bir tip değil aynı eylemi yani hem kendisi azmış hem de diğer insanların azması için çalışan çok büyük bir küresel ağ/yapı olduğunu görebilmekteyiz. Hepsini ortak çalışmakta hatta dünya da BM, NATO, AB vb. gibi büyük ortaklıklar yaparak yeryüzüne tuğyanı yaymaktadırlar. Sözde İslam ordusu adı altında siyasal tağutlar tarafından kurulan ordunun başında İslam adı olması ve bu tağutların namaz kılması kimseyi aldatmamalıdır.

Son olarak tağut geçen ayetleri bu bilgiler ışığında gözden geçirerek okumaya çalışalım. İnşallah.

Nahl Suresi 36'da geçen tağut kelimesini anlamak için bir önceki ayetten alıyoruz.

“Müşrik olanlar: “Eğer Allah dileseydi, biz de babalarımız da O'ndan başka hiçbir şeye kulluk etmez ve O'nun (emri) dışında hiçbir şeyi haram kılmazdık.” dediler. Kendilerinden öncekiler de böyle yaptı. (Kendi suçlarını Allah'a yüklemek istediler.) Resullerin üzerine apaçık bir tebliğden başka (bir şey) düşer mi?” (Nahl/16. 35) ayetinde Allah'tan başkalarına boyun eğip, itaat ettikleri yani kulluk ettikleri ve Allah'ın helal kıldığını haram kılarak, Allah'a din öğretmeye kadar işi ilerlettiklerini öğreniyoruz.

*“Andolsun ki biz her ümmete: “Allah'a kulluk edin ve **tâğûttan** kaçının.” diye tebliğde bulunan bir resul gönderdik....” (Nahl/16. 36) işte bütün resuller Allah'a kulluk edilmesi ve tağuttan kaçınılması gerektiği yani tağuta boyun eğip itaat edilmemesi gerektiğini muhataplarına ulaştırmışlardır. Yani Allah'tan başka boyun eğip itaat edilen, Allah'ın helallerini haram, haramlarını helal yapanlar tağuttur. Bunlara itaat etmemek kaçınmak Müslimlerin ana görevidir. Çünkü Resullerin görevi de budur.*

*“Din(e girmede/iman etme)de zorlama yoktur. Doğruluk ile sapıklık (iman ile küfür, hak ile bâtıl) meydana çıkmıştır. Artık kim, **tâğûtu** tanımayıp da **Allah'a** iman ederse, işte o, kopması (mümkün) olmayan sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah (her şeyi) hakkıyla işitendir, bilendir.” (Bakara/2. 256)*

*“Allah, iman edenlerin dostu ve yardımcısıdır; onları (küfür, şirk, materyalizm ile her türlü “izm”lerin, bâtıl yaşantı ve zihniyetin) karanlıklarından aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin dostları da **tâğûttur** ki onlar da*

onları aydınlıktan çıkarır karanlıklara (sokar). Onlar, ateş ehlidirler; onlar orada ebedî olarak kalacaklardır.” (Bakara/2. 257)

Bu ayetler Allah’a imanın karşılığında tağutun inkârı yani tüm yönleriyle tanınmaması,yok sayılması,varlığının ve yaptığı tüm faaliyetinin üstünün örtülmesi ve Allah’ın ayetlerini örten kafirlerinde tağutun dostu olduğu açıkça bildirilmektedir. Bu yüzden Allah’a iman eden biri bu tağutları ne destekler nede velayet/vekâlet verir. Çünkü onlar Müslimlerin dostu değil ki velayet, vekâlet verilsin. Tağutu görmezden gelmek, yok saymak, üstünü örtmek Allah’a imanın bir gereğidir. Zira tağut Allaha karşı aynı suçu işliyor. O kendi zulûmatıyla Allahın nur’unun üstünü örten ,yok sayan, gizleyen bir kâfirdir.

“Kendilerine Kitap’dan bir nasip verilmiş olanları görmedin mi? Onlar, Cibî’e (kâhinlere, putlaşanlara) ve tâğûta inanıyorlar da, küfre sapanlar için: “Bunlar, iman edenlerden daha doğru yoldadır.” diyorlar.” (Nisa/4. 51) Ayeti Allah’ın kitabını okuyan ama önder kabul ettikleri siyasi lider veya din adamı tağutların peşinde giderek “Hakimiyyet kayıtsız şartsız Allah’ındır.” diyenlere karşın kâfirleri tercih edenler ve onları kâfirlere teslim edenler hakkında bir tespittir. Sahtekâr hocaların, şeyhlerin kendi düzenlerini devam ettirmek için onların sapkınlıklarını ortaya koyan vahyin inşa ettiği inananlara karşın siyasal tağut ile birlikte olmayı tercih edenlerdir.

Nisa 60’daki tağut kavramını anlamak için Nisa 59 ve 61’i de katarak okuyalım, anlayalım. İnşaAllah

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Resûl’e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de... Herhangi bir şey hakkında çekişir (anlaşamaz)sanız, eğer gerçekten Allah’a ve âhiret gününe inanıyorsanız, onu, Allah’a ve Resûlü’ne arz edin. Bu, (sizin için) daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.” (Nisa/4. 59) Ayeti Müslim’lerin Allah’ın çizdiği sınırlara itaat ve sorunlarını vahyi ölçü olarak çözmeleri emredilirken bunun aksine davrananların inkâr etmeleri, görmezden gelmeleri gereken tağutun koyduğu sınırları ve onun hukukunu mahkemesini tercih ettiklerinde sapkınlık içinde olacakları söylenmektedir.

“Sana indirilen (Kur’an’a) ve senden önce indirilen (kitaplar)a (sözde) inandıklarını iddia edenleri görmedin mi? Kendilerine o’nu inkâr (ve red) etmeleri emredildiği halde yine de tâğût’ta (Allah’ın hükümleriyle hükmetmeyenler tarafından) muhakeme olunmak (yargılanmak) isterler. Zaten şeytan da onları (böylece hidayetten) uzak bir sapıklıkla büsbütün saptırmak ister.” (Nisa/4. 60) Ayeti vahyin ölçü alındığı din olan İslamı seçenlerin; arzularına, çıkarlarına ters olduğu zaman, Allah’ın hükmünü terk edip siyasal tağutun yasalarını ve mahkemelerini tercih etmesinin sözde iman iddiası olacağını belirtmektedir. Miras hukukunda vahiy ne diyor bakmak yerine beşeri sistemlerin kanunlarını tercih edenler tağuta muhakeme olmuş olur. Bu onların kendi özgür iradeleri ile yaptıkları bir tercihtir.

“Kendilerine: “Haydi (hakem olarak) Allah’ın indirdiğine ve Resûlü’ne gelin!” denildiği zaman, münâfıkların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün.” (Nisa/4. 61) Söz de Müslim olanlara miras hukukunda İslam’ın hükmüne gelin denildiğinde menfaat ve çıkarlarına uymadığından yan çizip uzaklaşırlar. İslam’ın hükmünü ortaya koyduğunuzda iki yüzlü davranarak bir tağutların yanında bir Allah’ın yanında yer alan çift kimlikli yaşamaya çalışan ama Kur’an’a göre tek kimlik sahibidirler. O da münafık kimliğidir.

“İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Küfre sapanlar da (Allah’ın emirlerinden uzaklaştıran ve kendi emir ve yöntemlerini hâkim kılmak isteyerek ilâhlık taslayan) tâğût(u ayakta tutma) uğrunda savaş verirler. O halde (ey iman edenler!) Siz (de) şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz ki şeytanın hilesi çok zayıftır.” (Nisa/4. 76) Ayeti siyasal tağut içindeki yürütme yetkisinde bulunan silahlı mücadele verenlerin ‘Allah Allah’ deselerde ‘burası peygamber ocağı bu ocakta ölen şehittir’ deselerde ,Allah yolunda değil tağut yolunda savaştıklarını bize belirtmektedir. Bu yüzden Allah yolunda ölenler şahittir/ şehittir tağut yolunda ölenler şehit değildirler. Allah’a; tağuti yasalarında bir satır bile yer vermezler lakin bu kavramı kullanırlar.

“Tâğûtta ve o’na kulluk etmekten kaçınıp da Allah’a yönelenler(e gelince): Onlar için müjde vardır. (Resûlüm!) Sözü dinleyip onun (hayra vesile olan) en güzeline uyan kullarıma müjde ver. İşte bu kimseler Allah’ın kendilerini doğru yola ilettiği kimselerdir ve işte bunlar akıl sahiplerinin ta kendileridir.” (Zümer/39.

17-18) ayetinde, tağut'a kulluktan kaçınanlara yani siyasal tağut ve diğer tağutlara boyun eğmeyip itaat etmeyenlere müjde vermektedir. Allah'ın helallerini haram, haramlarını helal yapan bu azgınlara boyun eğmek, destek vermek, oy vererek seçmek yerine onlarla mücadele edenlere müjde vermektedir. Çünkü onlar sözün en güzeline yani vahye uyan, doğru yolda olanlardır. Tağut'un yolunda yürüyenler, o'na yardım ve destekte bulunanlar sapkınlık içerisindedirler.

Maide suresi 60'da geçen tağut kavramını 59 dan 62'ye kadar birlikte değerlendirelim.

"(Resûlüm!) De ki: "Ey Ehl-i Kitab! Biz ancak Allah'a, bize indirilene ve bizden önce indirilen(ler)e inandığımız için mi bizden (hoşlanmıyor) intikam alıyorsunuz? Hâlbuki sizin çoğunuz fâsık (Allah'ın emrinden çıkmış) kimselersiniz." (Maide/5. 59) ayetinde kendini kitaba nisbet ettikleri halde siyasal ve dinsel tağutlara itaat edenler kendilerine vahyin aydınlığını ulaştıranlara karşı düşmanlık beslemektedirler. Çünkü halka anlattıkları İslam ile vahyin anlattığı İslam aynı değil. Bunları gereği gibi halk öğrenirse tağutların tüm çarkları, düzenleri bozulacaktır. Bu yüzden vahiyle inşa olmuş Müslim'lere düşmanlık beslerler. Çünkü onlar Allah'ın hidayet yolunu terk ederek sapkınlık yolunu tercih etmişlerdir.

*"De ki: "Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Allah'ın kendilerine lanet ettiği, gazabına uğrattığı ve içlerinden maymunlar, domuzlar haline getirdiği kimselerle, **tâğûta** kulluk edenlerdir ki işte onlar makamı en kötü ve (Hakk'a giden) doğru yoldan en çok sapmış olanlardır." (Maide/5. 60)* ayeti ise maymun gibi akletmeyen, sorgulamayan taklitçilik yapan tipler, utanma haya duygusunu kaybetmiş olanlar ve tağuta itaat edenlerin durumunun daha kötü olduğu anlatılmaktadır. Tağutu tanımamak gerekirken o'na itaat edenler doğru yoldan en çok sapanlardır. Allah'a hizmetkâr/me'mur olmak yerine tağuta hizmetkâr/me'mur olmayı tercih edenler sapmışlardır. Bu hakikatle tanışanlar tağuta memuriyet yapmayı bırakmalıdır.

"size geldikleri zaman: "Biz iman ettik." derler. Hâlbuki (onlar, yanınıza) inkârcı olarak gelmiş ve inkârcı olarak çıkmışlardır. Allah, onların neler gizlediklerini çok iyi bilendir." (Maide/5. 61) ayeti ise bunların kendilerini Müslim gösterdikleri ve İslam'ı sadece şekilsel, belli ritüeller harici yaşamayan tipler oldukları anlatılmakta, oysa Rabbimizin her şeyi bildiği bize anlatılmaktadır. Yani onlar sadece kendilerini kandırmaktadırlar.

"Onlardan birçoğunun, günahıta, düşmanlıkta ve haram yemede yarış yaptıklarını görürsün. Yaptıkları şey ne kötüdür!" (Maide/5. 62) ayeti onların hayatlarına baktığınızda yalan, yolsuzluk, rüşvet, zimmete para geçirme, kumar, faiz, hırsızlık, din istismarından, mevlit ve diğer okumalardan ceplerini doldurmalarından tanınabilir olduğu anlatılmaktadır. Onları daha iyi tanımak için Kur'an'ı tertil üzere okumalıyız yani aklımızı harekete geçirerek, düşünerek, maksada yönelerek okumalıyız. Akıl vahyin hizmetinde olursa sapılmaz.

Tuğyani sistemlere velayet vererek yerel ve genel seçimlerde ayrıca halk oylamalarında sandığa gitmek/oy vermek şirk amelidir. Bu ameli işlemenin meşru hiçbir yönü yoktur. Kim işlerse işlesin müşrik olur.

Tuğyani sistemde çocukları bu sistemin okullarına göndermek, zorunlu askerlik ve hak aramak için mahkemelerine gitmek,hali hazırda İslami bir devleti olmayan Ehli Kur'an mümin'lerin bugünkü gündemi değildir. İmkânları olanların imkânlarını kullanarak bu durumlardan kaçınmaları zorunludur.

Tuğyani sistemde me'muriyet görevi almak veya buna devam etmek 'tağuttan ictinab edilmesi' emrine aykırıdır. Bu hakikatle tanışan Ehli Kur'an mümin'lerin bu durumdan kurtulmak için çaba sarf etmesi ve bu konuda Allah'a güvenmesi gereklidir. Allah rızka kefildir.